

**MINISTRY OF EDUCATION AND SCIENCE,
YOUTH AND SPORTS OF UKRAINE**

**STATE HIGHER EDUCATIONAL ESTABLISHMENT
«NATIONAL MINING UNIVERSITY»**

INSTITUTE OF POWER ENGINEERING

TRANSLATION DEPARTMENT

EUROLANGUAGES - 2011 : INNOVATION AND DEVELOPMENT

**IX INTERNATIONAL STUDENTS' CONFERENCE
DEDICATED TO THE EUROPEAN DAY OF LANGUAGES**

Collection of Scientific Students' Abstracts

**Dnipropetrovsk
NMD
2011**

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ,
МОЛОДІ ТА СПОРТУ УКРАЇНИ**

**ДЕРЖАВНИЙ ВИЩИЙ НАВЧАЛЬНИЙ ЗАКЛАД
«НАЦІОНАЛЬНИЙ ГІРНИЧИЙ УНІВЕРСИТЕТ»**

ІНСТИТУТ ЕЛЕКТРОЕНЕРГЕТИКИ

КАФЕДРА ПЕРЕКЛАДУ

ЄВРОПЕЙСЬКІ МОВИ - 2011: ІННОВАЦІЇ ТА РОЗВИТОК

**ІХ МІЖНАРОДНА СТУДЕНТСЬКА КОНФЕРЕНЦІЯ,
ПРИСВЯЧЕНА ЄВРОПЕЙСЬКОМУ ДНЮ МОВ**

Збірник студентських наукових робіт

**Дніпропетровськ
НГУ
2011**

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ,
МОЛОДІ ТА СПОРТУ УКРАЇНИ**

**ДЕРЖАВНИЙ ВИЩИЙ НАВЧАЛЬНИЙ ЗАКЛАД
«НАЦІОНАЛЬНИЙ ГІРНИЧИЙ УНІВЕРСИТЕТ»**

ІНСТИТУТ ЕЛЕКТРОЕНЕРГЕТИКИ

КАФЕДРА ПЕРЕКЛАДУ

ЄВРОПЕЙСЬКІ МОВИ - 2011: ІННОВАЦІЇ ТА РОЗВИТОК

**ІХ МІЖНАРОДНА СТУДЕНТСЬКА КОНФЕРЕНЦІЯ,
ПРИСВЯЧЕНА ЄВРОПЕЙСЬКОМУ ДНЮ МОВ**

Збірник студентських наукових робіт

**Дніпропетровськ
НГУ
2011**

УДК 811.1 11 (038)

ББК 81.2. Англ., Ісп., Нім., Рос., Укр., Фр.

Є22

Європейські мови - 2011 : інновації та розвиток; за матеріалами ІХ міжнародної наукової конференції // Збірник наук, студент, робіт. - Д.: Національний гірничий університет, 2011. -241 с.

ISBN 978-966-350-313-4

Збірник наукових студентських робіт призначено для широкого кола Читачів, які цікавляться проблемами вивчення іноземних мов та перекладу в Україні.

The collection of students' abstracts is designed for a large circle of readers **who** are interested in the state of learning foreign languages and translation in **Ukraine**.

Редакційна колегія:

Відповідальний редактор: канд. філол. наук, проф. Введенська Т.Ю.

Члени редколегії: канд. філол. наук, доц. Бердник Л.В.,
канд. філол. наук, доц. Аллахвердян Т.М.,
магістри: Нестерова О.Ю., Щуров О.В.

Відповідальна за випуск: канд. філол. наук, проф. Введенська Т.Ю.

УДК 811.111 (038)

ББК 81,2. Англ., Ісп., Нім., Рос., Укр. Фр

IMIN 978-966-350-313-4

©Державний вищий навчальний заклад
«Національний гірничий університет», 2011

PREFACE

This International Scientific Students' Conference is devoted to the European Day of Languages.

The European Day of Languages is a crucial event, organized by the AEGEE for promoting the importance of knowledge of different languages, first of all, for young people.

Adopted by the European Parliament and the Council of Europe in June 2000, the EDL event is organized every year and it provides a wide range of activities all over Europe designed to emphasize the benefits to all citizens of learning foreign languages throughout their lifetime.

[AEGEE-Association]

The objectives of the scientific conference were:

- to raise students' awareness of the richness of linguistic diversity within the European Union;
- to motivate them to achieve a degree of communicative ability in a number of languages;
- to encourage and support self-access language learning and lifelong language learning for personal development so that all students can acquire the language skills and intercultural competence necessary to respond to the economic, social and cultural changes in society;
- to collect and disseminate information about the teaching and learning of languages, and about skills, methods and tools which assist it.

The scientific students' works touch upon a wide range of problems which deal with innovations and development in science and technology, including:

- the importance of learning foreign languages for students;
- innovative approaches to teaching foreign languages;
- interactive ways which can make language learning more fun;
- English-speaking business culture;
- adaptation and application of leading foreign market technologies in Ukraine;
- management and leadership - effective business units;
- international corporate informational technologies.

We do hope that the conference was truly beneficial to those who have participated in it as well as to those who will read the conference materials.

*The Organizing Committee of the Conference "European Languages – 2012:
Innovations and Development" November, 2012.*

ПЕРЕДМОВА

10-та Міжнародна студентська конференція присвячується Європейському дню мов.

Європейський день мов є надзвичайно важливою подією, що була започаткована міжнародною студентською організацією AEGEE для сприяння підвищенню ролі знань іноземних мов, у першу чергу, для молоді:

Затверджений Європейським Парламентом і Європейською Радою у червні 2000 року, Європейський день мов відзначає щороку вся Європа, і ця подія супроводжується різноманітними видами діяльності, які надають особливого значення корисності вивчення іноземних мов для кожного громадянина протягом усього життя.

[Асоціація AEGEE]

Наукова конференція має на меті:

- допомогти студентам усвідомити мовне багатство країн Європейського Союзу;
- спонукати молодь до підвищення рівня комунікативної здатності у вивченні кількох мов;
- заохочувати й підтримувати прагнення студентської молоді до вивчення іноземних мов протягом усього життя для особистого розвитку та надання можливості кожному набувати мовних умінь і міжкультурної компетенції, які необхідні для задоволення економічних, соціальних та культурних потреб у суспільстві;
- зібрати й поширити інформацію про напрями викладання та вивчення мов і методи й засоби їх реалізації.

У наукових роботах студентів розглянуто широкий спектр проблем, що стосуються інновацій й розвитку в науці й технології, включаючи:

- актуальність вивчення іноземних мов для сучасного студентства;
- новітні підходи до вивчення іноземних мов;
- аспекти англomовної бізнес-культури;
- методи адаптації та застосування провідних іноземних маркетингових технологій в Україні;
- менеджмент і лідерство як ефективні бізнес-одиниці;
- особливості міжнародних корпоративних інформаційних систем.

Ми сподіваємося, що конференція була справді корисною як для учасників, так і для тих, хто ознайомиться з її матеріалами.

*Організаційний комітет конференції
„Європейські мови – 2012: Інновації та розвиток.”*

Листопад 2012.

ПЛЭЗУ

ABSTRACTS

ЧАСТИЧНА ПЕРИОДА

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΔΟΞΑΙΟΓΡΑΦΙΑ

Kapustina G.
Ivanovo State Power Engineering University, Russia
Scientific supervisor: Tochionova N.V.

COMMUNICATIVE APPROACH TO TEACHING VOCABULARY

Teaching lexis has always been a much investigated yet much underestimated domain of foreign language acquisition methodology because of its obvious significance and necessity. Legions of researchers and practitioners have elaborated multiple approaches and exercise taxonomies but still, there exists certain bewilderment as to how to incorporate these exercises into communicative EFL classroom.

The most natural way of teaching vocabulary is to study the meaning of a word through the context, that is departing from the text where the word is used. At the initial stage of inferring the word meaning, it is feasible to use *comprehension check* exercises: matching definitions, true or false statements, odd-word-out, matching sentence halves and yes-no questions.

Definition should be treated separately because it offers a lot in terms of developing not only the students' vocabulary but also their logical and critical skills. Definition is compact but versatile, it is easily accessible for most textbooks have glossaries, it offers opportunities to study and practice categorization, comparison and contrast, as well as ways to make information more specific, considering the audience. Definition technique offers practice with a range of ways to identify and clarify, for example etymology, synonyms use of visual diagrams or drawing. At the second stage of vocabulary learning it is desirable to implement exercises whose learning objective is to analyze *multiple meanings* of a word or study the word collocations through sentence completion, filling in the blank with the correct word, crossing out the wrong variant etc. At a further stage of vocabulary development students can be engaged in finding errors in sentences using the target vocabulary words. It is also important for students to be able to distinguish *idiomatic meaning* of a word or word combination which can be achieved by means of story-telling and charade techniques.

It is always productive to have students complete word form charts which give them a comprehensive idea of a word building process and provide an economical way to memorize extended word domains.

Speaking activities should also be employed for active training of vocabulary: for example, the students may be asked to compile lists of similar items (according to

the topic studied), to role play a real life situation using the target words, to make a mind map of mental associations with the words under study and describe them. Finally, teachers should make appropriate use of state-of-the-art technology – the Internet resources (blogs, chats, forums, www, YouTube), cell phones, and computer media. To give the students the feeling of accomplishment, they could be assigned to monitor their lexical progress in a vocabulary log, where they would place not only the word with its meaning and pronunciation, but also the sentences with this word as well as nuances of its usage and idiomacy.

Болдирева Я.
Національна металургійна академія України
Науковий керівник: Кривуля В.О.

СОЦІОЛІНГВІСТИЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ПЕРЕКЛАДУ ПРОФЕСІОНАЛІЗМІВ В НАУКОВО-ТЕХНІЧНИХ ТЕКСТАХ

Із зростанням людських знань і розвитком ідей, а також їх зміною, зростає і кількість слів у мові. Кожне нове наукове відкриття потребує найменування як засобу вираження логічної уяви про поняття. Даний процес викликає також численні зміни значень існуючих слів.

Технічна лексика вживається у галузях науки, хоча при цьому залучається значна частина загальнонавчаних слів. Науково-технічний вокабуляр – це засіб спілкування учених і фахівців, які намагаються користуватися ним точно і постійно. Фахівці вживають писемне слово частіше, ніж усне. Звідси професіоналізми, як і терміни, мають спеціалізовані і окреслені значення. Відсутність в мові визначення відомого поняття являється однією з найбільших перешкод для його передачі в мові. Зазвичай ці перешкоди долаються шляхом створення нового слова чи запозичення слова з іншої мови. Саме таке поповнення лексики відбувається постійно. Необхідність найменувань являється елементарною умовою точності самої мови.

Ми розуміємо, що професіоналізми – (від лат. *professio* — заняття, спеціальність) це слова й мовленнєві звороти, характерні для мови людей певних професій. Оскільки професіоналізми вживають на позначення певних понять лише у сфері тієї чи іншої професії, промислу, вони не завжди відповідають нормам літературної мови. Іншими словами - професіоналізми виступають як неофіційні синоніми до термінів. З-поміж професіоналізмів можна виділити науково-технічні та професійно-виробничі. Через обмеженість їх вживання більш-менш вузьким колом людей, а також в силу того, що в більшості випадків професіоналізми є неофіційними розмовними заміниками термінів, їх інколи називають професійними діалектизмами. Професіоналізми – конкретні, тому що детально диференціюють ті предмети, дії, якості, що безпосередньо пов'язані зі сферою діяльності відповідної професії.

Нами був здійснений аналіз використання та переклад професіоналізмів у сфері металургійного напрямку. Здебільшого професіоналізми застосовують в

усному неофіційному мовленні а також в науково-технічних текстах, при цьому виконують важливу номінативно-комунікативну функцію. Вони точно називають деталь виробу, ланку технологічного процесу чи певне поняття й у такий спосіб сприяють ліпшому взаєморозумінню між працівниками та науковцями в сфері металургії.

При перекладі було встановлене наступне:

- Професіоналізми деталізують мовний словник, розширюють його там, де є на це потреба, спрощують комунікацію між представниками певної професії. Знання мови професії підвищує ефективність праці, допомагає краще орієнтуватися в складній професійній ситуації та в контактах з представниками своєї професії.
- Необхідно зазначити, що професіоналізми виконують також і когнітивну функцію в мові представників та науковців в сфері металургії.

Ігнатова А.
Черкаський національний університет
імені Богдана Хмельницького
Науковий керівник: Данилюк С.С.

ТЕКСТОВИЙ ПРОДУКТ ЧАТ-КОМУНІКАЦІЇ ЯК ПРОЯВ ЗАКОНІВ ЕКОНОМІЇ МОВЛЕННЄВИХ ЗУСИЛЬ

Дана стаття присвячена дослідженню текстового продукту англomовного чату як зразку прояву законів економії мовленнєвих зусиль.

Особливості комп'ютерно-опосередкованої комунікації неодноразово ставали предметом дослідження у лінгвістиці. Існує досить велика кількість робіт, які присвячені особливостям фатичного спілкування в мережі Інтернет. З огляду на постійні зміни та розвиток умов й особливостей чат-спілкування, правила та закони компресії мовленнєвих одиниць потребують детальнішого вивчення.

Мета дослідження полягає у виявленні структурних, формальних і функціональних особливостей англomовного чату як яскравого зразка неформального синхронного комп'ютерно-опосередкованого спілкування.

Матеріал дослідження складають протокольні роздруківки 11 англomовних чатів. Сумарно вибірка складає 560 компресійних одиниць, отриманих у результаті наскрізної вибірки з Інтернет ресурсів.

У центрі нашого дослідження знаходяться мовні прояви комунікативної специфічності чат-спілкування, неофіційного, спонтанного, розмовного, що відбувається у надзвичайно швидкому темпі. Вивченню підлягає спілкування, яке породжує тематично строкатий, структурно слабко упорядкований мовний продукт, який не розрахований на тривале зберігання у часі та просторі.

У ході дослідження було з'ясовано, що дія закону економії мовних зусиль мовців у чат-комунікації призводить до компресії мовного сигналу, тобто до

вкорочення мовленнєвого ланцюжка. Слова та фрази (особливо клішовані) скорочуються за рахунок усікання, тобто скорочення літерного складу слова. Ми вирізняємо 3 види усікання:

1) апокопа – опущення кінцевої частини слова, наприклад, *fab = fab [ulous]*, *porn = porn [ography]*, *doc = doctor* ;

2) синкопа – опущення середини слова, наприклад, *tlk = t [a] lk*, *frnd = fr [ie] nd*, *bday = b [irth] day*, *fr = for*;

3) афerezис – опущення початкової частини слова, наприклад, *ello = [h] ello*; *bout = [a] bout*.

Можливі також комбіновані випадки усікань, наприклад, *yesd = yes [ter] d [ay]*; *bf = b [oy] f [riend]*, *ppl = p[eo]pl[e]*.

Під аббревіацією розуміємо скорочення літерного складу слова до його початкової літери, наприклад, *wb = w [elcome] b [ack]*, *lol = l [aughing] o [ut] l [oud]*, *atst = a[t] t[he] s[ame] t[ime]*.

При будь-якому різновиді скорочення (аббревіації, усікання) відбувається компресія мовленнєвого ланцюжка за рахунок використання меншої, ніж приписано загальномовною нормою, кількості знаків.

Інший тип компресії у чат-дискурсі відбувається у випадку функціональної переорієнтації графем: цифра, символ або літера використовуються замість буквосполучення (слова, частини слова) на підставі їх омофона, наприклад, цифра 2 функціонує у мовному ланцюжку як графічна репрезентація трилітерного слова *too*, оскільки обидва вони вимовляються однаково *[tu:]*. Одна з кількох назв цього явища – технократичне письмо. У цьому випадку укорочений мовленнєвий ланцюжок (одна графема замість кількох) складається не з залишків повнооформленого повідомлення, а їх «чужорідних» графічних одиниць, що змінили або розширили свою функціональну парадигму. Адекватне декодування таких одиниць можливо лише за наявності у пам'яті адресата матриці фонетичної оболонки віртуальної (словесної) й актуалізованої (графемної) одиниці. При накладанні обох матриць одна на одну їх акустична ідентичність робить осмисленими такі сполучення графем.

Функціональна переорієнтація графем, що призводить, зокрема, й до компресії мовного повідомлення у чат-дискурсі, може базуватися і на абсолютно іншій підставі, а саме – піктографічній схожості. Мова йде про емотикони, що побудовані на піктографічній схожості ланцюжка набраних поспіль графем із умовним зображенням людського обличчя і які розглядаються нами як різновиди компресії, оскільки також призводять до укорочення мовного ланцюжка. Наприклад, поєднання трьох пунктуаційних символів (двокрапка, тире, дужка що відкривається) :- (може виступати репрезентантом цілого висловлювання, нормативно складеного зі значно більшої кількості графем: *I am sorry / I am angry / I don't like what you say / I don't like what's going on* тощо. В емотиконах функціональна переорієнтація графем проявляється з максимальною силою. Точної й однозначної розшифровки емотикона не існує в принципі. Один і той самий набір

актуалізованих графем, виступаючи у функції піктографічного знаку, заміщує цілу низку можливих повноформлених висловлювань, об'єднаних загальним, але доволі розмитим змістом. Піктограма :-) може означати *I am smiling / I like you / I like what you said* тощо.

Підбиваючи підсумок аналізу таких якісних і функціональних трансформацій, як технократичне письмо й емотикони, відзначимо, що при деякій зовнішній схожості ці явища відрізняються один від одного за комунікативним механізмом дії. Кожен із них ґрунтується на своєму каналі зв'язку: технократичне письмо – на акустичному, а емотикони – на зоровому, хоча обидва вони представляються у текстовому продукті за допомогою графем. Вважаємо, що технократичне письмо й емотикони служать не лише для компресії мовленнєвого ланцюжка, економії місця, часу, зусиль, а також і для розваги співрозмовників.

Отже, в чат-комунікації яскраво вираженими є принцип економії зусиль мовця, який спричинює мінімізацію форми, а також принцип економії зусиль слухача, що призводить до максимальної інформативності. Відповідно до цих принципів, мовець прагне до спрощення мовленнєвого сигналу й до створення в кінцевому результаті однієї вокабули, яка містить усе розмаїття смислів.

Ільшов Д.
Черкаський національний університет
імені Богдана Хмельницького
Науковий керівник: Данилюк С. С.

ОСОБЛИВОСТІ СТРУКТУРИ ЕЛЕКТРОННИХ ТЕКСТІВ

Поява тексту на моніторі комп'ютера внесла певні зміни у його структуру, що дало змогу порівняти цей новий тип тексту з іншими традиційними типами текстів. Своєрідна структура електронних текстів характеризується певними ознаками, що притаманні лише цьому виду текстів. Комп'ютерне забезпечення надало електронним текстам можливості, які суттєво полегшили зберігання інформації, її пошук та використання.

Поява комп'ютерів, а разом з ними й Інтернету, відкрила не лише нову еру в інформаційних системах, а й у людській свідомості. На сьогодні у лінгвістиці існує три типи мовних текстів: усний, писемний і електронний (гіпертекст). Ці тексти відрізняються один від одного суттєвими ознаками так само, як і мають спільні якості, що їх зближують.

Писемний текст наочний. Фотографії та малюнки ілюструють і доповнюють писемні тексти. Така сама функція відведена графікам, схемам, формулам тощо, які часто бувають надзвичайно інформативними. Усі ці особливості писемних текстів широко використовуються у комп'ютерній версії тексту, тобто в електронних текстах. Більше того, електронний текст має принципово нові можливості передавання інформації, які досягаються за рахунок мультимедійності. Він дозволяє зв'язувати в смислове ціле на ґрунті експліцитно виражених

внутрішніх зв'язків як писемний текст, так й аудіо-, та відеозаписи, мультиплікацію тощо.

Писемний текст має лінійну структуру. Ми можемо читати по діагоналі або забігати наперед, повертатися назад і перечитувати фрагменти у тій чи іншій послідовності. Вищезазначеними діями ми не змінюємо саму форму тексту. Писемний текст залишається лінійним за своєю структурою, навіть якщо ми читатимемо його навпаки. У цьому гіпертекст відрізняється як від усного тексту, так і від писемного. Частина тексту (слово, фраза, заголовок, малюнок) представлена на екрані монітора іншим кольором або підкреслена. Якщо ми натиснемо на підкресленій частині тексту, то перед нами відкриється новий текст, новий малюнок, залунає музика або текст перетвориться на кіно.

Нелінійний текст, до якого належить гіпертекст, дозволяє піти далі. Він дає можливість переходити від одного тексту до іншого, з одного малюнка до іншого чи повернутися до одного з текстів, що викликав зацікавленість. Повернутися можна одразу або тим самим шляхом, продивляючись ще раз прочитані тексти, а також новим шляхом – через нові тексти. Тексти перетворюються на простір, яким можна мандрувати.

Слід зазначити, що нелінійний текст нагадує писемний текст: тут також використовуються літери, правила та порядок написання. Крім того, нелінійний текст може мати деякі спільні риси з усним текстом, якщо у ньому використовуються технічні засоби для збереження і передачі інформації – аудіо-, відеозапис і трансляцію.

Що ж до інших відмінностей, то усний чи писемний тексти мають певну структуру, адже текст – це, насамперед, форма, це спосіб повідомлення інформації, а не сама інформація.

Форма тексту обумовлена контекстом, ситуацією, яка, у свою чергу, задає межі певного контексту, якщо він з тієї чи іншої причини невідомий. Сталість форми закріплена у відтворюваності тексту. Форма, стереотип, стандартність, жанр, канон, відсутність надмірної оригінальності полегшує розуміння тексту. Тут необхідно звернути увагу на те, що однією з основних ознак людського мислення є асоціативність. Коли ми чуємо усний текст або читаємо писемний ми готуємо заперечення або погоджуємося з висловлюванням, посилаючись на авторитети, або не погоджуємося з ним. Нелінійний текст дає можливість нашій внутрішній репліці з цього приводу стати частиною тексту, який може змінювати форму і обсяг для кожного читача.

Термін нелінійний текст поєднує у собі гіпертекст і гіпермедіа. Гіпертекст – це зазвичай текст великого обсягу, частини якого певним чином пов'язані між собою. Гіпермедіа у цьому випадку – це апарат, який технічно забезпечує існування таких зв'язків і виклик необхідного матеріалу. Нелінійний текст можна читати у будь-якій послідовності й у різних напрямках. Разом із тим, слід підкреслити, що гіпертекст не є формою штучного інтелекту. Останній намагається представити людські знання у вигляді такої системи, якою могла б користуватися машина, у той час як гіпертекст спрямований на розширення людських думок за рахунок опрацювання та представлення даних.

Головна особливість нелінійного тексту - це плинність структури. Структурованими є окремі частини гіпертексту, які називають "вузлами".

Сполучувані ланки можуть бути частиною тексту, а можуть бути і будь-яким параграфічним знаком. Читач має сам створити цю структуру або запропонувати стратегію навігації. Відсутність формоутворюючого центру, фокусу у гіпертексті може стати перешкодою для непідготовленого читача, який не вміє структурно організувати та реорганізувати інформацію.

Гіпертекст – це досить гнучка система, яка може видозмінюватися відповідно до прагнення користувача. Залежно від поведінки читача, гіпертекст набудатиме певної форми, яку в тому чи іншому випадку можна буде закріпити, наприклад, роздрукувати на принтері або записати на дискету. Усі переваги гіпертексту найповніше виявляються там, де необхідна організація великого обсягу матеріалу, особливо якщо користувачеві потрібен не весь обсяг, а лише певна його частина.

Отже, разом зі значною кількістю характерних особливостей, що притаманні лише гіпертексту (нелінійна структура, мультимедійність, гнучкість), гіпертекст увібрав у себе відповідні характерні риси звичайного тексту, що зближують його з писемним й усним текстами.

**Клюх А.
Черкаський національний університет
імені Богдана Хмельницького
Науковий керівник: Данилюк С.С.**

ПАРАМЕТРИ КАТЕГОРІАЛЬНОСТІ ТЕРМІНОЛЕКСИКИ

Термінологія – є якісно особливою та кількісно важливою частиною лексичного складу кожної мови. Вважаємо, що паралельно з розглядом місця терміна в системі мови, необхідно визначити й межі та критерії виокремлення спеціальної лексики (термінології) в особливу категорію лексичного складу мови.

За А.В. Суперанською, до спеціальної лексики належать усі лексичні засоби, пов'язані з професійною діяльністю людини. Однак, на наш погляд, є некоректним відносити до пласту термінології все те, що не є загальноживаною лексикою, зокрема: діалектну лексику; молодіжні жаргонізми; архаїзми; неологізми.

Тому вважаємо за доцільне віднести архаїзми та неологізми до певної підмови, оскільки вони, вочевидь, мають розглядатися як приналежні до спеціальної лексики цієї підмови. До того ж, спеціальна лексика, в силу своєї категоріальної специфіки, підлягає особливому нормуванню, у підґрунті якого лежить не літературна, а виробнича правильність, яка диктується не нормами слововикористання чи словотворення цієї мови, а вимогами відповідної підсистеми.

Важливо, що у кількісному відношенні термінологія значно переважає обсяги загальноживаної лексики. Цей феномен можна пояснити тим фактом, що кожна національна мова обслуговує багато професійно-предметних полів із відмінною організацією лексичних засобів у порівнянні з загальноживаними.

Тож, унаслідок свого периферійного положення у словниковому складі мови відносно ядра (котрим є загальна лексика), де характерні властивості мови проявляються найбільше, у межах спеціальної лексики ці властивості, здебільшого, наявні не повною мірою.

Термінологія розвиває свої власні особливості, які не завжди корелюють із нормами загальноновживаної лексики, проте є припустимими в межах окремих підмов. Вважаємо, що таке явище може бути зумовленим особливою професійною спрямованістю спеціальної лексики, значною кількістю штучних і запозичених елементів у її складі, а також, відсутністю стримуючого впливу норм літературної мови, що надає їй можливість реалізувати деякі потенції мови, котрі не набувають актуалізації у загальноновживаній лексиці.

Слід зазначити, що спеціальна лексика як така протиставляється лексиці загальноновживаній, що ґрунтується на деяких показниках. По-перше, терміни виникають у момент спеціального акту «ім'ятворення» (або термінотворення), і не є продовженням уживання звичних слів. По-друге, на відміну від загальної, спеціальна лексика носить вторинний характер. Найнаявніше це простежується в тих випадках, коли терміни створені з лексичних одиниць мови, а не є запозиченими. Третім показником є штучний характер спеціальної лексики, який маніфестується в дефініції – скороченому вербальному визначенні цього поняття. До того ж, штучний характер термінів створює умови для таких трансформацій, яким не підлягають одиниці загальної лексики.

Завдяки умовності зв'язку денотатів спеціальної лексики з їх сигніфікатами, у межах термінології стає можливим відокремлення плану змісту від плану вираження. План змісту загальноновживаної лексики розташовано в межах загального бачення людиною світу, тоді як, як план змісту термінології – у створених розумом людини галузях науки та техніки, проникнення в які потребує професійної підготовки.

**Ковбаса О.
Національна металургійна академія України
Науковий керівник : Кривуля В.О.**

ОСОБЛИВОСТІ ПЕРЕКЛАДУ ІНТЕРНАЦІОНАЛІЗМІВ В НАУКОВО-ТЕХНІЧНИХ ТЕКСТАХ

Переклад є складним процесом лінгвістичної діяльності. Дослідженням особливостей цього мовного явища займалося багато українських та іноземних вчених. Науково-технічний переклад має свої характерні риси, що потребують уваги лінгвістів.

Інтернаціоналізми, як окрема група вищезазначеного різновиду перекладу, є яскравим прикладом не тільки розвитку перекладацької діяльності загалом, але і її впевненого становлення.

Отже, темою даних тез є використання інтернаціоналізмів в науково-технічних текстах та безпосередньо їх переклад.

Під поняттям «інтернаціоналізм» ми розуміємо розповсюджений термін або загальне слово, що завдяки впливу окремої події або процесу здобуло поширене використання далеко за межами лише однієї країни.

Кількість інтернаціоналізмів за останні роки постійно збільшується, а цьому сприяє безліч чинників. Таких як: розвиток науки та техніки, поява розповсюджених термінів в галузі освіти та культури, модернізування промислових та сільськогосподарських процесів, поширення товарів та послуг, туризм та окремо – становлення комп'ютерної лексики.

Нами був проведений аналіз науково-технічних текстів металургійного напрямку, що саме і дозволило встановити наступні висновки.

При перекладі було встановлено, що:

- 1) Тексти металургійного спрямування насичені інтернаціоналізмами не менше ніж будь-яка інша галузь або сфера діяльності;
- 2) Речення в металургійних текстах, що містять інтернаціоналізми, перекладаються простіше за рахунок обізнаності перекладача в сенсі терміну;
- 3) Металургійні інтернаціоналізми поширюються прямопропорційно розвитку всієї промисловості в цілому;
- 4) Різниця у звучанні інтернаціоналізмів при перекладі максимально несуттєва в порівнянні з деякими термінами лексики науки та освіти, а також беручи майже всі інтернаціоналізми, що відносяться до авіаційної промисловості;
- 5) Словосполучення, що складаються з металургійного терміну та інтернаціоналізму швидше сприймається перекладачем і зазвичай мають вагоме змістове значення в тексті;
- 6) Багато сучасних металургійних довідників і, загалом, науковці в галузі металургії використовують інтернаціоналізми в своїх працях задля збагачення і модернізування технічної мови;
- 7) Якщо роздивлятися у відсотковому співвідношенні, то майже 87 % інтернаціоналізмів при різних видах перекладу не опускаються і не замінюються.

Головним висновком нашого аналізу є той факт, що на сьогоднішній день розповсюдження інтернаціональних слів в науково-технічній літературі, зокрема в металургійній, зумовлене сучасним всесвітнім прогресом та розвитком промисловості в цілому. Інтернаціоналізми не тільки полегшують сприйняття нової інформації для людства, але і покращують лексичні запаси як спеціальної термінології, так і слів загального вжитку.

Ковбасенко Є.
Черкаський національний університет
імені Богдана Хмельницького
Науковий керівник: Данилюк С.С.

СТИЛІСТИЧНІ ОСОБЛИВОСТІ АНГЛОМОВНОГО КІНЕМАТОГРАФІЧНОГО ГІПЕРТЕКСТУ ЯК ОСОБЛИВОГО ВИДУ ТЕКСТУ

За своєю суттю, гіпертекст є креолізованим текстом із однією відмінністю – він втілений не на папері, а на екрані комп'ютера. Відповідно, ця, хай і єдина, відмінність, надає більшість характерних особливостей таким текстовим категоріям, як зв'язність і цілісність. Якщо відкрити будь-який текст всесвітньої мережі Інтернет, то можна перекоонатися в наявності іконічного та вербального знаків. Зв'язок вербального й іконічного компонентів на змістовному рівні опосередкований. Глобальна мережа просто не може дозволити собі пряму денотативну співвіднесеність: писати та графічно зображати один і той самий предмет чи ситуацію. Іконічний і вербальний знаки поєднані опосередковано, в основному, тематично й, в деяких випадках, асоціативно.

На протигагу традиційному тексту, гіпертекст має на меті читацьку свободу у виборі послідовності прочитання тексту.

Схематично, гіпертекст можна розділити на декілька основних блоків:

Актуальний текст – це основний текст, який автор хоче донести до читача.

Претексти – це тексти, без знання яких неможливе розуміння актуального тексту. Читач може звертатися до цих текстів для отримання додаткових знань або не звертатися, якщо він уже володіє потрібною інформацією для розуміння актуального тексту.

Посттексти – це тексти, що виникли після прочитання актуального тексту, тобто це враження читача.

Прецедентні тексти – це стихійно або свідомо відібрані тексти, які розглядаються як загальновідомі в конкретній мовленнєвій культурі і тому припускаються особливі форми їх використання, вони не потребують додаткових посилань.

Англомовні кінематографічні гіпертексти можуть бути різних видів, найпоширенішим серед яких є кінорецензія. Рецензія, сама по собі, є

посттекстом, тобто реакцією на актуальний текст (в нашому випадку – фільм). Іноді сама рецензія може бути актуальним текстом, адже її першоджерело є невідомим, і в результаті, відбувається аналіз та реконструкція читачем самої рецензії. Наведемо приклад англomовної кінорецензії:

Anthony Hopkins has been cast in the role of Norse God 'Odin', in Marvel Studio's adaptation of "Thor" to be directed by Kenneth Branagh. The filming starting in January will star Chris Hemsworth and Tom Hiddleston as "Thor" and 'Loki' respectively. Natalie Portman is playing Thor's romantic liaison Jane Foster.

The movie written by Mark Protosevich and Zack Stentz enacts the story about an arrogant but powerful warrior "Thor" whose reckless actions re-ignite an ancient war. He is sent to Earth as a part of his punishment where must learn to live among the mortal humans. Here he learns the true meaning of a hero when he is when the most dangerous villain of his world sends dark forces of Asgard to invade Earth.

Anthony Hopkins next releases are "The Wolfman" and Woody Allen's "You Will Meet a Tall Dark Stranger."

"Thor" is to be released by Paramount Pictures on May 20, 2011.

Отже, гіпертекст як нова інформаційна парадигма розглядається як спосіб комунікації у суспільстві, орієнтований на велику кількість одночасних потоків різнотипної інформації, які не можуть бути сприйнятими та засвоєними суб'єктами у повній мірі. Засвоєння всієї суми знань стає неможливим, а детального структурування складно досягти. Тому знання організується в гіпертекст, в систему відносно вільних повідомлень, що можуть як поєднуватися, так і розпадатися в процесі виробництва та використання знань.

**Крыштахович А.
Национальный горный
университет Научный руководитель: Аллахвердян Т.Н.**

К ВОПРОСУ ОБ ИЗУЧЕНИИ ПЕРЕВОДОВ ШЕКСПИРОВСКОЙ СОНЕТИАНЫ НА РОДНОЙ ЯЗЫК

В связи с возрастающим интересом к явлениям межнационального диалога культур приобретают особую актуальность отечественные переводы произведений гениального английского писателя. В этом контексте сравнительный анализ переводов шекспировских сонетов определяет актуальность настоящей научной студенческой работы.

Сонеты Шекспира и их переводы уже не являются только объектом разностороннего изучения сравнительного литературоведения и теории художественного перевода. Сонетиана Шекспира постоянно обновляется в процессе переводческой рецепции и «ставит современных исследователей перед необходимостью изучения самого художественного феномена переводной литературы с присущей ей постоянной устремлённостью к переводной множественности». Шекспировские сонеты существуют в большом количестве переводных версий и имеют свои особенности перевода на родной

язык, что и привлекает внимание переводоведов, использующих как литературоведческие, так и лингвистические методы перевода. Отметим также, что перед современным переводоведением стоит задача освоения конструктивных возможностей функционально-рецептивных подходов и интеграционных методов перевода. Осознание указанной проблематики особенно актуально в свете многосторонне развивающегося переводоведения и поисков методов адекватного перевода художественных произведений на границах литературоведческих и лингвистических учений.

Цель данной научной студенческой работы состоит в осуществлении краткого обзора истории отечественной сонетианы Шекспира от ее истоков до наших дней, и в выделении на этой основе обобщающе-систематизирующих теоретических переводческих позиций, а также определении своеобразия сонетианы Шекспира как явления переводной литературы. Намеченная цель потребует решения таких задач: уточнение содержания теоретических понятий «переводная литература» и «переводная множественность»; выполнение сопоставительного и сравнительно-исторического анализа наиболее значимых переводов сонетов Шекспира, сравнение переводных произведений с оригиналом и параллельными переводческими версиями других авторов; определение значимости тех трансформирующих переводческих стратегий, к которым обращались переводчики шекспировской сонетианы.

При этом следует иметь в виду целый комплекс взаимосвязанных проблем в области теории перевода, переводоведения в их связи с другими науками, в частности с историей литературы, литературоведением и компаративистики, на пересечении которых возникла и приобрела особую важность сама идея рецепции и переводческой интерпретации сонетов Шекспира.

Анализ русских переводов сонетов Шекспира имеет свою давнюю историю. Теоретической базой для данного исследования могут служить работы таких шекспироведов, как Э. Бредлей, Дж. Уилсон, Б. Лейшмен, Б. Брайсон, К. Мюр, С. Берманн, Дж. Дэйви и др., в которых накоплен обширный и основательный аналитический материал. Кроме того, достижения русских шекспирологов – Н.И. Стороженко, М.П. Алексеева, М.М. Морозова, А.А. Смирнова, А.А. Аникста, Ю.Д. Левина, Л.Е. Пинского, Ю.Ф. Шведова, А.Н. Горбунова, В.П. Комаровой, А.В. Бартошевича, И.О. Шайтанова, Н.В. Захарова и многих других. Сонетам Шекспира посвятили свои труды Х. Вендлер Дж. Дэйви, Е. Хаблер, Д. Шалквик, Дж. Ливер, Дж. Файнмэн, С. Уэллс, П. Эдмонсон и др. Русские авторы – С.А. Венгеров, И.И. Иванов, А.А. Аникст, М.М. Морозов, Р.М. Самарин, С.И. Бэлза, И.С. Приходько, И.О. Шайтанов, В.С. Флорова, Вл. А. Луков и др. – также внесли свой ценный вклад в изучение шекспировских стихов.

Практической базой для исследования истории сонетианы в русских переводах являются труды ученых, теоретиков литературы, литературных критиков и компаративистов. Большой вклад в изучение переводов шекспировской сонетианы внесли ученые (М.М. Морозов, А.А. Аникст, Ю.Д. Левин, Е.Г. Эткинд, М.Л. Гаспаров, Н.А. Автономова, Е.Г. Эткинд, В.Д. Разова,

А.М. Финкель, А.Л. Зорин, И.О. Шайтанов Л.И. Миловидова, А. Якобсон, Д. Вабалене, И.Н. Чоговадзе), литературные критики (Ю.А. Карабчиевский, Л. Костюков и др.) и сами переводчики (С.Я. Маршак, Б.Л. Пастернак, Б.А. Кушнер, А.С. Либерман, В.Б. Микушевич, С.А. Степанов, И.А. Оськин, Ю.И. Лифшиц, В.Д. Николаев, А.А. Шаракшанэ, В.А. Козаровецкий, И.Е. Чупис, Я.М. Колкер, Э. Левин и др.). Благодаря этим трудам выявлены наиболее значимые фигуры в истории переводов шекспирианы, намечены основные аналитические ориентиры в их изучении и оценке. Однако при всей многочисленности и разносторонности постановки проблемы о шекспировских переводах до сих пор не существует развёрнутого исследования по истории перевода сонетов Шекспира на родной язык. Для масштабного обзора нужны разработки, обобщающие и систематизирующие теоретические принципы перевода шекспировской сонетианы, на основе которых возможно было бы выявить всю глубину смыслов переводческого процесса и определить характер отношений перевода и оригинала во всей полноте. Как нам видится, необходимо не только сравнительно-историческое исследование стихотворений Шекспира, существующих в разных переводческих версиях, но и внимательное, скрупулезное ее освоение с помощью интегрирующего метода перевода отдельных произведений и их переводческой рецепции.

Машейко В.
Національний гірничий університет
Науковий керівник: Савіна Ю.О.

СТИЛІСТИЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ГУМОРИСТИЧНОГО ТВОРУ

Комічне – це категорія естетики, яка виражається у формі осміювання історично обумовленого (повна або часткова) невідповідність даного соціального явища, діяльності та поведінки людей, їх норівів та звичаїв об'єктивному ходу речей та естетичному ідеалу прогресивних соціальних сил.

Комічне – одна з самих складних та різнопланових категорій естетики. Під «комічним» розуміється як природні (тобто ті, які з'являються незалежно від чого-небудь наміру) події, об'єкти та виникаючи між ними відносини, так і конкретний вид творчості, суть якого зводиться до конструювання системи явищ та понять, а також системи слів з метою викликати комічний ефект.

Гумористичний твір – один із найпоширеніших комічних жанрів у сучасній літературі. У гумористичних творах зображується смішне в життєвих явищах і людських характерах у доброзичливому, жартівливому тоні. В

сучасній лінгвістиці та літературознавстві постає питання: за допомогою яких мовних засобів автор досягає гумористичного зображення?

Отже, проаналізувавши декілька гумористичних уривків, жартів, можна прослідити використання таких стилістичних прийомів:

1) The teacher of the Earth Science class was lecturing on map reading. He spent the class explaining about latitude, longitude, degrees, and minutes. Towards the end of class, the teacher asked his students, "Suppose I asked you to meet me for lunch at 23 degrees, 4 minutes north latitude and 45 degrees, 15 minutes east longitude..." A student's voice broke the confused silence, and volunteered, "I guess you'd be eating alone, sir." - де ми можемо виділити такі стилістичні прийоми як: "Suppose I asked you to meet me for lunch at 23 degrees, 4 minutes north latitude" – climax;

2) I guess you'd be eating alone, sir – anticlimax;

3) Class – synecdoche.

На прикладі ще одного короткого жарту можна проаналізувати вживання інших мовних засобів:

1) "What time does the library open?" the man on the phone asked.

"Nine A.M." came the reply. "And what's the idea of calling me at home in the middle of the night to ask a question like that?"

"Not until nine A.M.?" the man asked in a disappointed voice.

"No, not till nine A.M.!" the librarian said. "Why do you want to get in before nine A.M.?"

"Who said I wanted to get in?" the man sighed sadly. "I want to get out."

Де можна виділити такі стилістичні прийоми як: "in the middle of the night..." – hyperbola;

2) Ask a question like that – simile.

Єдиним предметом комічного є людина. Найбільш сприятлива для універсальної природи комічного художня література, де на комічного заснований один із головних вид драми – комедія.

Михайлюк М.

Східноукраїнський національний університет ім. Володимира Даля

Науковий керівник: Бєкрешева Л.О.

ВЕЛЕСОВА КНИГА

Актуальність нашого звернення до «Велесової книги» зумовлена нагальною потребою осмислення в світі антропоцентричної наукової парадигми проблеми автохтонності українського народу через пізнання пам'яток духовного життя наших пращурів. Метою нашої статті стало дослідження гіпотези наявності в Україні докириличного письма. «Велесова книга» якраз і є підтвердженням цієї версії.

Записи про наявність в Древній Україні докириличного письма вперше знаходимо у історика Пріска Панійського, візантійського посла гунського правителя Аттіли (IV ст.), який перекладав листа Аттіли до Візантії, писаного

скіфськими ризами. Як відомо скіфи зійшли з політичної арени за вісім століть до розквіту Великої Гуннії. Це твердження Пріска Панійського, по-перше, підтверджує наявність писемності в Древній Україні, а по-друге, віддаляє дату походження праукраїнського письма ще на декілька століть порівняно з IV ст.

Сучасний Пріску Панійському датський історик Дитмар підтверджує наявність докириличного письма в Україні, описуючи пограбування датським королем Вальдемаром венедського (праслов'янського) міста Аркона. Він на власні очі бачив дуже пишні знамена венедів з написами на них, виконаних дуже звивистими буквами, несхожими на всі знані. Ретрські кумири, що в XX ст. були знайдені побіля Толлензьського озера, де колись стояв Аркон, мали написи, зроблені тим самим звивистим письмом, дещо схожим на кирилицю.

І от перед нами постала «Велесова книга», писана письмом, схожим на кирилицю, але, безумовно, не кирилицею, яка датується IX ст., але яка є досить суперечливим явищем в науці. Одні вчені вважають, що вона – найдавніша слов'янська писемна пам'ятка, інші називають її фальсифікацією XIX ст.

Особливо негативним відношенням до пам'ятки відрізнялись вчені Радянського Союзу (Б.Рибаков, Д.Лихачов, О.Творогов), що скоріш за все викликане тим, що запроваджена наприкінці 50-х років минулого століття радянськими істориками теорія спільного походження російського, українського та білоруського народу, цілком спростовувалася текстом «Велесової книги», а отже руйнувалась і усталена думка про меншовартість українського народу, який мав коритися російському «старшому братові».

«Велесова книга» складається з 74 березових й дубових дощечок розміром 38 x 22 см, нанизаних на шкіряний ремінець. Така форма книги називається *потха*. Знайдена вона була білогвардійським полковником Алі Ізенбеком 1919 року в поміщицькому маєтку Великий Бурлук на Харківщині – вотчині старокозацького роду Донців-Захаржевських, сподвижників Богдана Хмельницького. Маєток погромили й спалили повсталі селяни, пограбували й понищили дуже цінну бібліотеку, в якій таємно зберігався цей унікальний літопис, бо як відомо християнізація країни супроводжувалася нищенням будь-яких документів, що возвеличували дохристиянську добу, та й за панування Московії під страхом смерті було заборонено зберігати старовинні книги.

Ізенбек вивіз дощечки «Велесової книги» до Бельгії, де вони попали до рук російського емігранта Ю.Миролюбова, який цікавився давньою історією. Саме Миролюбов виявив, що на цих дощечках у міфологізованій манері середньовіччя була викладена історія східних слов'ян від початку I тисячоліття до н.е. і до IX ст. Миролюбов присвятив вивченню пам'ятки 15 років життя (1924-39 р.р.) і скопіював 90 % матеріалу. Після смерті Ізенбека у 1941 р. архів конфіскувало гестапо і «Велесова книга» безслідно зникла. Всі подальші дослідження робились по записах та фотографіях дуже низької якості, зроблених Ю.Миролюбовим.

Термін «Велесова книга» введений С.Парамоновим (Лісним) у 1957 р. завдяки частій згадці у текстах про бога Велеса. У 1960 р. Парамонов переслав до СРСР фотографію однієї з дощечок «Велесової книги» в Радянський

слов'янський комітет, який відразу ж оголосив всю книгу підробкою. Тільки на початку 80-х р. про книгу заговорили знову. Сучасні вітчизняні дослідники послуговуються саме цією однією фотографією з книги.

Графіка «Велесової книги» доказує, що її алфавіт близький до кирилиці, але відсутні літери, які позначають носові голосні, а також літери ч, и, ь, ь, ю. Немає й специфічних букв грецького алфавіту. У тексті фотокопії прорисів 16-ї дощечки використано 27 букв, причому, нема жодної специфічної грецької літери. Порівнявши абетку «Велесової книги» з абеткою з софійського собору, датованою IX ст., а також з новгородськими письменами XII-XIII ст. можна зробити висновок, що абетка «Велесової книги» молодша за софійську абетку, але старша за новгородську. Отже графіка «Велесової книги» датується кінцем IX - початком X століття.

Мова берестяних письмен Новгороду не відрізняє літери Ц і Ч, що має місце в «Велесовій книзі». Збігаються і деякі граматичні особливості, як наприклад співпадання родового і давального відмінку для А-форм. Як відомо, новгородські берестяні грамоти визнані справжніми, але вони були віднайдені за декілька десятиліть після оприлюднення «Велесової книги». Таким чином, не знаючи про ці мовні особливості новгородського діалекту IX ст., ніхто б не зміг підробити текст «Велесової книги».

Підсумовуючи нашу статтю, ми маємо стати на позицію тих вчених, що визнають справжність «Велесової книги» і наявність докириличного письма на території України.

Нечаєва А.
Національний гірничий університет
Науковий керівник: Кравцова Н.Ш

ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ РЕДУПЛІКАТИВНИХ КОНСТРУКЦІЙ У ФРАНЦУЗЬКІЙ ТА УКРАЇНСЬКІЙ МОВАХ

У сучасному мовному просторі існують надзвичайно цікаві та незвичайні мовні явища, які тим не менш, суттєво збагачують мовний досвід її носіїв. До одного з таких явищ можна віднести феномен редуплікації. Редуплікацією називається спосіб слово- або формоутворення, сутність якого полягає у кореня або його елементів (звуків, складів), афіксів чи навіть цілих слів, що переходять на положення морфем. Редуплікація властива мовам різної будови та вирізняється різноманіттям функцій: вона може виражати граматичні значення; виступати як засіб варіювання лексичного значення, виражаючи інтенсивність, дрібність, зменшеність тощо. За своєю структурою вони можуть складатися з ідентичних або майже ідентичних однокоренових слів (ледь-ледь, дзинь-дзинь, ням-ням, хруп-хруп), утворюватися за допомогою іншого відмінка або зв'язки (сила-силенна, день за днем, пліч-о-пліч, хоч-не-хоч, повно-повнісінько), формуватися зі слів із заміною однієї-двох голосних/приголосних (мати-й-мачуха, трень-брень, шурум-бурум) та утворюватися за принципом

рими та сполучення голосних приголосних (від воріт поворот, туди й сюди) . Оскільки редуплікативні конструкції характеризується значною частотою вживання у живій мові, інформативна цінність редуплікативів достатньо висока.

Найдревнішим різновидом редуплікативів, вочевидь, можна назвати звуконаслідувальні слова. Повтори особливо властиві дитячій мові, вказуючи на інтимний зв'язок процесу оволодіння мовою з ритмікою, римовим співзвуччям. Прикладами дитячих редуплікативних конструкцій можна назвати наступні : укр. бай-бай, ціпа-ціпа, бо-бо, вава, баба, піф-паф; фр. dodo, roule-roule, mémé,ouah-ouah, plouf-plouf, coco etc. У мові дорослих повтори найчастіше зустрічаються у живій мові, газетних статтях, мові казок та народних пісень, наприклад, укр. сир-бор, , фокус-покус, тят-ляп, так-сяк; фр. belette, passe-passe, zézayer, des tas et des tas etc.

У французькій мові, як і в українській, зустрічаються типові звуконаслідування : coucou - зозуля, glou-glou - звук води, joujou - іграшка, miaou - мурликання кішки, niam-niam - смакота. Однак, більша частина редуплікативних конструкцій вирізняється наявністю конотативних значень , які можна умовно розділити за найбільш уживаними категоріями :

- § Назви тварин (coucou – зозуля, cochon - свиня, toutou - собака, dindon - індик)
- § Позначення неспокійної, метушливої ситуації (tohu-bohu - плутанина, va-et-vient - сум'яття, brouhaha - гамір, murture - рокіт)
- § Зменшувально-пестливі назви (chouchou - улюбленець, poupon - немовля, bambin - дитинка, bebe - малятко)
- § Поняття, притаманні жіночій поведінці (chichi - маніритися, cocotte - кокетка, frou-frou - хизуватися).

Як ми бачимо, формування редуплікативних конструкцій зумовлено тими реаліями та мовною середою, у якій відбувається їх безпосереднє становлення. Традиції національного звуконаслідування знаходять своє пряме відображення у явищі редуплікації, яке, безпосередньо пов'язане із необхідністю у наданні словам додаткової експресивності контекстуальних лексичних значень. Тому, враховуючи різницю у національному світобаченні, французька та українська мови мають різні лексичні засади для формування редуплікативних конструкцій.

Старухіна К.
Черкаський національний університет
імені Богдана Хмельницького
Науковий керівник: Данилюк С.С.

**СПЕЦИФІКА КОМУНІКАТИВНОГО ПРОЦЕСУ
В ІНТЕРНЕТІ**

Активізація та динамізація процесів у різних сферах життя та діяльності людини, зокрема, й у користуванні мовою, які викликані інформаційним вибухом останніх років, переходом від індустріального до інформаційного суспільства, знайшли своє відбиття й у спілкуванні, опосередкованому комп'ютером. Це призвело до закономірних перетворень і змін у мові сучасного періоду. Інтернет як феномен культури XXI століття створив якісно інший соціально-культурний простір для комунікативної взаємодії людей, перетворившись при цьому на один із важливих і значних чинників розвитку культурної, суспільної, соціальної, політичної та інших сфер існування сучасного суспільства.

Насамперед, Інтернет – це глобальна комп'ютерна мережа, що використовує стандартизовані протоколи і об'єднує більше 50 тисяч мереж. Слід зазначити, що в лінгвістичних дослідженнях Інтернет-комунікації зберігається акцент на соціальному функціонуванні мови в Інтернеті, на його тісному взаємозв'язку із суспільними процесами. Інтернет на сьогодні має соціальну функцію, яку не можуть реалізувати інші засоби масової комунікації.

Роль комп'ютерної комунікації постійно зростає, у зв'язку з чим за останні роки Інтернет-простір трансформувалася з інформаційного середовища у комунікативно-інформаційне, створивши тим самим практично необмежені можливості в цій сфері для міжособистісного, міжкультурного спілкування, а також відкривши деякі додаткові цілі людського спілкування. Інтенсивний розвиток засобів комунікації призвів до того, що результативність практично всіх видів людської діяльності (професійної, соціальної тощо) виявилася багато в чому залежною від успішності його комунікативної діяльності.

Інтернет як суспільне явище, що існує в особливих формах соціальної взаємодії, має такі характеристики: системність, кумулятивність, знаковий характер та комунікативність. Інтернет визнається культурою, хоча й такою, що відрізняється безсумнівною своєрідністю. Сьогодні Інтернет – не лише місце, де шукають інформацію, а й простір особистого спілкування. Комунікація в Інтернеті, як і інші види контактів, впливає на процес взаємодії культур учасників, тобто на процес взаємних змін. Під Інтернет-комунікацією розуміють спілкування в мережі Інтернет, при якому створюється особлива модель реальності, що характеризується ефектом присутності людини в ній, і яка дозволяє діяти з уявними та реальними об'єктами. Інтернет сприяє нормуванню відкритого суспільства. Воно є відкритим щодо форм поведінки, видів інформації, кількості й характеру учасників. Така соціальна, психологічна відкритість Інтернету впливає на комунікативно-мовленнєві процеси, що відбуваються в ньому.

Інтернет-комунікація визначається значною специфічністю у порівнянні зі спілкуванням, яке неопосередковане комп'ютером. Так, мережа не є безпосередньою копією реального життя, вона має такі свої функціональні доміанти, як зміна суб'єктивно-об'єктивних відносин, особливості мотивації користувачів, залучення до процесів комунікації лише деяких соціальних груп. Усі вони так чи інакше спричиняють зміни будь якого об'єкта, який приходить

в онлайн з оффлайна, а також характерні властивості тих явищ, які виникають безпосередньо в мережевому просторі. Ці та інші властивості Інтернету дали змогу вважати його особливим видом комунікативного простору, підґрунтя якого складає синтез традиційних і специфічних законів комунікації взагалі та власне мовленнєвої комунікації.

Таким чином, найважливіші характеристики Інтернет-комунікації можна звести до таких: очевидна обумовленість соціальними чинниками, інтерактивність, особлива відкритість, процесуальність, розширення діапазонів каналу зв'язку й особлива їхня комплексна взаємодія.

Тригубенко Ю.
Черкаський національний університет
імені Богдана Хмельницького
Науковий керівник: Данилюк С.С.

ХАРАКТЕРНІ ОСОБЛИВОСТІ ЕЛЕКТРОННИХ ТЕКСТІВ

Сучасні комп'ютерні технології загалом фокусуються на гіпертексті, є моделлю, за якою будується більшість електронних текстів у Всесвітній мережі. Для кожного, хто хоч раз у житті користувався мережею Інтернет і стикався з електронним текстом, очевидними стають його відмінності від писемного тексту. До того ж, ці відмінності є доволі суттєвими, адже вони змінюють традиційні технології писемної комунікації, що базуються на поділі учасників на активну меншість (адресантів) та пасивну більшість (адресатів).

Головна відмінність полягає в тому, що зміна матеріального носія призвела до зміни природи та структури як самого тексту, так і специфіки його викладу. Наприклад, поділ тексту на фрагменти спричинив створення системи зв'язків, які б допомагали адресатові швидко знайти необхідну йому інформацію. Відносно невеликий розмір монітору, відповідно, став причиною дисперсності тексту. Як зазначає І.А. Бехта, дисперсність проявляється у подачі інформації у вигляді невеликих фрагментів-гнізд. Увійти в цю структуру можна з будь-якої ланки. Також гіпертексту властива мультимедійність, тобто застосування засобів впливу на адресата: від суто лінгвістичних (вибір оповідної техніки та стилістики) до друкарських (шрифт, верстання, ілюстрації тощо). Надзвичайно важливою відмінністю електронного тексту від писемного є відсутність книжкових пронумерованих сторінок. А це, у свою чергу, призвело до необхідності створення спеціальної системи посилань, які б забезпечували вільний вибір адресата при переході від одного текстового елемента до іншого.

Також, за словами І.А. Бехти, своєрідність гіпертексту виявляється через його дві головні ознаки: нелінійність і гіпертекстуальність. Нелінійність унеможливорює пересування по тексту в заданому наперед напрямку, оскільки його не існує. Адресат сприймає текст як шлях, що нагадує йому лабіринт, і він змушений здогадуватися про логіку адресанта в послідовності дискурсивного викладу, адже відсутнє те, що ми називаємо єдиним початком і кінцем. Тобто

адресат сам обирає шлях прочитання, створюючи при цьому свій власний текст. Гіпертекстуальність втілюється у відкритості та незавершеності гіпертексту, що завжди може бути дописаним, як під час авторської творчої роботи, так і завдяки зовнішнім, чужим текстам, Гіпертекстуальність є демонстрацією й уточненням закладених у тексті зв'язків. Поза системою цих матеріалізованих зв'язків гіпертекст не існує. На думку М.Л. Ремньової та О.В. Дедової, гіпертекстова модель інформаційного простору електронного тексту допомагає поглянути на досліджуваний предмет з іншого боку і виявити певні зв'язки між його категоріями. За допомогою гіпертексту створюється певне семіотичне поле для презентації і сприйняття інформації, додається ілюзія об'ємності електронного тексту. В гіпертекстовому просторі за допомогою різноманітних метатекстів можна підвищити інформативність тексту для кожного конкретного читача, на відміну від писемного тексту, який є однаковим для всіх.

Можна з впевненістю сказати, що гіпертекст визначається як множина текстів, пов'язаних між собою певними відношеннями. Він характеризується неможливістю звичайного стандартного прочитання, що зумовлено його нескінченністю, нелінійністю, відсутністю єдиного авторства, об'єктивністю та неоднорідністю, на відміну від традиційного тексту.

Електронний текст із його фрагментарністю, варіативністю, непередбачуваністю, неоднорідністю став інструментом, який надзвичайно відповідає епосі, сучасній ментальності, і цим пояснюється цікавість до його теоретичних і практичних проблем. Ще однією відмінною характеристикою електронного тексту є те, що на екрані комп'ютера у вікнах кожного з так званих фреймів може розташовуватися самостійний текст. З кожного боку, одночасна наявність на екрані комп'ютера різноманітних текстових фрагментів передбачає виникнення контекстних зв'язків між ними, з іншого, – вони існують самостійно й ізольовано, що є найважливішим засобом підтримки нелінійності гіпертекстового простору.

Підбиваючи підсумок, зазначимо, що гіпертекст, як і будь-яка текстова модель, має свої характерні особливості. До тих, що відрізняють його від традиційного друкованого тексту, можна віднести: нелінійність і гіпертекстуальність, відкритість і незавершеність, об'ємність і мультимедійність.

Bas O.

Bohdan Khmelnytsky National University at Cherkasy
Scientific supervisor: Lyevochkina S.V.

PORTRAIT DESCRIPTIONS IN THE NOVELS
BY LUCY MAUD MONTGOMERY:
COGNITIVE LINGUISTIC ASPECT

The topicality of this paper is determined by the general orientation of the modern linguistic investigations to find out the particularities of making artistic images and portrait descriptions.

The notion of the text is polysemantic, it is rather difficult to define it. Many attempts have been made to provide a description of a text. One of the most accurate and exact is the following one: text is a communicative unit which is characterized by structural-semantic, functional, compositional and stylistic unity and has a definite set of text categories, the main of them are informativeness, coherence, cohesion, integrity, concept occurrence, completeness, recurrence, modality, pragmatic orientation. Any fiction text contains artistic images which are interrelated and make a basis of a text.

An artistic image is made by a set of portrait descriptions. Many scholars believe that the portrait is an artistic image constituent which includes descriptions of a character: his/her appearance, character, moves and gestures, feelings and emotions. A portrait description is a basis for the integral comprehension of a fiction character. Being dispersed in the text the description enables to understand an artistic image as a whole. When introducing a new character in a fiction text, first of all a writer provides information about his/her appearance (face, figure, clothes, etc.). Then the author gives descriptions of a character's behaviour, feelings and emotions as a reaction to various events. Portrait descriptions given at the beginning of a fiction text (or while introducing of a new character) are further detailed, by means of dialogues, emotional experiences, feelings.

The artistic image can be analyzed from the point of view of cognitive linguistics in which the main notions are the proposition and the frame. Ch. Fillmore defines a frame as "any system of concepts related in such a way that to understand one of them you have to understand the whole structure in which it fits". A frame can be understood as a coherent set of propositions. A proposition is interpreted as a minimal frame or a constituent element of a target frame. A proposition includes two interrelated concepts, such as the logical subject and the logical predicate. Frame is viewed as a system of interrelated concepts. The basis of the informational system is the conceptual network. As S.A. Zhabotynska argues, it is made by the Thing Frame, the Identity Frame, the Action Frame, the Possession Frame, the Comparison Frame. The frames mentioned are called basic because they represent the most schematic principles of understanding and organizing information acquired by people from the experienced world. Frames are the so-called instruments for the human's mind to process, understand and organize information. Certain propositional schemas constitute the basic frames.

"Chronicles of Avonlea" constitute a substantial part of Lucy Maud Montgomery's creative work. This Canadian writer is famous for her novels in which she depicts the life of a poor orphan Anne Shirley and her individual and social improvement.

Portrait making is a complex process which includes several components. Conventionally, a portrait description may be represented as a macroframe formed on the basis of its constituents (appearance, character, behaviour, feelings and emotions).

These frames may be further subdivided into subframes, e.g. a subframe “appearance” includes “face”, “hair”, “clothes”, etc.

The analysis of portrait descriptions takes three stages:

- 1) studying the descriptions which contain portrait information;
- 2) interframe network modeling using the propositions of the basic frames;
- 3) indicating of the most productive frames to make up portrait descriptions.

The process of studying portrait descriptions starts with the realization of the fact that a person is a “whole” and some of his parts are the parts of a whole. In the fiction text the character’s appearance constitutes the beginning of its portrait description. The author depicts the characters using such adjectives as e.g. *thin, ugly, homely, skilled, sympathetic, shy, quiet*. This information can be schematically represented by a proposition of a qualitative schema (the Thing Frame). This frame (48%) provides the most precise and accurate impression about a fiction character. Portrait descriptions contain not only character’s general assessment (e.g. *nice, good, bad*) but also give a detailed analysis of appearance and clothes. Such information may be schematized by means of the part-whole schema of the Possession Frame (20%), e.g. *the girl has hair, the hair is long, thick, red*. Together with this frame the information on character’s appearance may be introduced by proposition of the Comparison Frame. Two main schemas are scanned – schema of similarity (5%) and schema of likeness (3%). Characters are compared with one another and with different objects, e.g. *Anne’s hair is as red as carrots, Anne and Diana’s faces are white as sheets, Anne’s eyes are deep and bright as morning stars*.

In addition to the direct description of the appearance and character a writer depicts behaviour in different situations. Such a behaviour may be of constant or fragmentary nature. In such cases the activity schema of the Action Frame proves to be very productive (24%), e.g. *Anne frightens Matthew to death, Anne Shirley flings herself into studies, Anne sacrifices herself to Marilla, Matthew dreads all women, he enjoys the society of a little girl*. One more important portrait component is feelings and emotions, the description of which is schematically represented by means of the part-whole schema of the Possession Frame, e.g. *Anne is pleased, excited, relieved, ashamed, happy, humiliated, abashed; the Marilla is astonished, amazed, surprised, dismayed, disappointed, nervous, proud, angry*.

All the frames mentioned interact with each other and make a conceptual interframe network which is a schematic representation of the information given in the portrait descriptions. Such mental schematizing enables to categorize the information and understand the idea of the fiction

Berdaliev M.
Lugansk Small Academy of Science of School Youth
Scientific supervisor: Bekresheva L.A

COMIC IN PUNS

Life around us produces many comic situations to be laughed at. As we know our young state fights against shortcomings of previous economic regime. Laugh is one of the weapons at this fight, so the attempt to examine the humorous texts from linguistic point of view is an **actual topic**.

As an aesthetic category, comism is extremely difficult to be described. Its studying began in antique work of Plato and Aristotle but even today we have no perfect knowledge at this sphere. By **comic**, we mean some situations of absurd discrepancy with the accepted patterns, which can be reacted with laugh.

The word “**comic**” originates from the Greek word *koikos* – *funny*. But most scientists agree that **comic** and **funny** aren't equal categories though both are followed by laugh. Yuriy Borev thinks that **funny** is more physiological than **comic**. It grasps even non-aesthetic items. **Comic** possesses social significance, so **comic** is the highest level of **funny**. Transfer from **funny** to **comic** is possible only after realizing the contradictions, which are the inner background of funny.

The most general language phenomenon, the humorous texts are based on, is **ambiguity**, leading the recipient of a joke to the wrong interpretation, usually contrastive to the meaning the producer of the **ambiguous expression** had thought of. The discrepancy between the two interpretations and the effect of the unexpectedness, for the given situation, of the “correct” interpretation, bring about the humorous effect.

The sign on the computer screen after some wrong actions of the user: “*Born stupid? Try again*”. The author of the program meant *to try another effort* to fulfil the operation, but the men with a good sense of humour can catch another sense of *being born once more*.

Pun and **paradox** are the linguistic techniques of making **ambiguity**. **Pun** is an amusing use of a word or phrase that has two meanings. Pun can be constructed on **wit** or on **homonymy**. **Wit** means the ability to use words in a clever and amusing way. **Homonymy** means association of two or more unrelated meanings with the same sound form. **Paradox** – a statement which seem to be impossible, because it says two opposite things or means hyperbolization the event up to absurd.

An example of a **witty** pun constructed on **paradox**: A sign at the entrance to a cemetery: “*Due to strike, grave-digging will be done by a skeleton crew.*”

An example of **homonymic** pun:

– Diner: *Do you serve crabs here?*

– Waiter: *We serve anyone – sit down.*

(to serve - 1.подавать; 2. обслуживать; a crab; 1. краб; 2. раздраженный человек, ворчун).

Witty puns can be translated into other language while **homonymic puns** make difficulty for the interpreting, if only it can be done at all. Sound form of the word can change in other language, so the humorous effect can't be produced. For example:

A woman wants to know how long the next train waits at the station.

– “*From two to two-two.*” – *was the reply.*

– “*Are you having a rehearsal of the locomotive's whistle?*”

A Russian example:

Англичанин в кассе российского аэропорта: *Two tickets to Dublin, please!*

Касир: *Куда блин?*

Linguistic humour is connected with the quality of joke and the “quality” of the recipient, that is, the degree of his feeling of humour and common intellectual ability to grasp **ambiguity**, and his attitude towards particular types of jokes. A person with good feeling of humour can outline the core of the expression that produces humorous effect though having not intended. But the Law of Zipf claims that if there is one chance per a hundred to interpret the phrase in some other way, the man, as the only creature endowed with the sense of humour, will do it! Here are some puns that have been found in the Russian documents from so unfunny sphere as the Jurisprudence:

- Гр. Степанов задержан за то, что два квартала шел за гр. Ивановой и нецензурно восхищался ее фигурой;
- Граждане водители! Бойтесь мест, откуда выскакивают дети!
- ...Глаза большие, голубые, сросшиеся на переносице;
- Завел большую собаку, которая бегает по двору без намордника и на замечания жильцов отвечает нецензурной бранью;
- О поведении моих соседей ничего плохого сказать не могу, т.к. дерутся они всегда молча.

The British use many puns to prevent accidents:

- Don't smoke in bed. The next ashes that fall on the floor may be your own;
- No smoking here at the risk of becoming a statistic;
- It's better to be late, Mr. Motorist, than to be the late Mr. Motorist.
- This is God's country. Don't drive through it like hell.

To sum up the article we have chosen the words of Byron: “And if I laugh at any mortal thing, tis that I may not sweep.” Bring up your soul aesthetically to take the world with a smile and life will be much better to you.

Derbak O.

**Dnipropetrowsker Alfred-Nobel-Universität
Sprachliche Beratung: Borissewitsch I.W.**

DENGLISCH

Denglisch ist ein wertender Begriff aus der deutschen Sprachpflege. Diese verwendet den Begriff, um den vermehrten Gebrauch von Anglizismen und Scheinanglizismen in der deutschen Sprache zu bemängeln.

Anglizismen sind aus dem Englischen stammende Fremdwörter (zumeist Substantive oder substantivierte Verben: (*e-mail, computer, laptop*) oder aus der englischen Sprache übernommene Phrasen (z. B. „Liebe machen“ von *to make love*) oder Formen. Der Begriff „Anglizismus“ ist wertneutral. Was ein Anglizismus ist, kann durch objektiv feststellbare Kriterien bestimmt werden.

„Denglisch“ ist ein „Kofferwort“, das sich aus „Deutsch“ und „Englisch“ zusammensetzt – ist hingegen ein wertender Begriff aus der deutschen Sprachpflege. Was der Begriff genau umfasst, ist nicht nach wissenschaftlichen Kriterien bestimmbar, sondern folgt aus einer subjektiven Einschätzung dessen, der ein Sprachphänomen als „Denglisch“ bezeichnet. Entsprechend vielfältig sind die Definitionen des Begriffs:

Von Denglisch sprechen einige vor allem dann, wenn nicht nur Substantive, sondern auch – wenngleich seltener – englische Verben und Adjektive in die deutsche Sprache übernommen werden.

- Das ist eine *stylish* Hose.
- Der Flug wurde *gencancel*t.
- Ich habe das Programm *gedownloadet* oder *downgeloadet*.

Hier wird eingewandt, es gebe keinen Grund, in diesen Beispielen nicht:

- *Das ist eine modische, schöne Hose*
- *Der Flug wurde abgesagt*
- *Ich habe das Programm heruntergeladen*

zu sagen.

Bei diesen Beispielen zeigt sich, dass deutsche Morpheme an die englischen Wörter angefügt werden, damit die Entlehnungen in die korrekte deutsche Syntax passen. Auch dies wird von Denglisch-Kritikern für bedenklich gehalten. Die Sprachwissenschaft sieht hierin jedoch einen Beweis für die fortwährende Lebenskraft der deutschen grammatikalischen Strukturen: Die englischen Elemente werden nicht einfach mit der englischen Flexion übernommen – was im Deutschen in der Tat ungrammatisch wäre –, sondern formal korrekt an die Gegebenheiten der deutschen Sprache angepasst. Ungewohnt ist hier allein die Tatsache, dass auch Adjektive und Verben entlehnt werden, während sich die sprachliche Entlehnung sonst fast ausschließlich auf Substantive beschränkt, die ihrerseits ebenfalls in das deutsche Flexionssystem eingegliedert werden müssen, vgl. *die/das E-Mail*, *die E-Mails*; *der Server*, *die Server*.

Als Denglisch wird kritisierend auch die Konstruktion neuer Ausdrücke bezeichnet, die sich aus englischen und deutschen Wortbestandteilen zusammensetzen. Darauf trifft der Begriff Anglizismus bestenfalls eingeschränkt zu, man spricht von Hybridbildungen. Ein typisches Beispiel dafür ist der Begriff *Backshop* (auch getrennt geschrieben, also *Back Shop* oder in der Variante *Backstore*), eine aus dem deutschen *Wordbacken* und dem englischen Wort *shop* (dt. Laden, Geschäft) zusammengesetzte Bezeichnung für Bäckereien oder Backwarengeschäfte mit Selbstbedienung.

Da sich die englische Grammatik von der deutschen unterscheidet, treten bei Anglizismen oft Unsicherheiten bezüglich der Beugungsregeln und des Wortgeschlechts auf.

Bei Übersetzungen aus dem Englischen werden öfters formal entsprechende deutsche Wörter verwendet, auch wenn diese sonst nicht in derselben Bedeutung üblich sind, etwa *Novelle* für engl. *novel* „Roman“. Der Bedeutungswandel von

Wörtern, der in jeder Sprache ein normaler Vorgang ist, wird durch diese stark an der Ausgangssprache orientierten Übersetzungen beschleunigt. Ohne Prüfung auf ein bekanntes deutsches Äquivalent können auch zunächst weitgehend unverständliche Neuschöpfungen entstehen, wie der *Nonproliferationsvertrag* (englisch *non-proliferation treaty*), obwohl dafür im Deutschen bereits seit den späten 1960er Jahren der Ausdruck Atomwaffensperrvertrag eingeführt und bekannt ist.

Aufgrund der Vorherrschaft der englischen Sprache in Wirtschaft, Wissenschaft und Informatik sind vor allem in den dort gesprochenen Jargons Sätze zu finden, in denen viele Anglizismen verwendet werden:

- „Ich musste die *Harddisk* neu formatieren, weil der falsch gesteckte *Jumper* zur *data corruption* geführt hat und der *Computer gecrasht* ist.“ „
Ohne Anglizismen würde der Satz etwa folgendermaßen lauten:
- Ich musste die *Festplatte* neu formatieren, weil die Daten durch ein falscheinigensetzte Steckbrücke beschädigt wurden und der *Rechner abgestürzt* ist.“

Ebenso werden neue Verfahren und Erfindungen oft auf Englisch benannt und abgekürzt. Dadurch entstehen meist einheitliche Produktbezeichnungen in den Herstellungs- und Vermarktungsprozessen einer globalisierten Wirtschaft. Allerdings werden bisweilen auch anglophone Wortneuschöpfungen nur im deutschen Sprachraum verwendet.

Gamii M.
National Mining University
Scientific supervisor: Vvedenska T. Y.

INSTRUMENTS OF RELATIONSHIP OF CAUSE AND EFFECT EXPRESSION

For the last 50 years the problems of composite sentences in English language attract many scientists' attention. Among the aspects, which still need the further scientific research, one of important places takes the problem about composite questions, as special units of syntaxes, and the connection between their components.

As a simple proposition, composite sentence has communicative integrity. It also has prosodic completeness. According to their content they can be narrative, irrigative, optative and stimulating. For creating connections between parts of sentence conjunctions are used.

Conjunction can be coordinating and subordinating.

The first one consists of coordinate ones (and (в значении к), as well as, nor, neither ... nor, not only ... but (also), both ... and), adversative (and (в значении а), but, still, nevertheless, yet, however) and disconnecting (or, either ... or)

The second one consists of object(that, whether, if), temporal(as, as soon as, as long as, till, until, before, after, since, directly, when, while), causative(as, because, since, seeing), objective(that, in order that, so that, lest), conditional(if, unless,

provided (that), providing (that), supposing, once), concessive(though, although), comparison(as, as if, as though, so ... as, as ... as, not so ... as, than, the ... the) and consequence(so ... that, that).

Conjunctions are divided into:

Simple- containing just one root (and, but, or, that, till, after)

Complex- containing two roots (therefore, however)

Compound- including couple of words (as soon as, as if, in order to)

Derivate- having suffixes and prefixes (unless, until)

Conjugate- (both...and, neither...nor, not only...but, either...or)

As connective words which connect main clause with subordinate one can also be adverbs or relative pronouns(When, where, why, who, how, whose, what).

Connective words differ from conjunctions for not only creating connections between main clause with subordinate, but they are also part of subordinating one.

Gaydar M.

Alfred Nobel University, Dnipropetrovsk

Scientific supervisor: Lypska I.I.

Language supervisor: Davydenko Y.E.

IRONY AND WORD-PLAY

The irony and the word-play are stylistic devices intended to add vividness and individuality to any text, except those discourses in which such devices would be inappropriate. Both these stylistic instruments are closely connected with extra-linguistic aspects of the language from which the translation is performed. Therefore, to translate successfully an irony or a word-play a translator should be quite aware of all the attending extra-linguistic factors, be imaginative and intelligent.

In spite that conveying of irony or word-play is considered to be extremely demanding, the outstanding specialists claim that there is no such a case, even the most difficult one, that is impossible to render. By giving a footnote 'unrenderable word-play' in the book under translation, translator admits himself being unable to render this stylistic method.

Unfortunately, no rules can provide sufficient backing for a translator facing such stylistic phenomena as well as it is impossible to work out a set of rules for writing a novel. This is a special skill.

The irony is disapproval and contradiction hidden under the mask of approval and consent. One should search for a key to the irony not in the utterance itself, but in the context or intonation. The irony is one of the most important stylistic devices of humour, satire and grotesque. When it turns to be too malicious, bitter mockery it is called the sarcasm.

From century to century the irony underwent a lot of changes, starting from its original versions in classic works by Socrates and ending with the works of the masters of contemporary literature.

The irony and the word-play are closely connected with each other as they are usually used together to intensify humorous atmosphere.

The definition of the word-play is the following: it is a stylistic means of speech or small piece of creative work of the author based on the usage of words which sound identical but have different meanings, the usage of words which sound almost identical or the usage of different meanings of one and the same word. To be brief, it is a certain play of ordinary words with extraordinary meanings.

One particular case of introducing the word-play in the world-known piece of work which is especially worth mentioning – ‘The Importance of being Earnest’ by Oscar Wilde. Few native readers can enjoy the word-play in the text of translation. Full understanding is possible only for those, who mastered English as the vividness of this word-play wasn’t preserved by the translator. It has been rendered into Russian as ‘Как важно быть серьезным’, but this translation depicts only the half of the two-track meaning. In fact, this title can be translated in two ways – ‘Как важно быть серьезным’ or ‘Как важно быть Эрнестом’. These both titles are appropriate taking into account the content of the play. However, none of them renders that word-play and irony, given to the title by the author himself.

Therefore, the ways of rendering word-plays and irony are quite a challenge for every, even the most experienced translator. These stylistic devices should be studied thoroughly to give at least the basic ideas for those translators who are able to undertake this challenge.

Ilchenko I.
Lugansk Small Academy of Science of School Youth
Scientific supervisor: Bekresheva L.A

NEGATIVE EMOTIONS TERMS

We experience ourselves in this world with our feelings and emotions. They are the driving force of our life. Those phenomena are studied by Psychology and as any science it produces a lot of terms to be the sphere of interest of linguist. The aim of our research is interpreting the terms meaning negative emotions. The work is being done to make a dictionary for the students of specialty of Psychology.

From theoretical point of view terminology is a sub-system of scientific lexicon. *Terms can be defined as the words defining specific conceptions and processes of science, economics, agriculture, sport and other spheres of human activity.* They are made artificially and have such peculiarities:

- They belong to definite system and their meaning can be different in different systems. For example: The *term* “**unit**” in Pedagogy means one theme or lesson, while in Medicine it means a doze of pills.
- *Terms* tend to monosemantic meaning within the same terminological system, however the cases of synonyms are not rare. For example: the term “**paint**” means a process of creating a picture, the substance, with the help of which the picture is made, and at last – the picture itself.
- *Terms* mustn’t have emotive component.

- The analysis of *terms* proves that their creation follows all the rules of a language word-building and there is no barrier between *terms* and other words of the vocabulary. Standard words can become *terms* and *terms* can become a standard word. For example: standard word **theatre** in medicine means *a room for surgeon operations*. Most of astrologic terms came to standard using. For example a term **disaster** in astrology means “*bad star in horoscope*”, in everyday use it means – *an unexpected and very bad event, a synonym of catastrophe*.

Development of science and techniques causes rapid growth of terminology, so many scientists study these new words. Studying of terminology in modern sense means it's unification, interpreting and classification. Our research will contribute a little to this process.

We begin our research with the definition the terms connected with the emotions we are going to introduce:

Feelings in a general sense are what we may feel in any part of our body. These may be simple body sensations, such as hot or cold, pain, a touch or they may be feelings associated with emotions, such as love, hate, joy or anger.

Emotions are feelings or reactions about someone or something which usually involve our ego. We are angry about someone, afraid of something, in love with someone. These emotions may be directly felt in the body or we may just react strongly with thoughts or verbal displays originating from our head. But there are scientific ideas that feelings and emotions are the same one category.

There are only two basic emotions that we all experience, *love* and *fear*. All other emotions are variations of these two emotions. Thoughts and behavior come from either a place of love, or a place of fear. Anxiety, anger, control, sadness, depression, inadequacy, confusion, hurt, lonely, guilt, shame - these are all fear-based emotions. These are some terms meaning negative and forceful emotions:

- *Affect* – a burst of uncontrolled emotions;
- *Anger* – an automatic response to ill treatment. It is the way a person indicates he or she will not tolerate certain types of behaviour. It is a feedback mechanism in which an unpleasant stimulus is met with an unpleasant response.
- *Agitation* – the state caused by stress when mental tension causes motoric movements;
- *Ahedonizm* – disability to feel joy or pleasure.
- *Apathy* – a result of getting tired, a lack of interest in things.
- *Despair* – the state of having lost all hope.
- *Disappointment* – a subjective response by sadness to the anticipated results of something to happen.
- *Disgust* – is typically associated with things that are regarded as unclean, inedible, infectious, or otherwise revolting.
- *Embarrassment* – an emotional state experienced upon having a socially or professionally unacceptable act or condition witnessed by or revealed to others.
- *Evasiveness* – avoiding conflict, not arguing back, becoming phobic.

- *Fear* – a distressing negative sensation induced by a perceived threat, the ability to recognize danger and flee from it or confront it. Worth noting that fear almost always relates to future events.
- *Frustration* – feeling of anger or dissatisfaction if the desire is suppressed.
- *Insult* – anger directed inside.
- *Shock* – a stupor response to a terrifying or traumatic event.

Being pressed in volume of the article we can't introduce the whole list of negative emotions we had outlined and defined. The problem is, these terms are used quite often outside the sphere of Psychology. Thus, many of them passed into the standard vocabulary; however, they didn't lose the connection with their terminological system.

Kislitsina D.
Lugansk Small Academy of Science of School Youth
Scientific supervisor: Bekresheva L.A

LEXICON-SEMANTIC FIELD OF FASHION STYLES

Modern informational epoch allows specialists in different spheres to make researches even not leaving your room if only you have an access to Internet. Researches in foreign philology are just possible due to computer technologies as many books from English-speaking countries make long path to our readers to be up to date. This topic couldn't be also done if Internet had given the access to burning information for any young person – information about fashion. Our theme has **topicality** due to important role of fashion in modern life.

In our research we have focused on making the paradigm of modern clothes styles, which can be a part of lexicon-semantic field “**Clothes**” or form a new specific lexicon-semantic field “**Fashion Styles**”.

Style is a unit of typical features in any sphere of life: arts, literature, architecture, clothes, manners of behavior etc. Clothes associates with styles closely. Coco Chanel said that fashion comes and goes but the style stays.

Fashion is defined as a rapid transformation of exterior forms of things, aspiring to their mass using. Paradox is in that, when unification is achieved, new transformation is needed. The rhythm of styles transformation increases constantly. At the end of the 20th century the style dominated for 7-10 years, but now it changes every 2-3 years. Another feature of modern fashion is the addressee of it. Fashion was mostly addressed to aged ladies, having money, but now it appeals to the youth.

Surely every nation has preferences in clothing due to historic traditions. But globalization process smashes the borders between the countries what influences national styles of fashion. The top hit of last year summer were the trousers of “Afghani” the name of which is quite clear, while this year summer hit were the sandals modified from Uggs – the boots with open toes and heels, made of leather imitating guipure, which came to us from Australia and added to **Boho Style**.

In fact there are 2 styles of clothes in fashion: **Haute couture** and **Prêt-a-porter**.

Haute couture was born in 1858 in France due to the British immigrant Charles Worth. He was the one who began demonstration of clothes on the girls at catwalk instead of using dolls. He's made it a professional show for aristocracy, imposing a fashionable style on them. Due to Mr. Worth a profession of designer or stylist has appeared. The dresses were mostly exclusive, with one sample for defile and another one for the client. That was the way **Haute couture** style has appeared.

Paul Poiret, Coco Chanel, Jeanne Lanvin and others supported and continued the luxurious style, in spite of too limited number of clients (from 2 thousand of occasional clients to 2 hundred of customers in the world).

Prêt-a-porter style was born in 1950th in France. It suggests ready-made clothes of standard size of definite author's style. Profession of stylist becomes popular, as he or she had to think how to make a fashionable thing cheap, but nice. Due to **Prêt-a-porter** style many artificial fabrics were created to make clothes cheaper: nylon, perlon, polyamid and so on. **Prêt-a-porter** style gives opportunity to author's styles development even more successfully than in **Haute couture** style.

The author's styles are various and numerous. In our research we have identified 23 of them, but they are just the ones, recognized in the world and having their personal names. As you know there is a world trend to make personal brands in social life nowadays, fashion included. We can speak of Christian Dior's, Giorgio Armani's Vivienne Westwood's, John Galliano's styles as well as of many other couturiers' styles. As we know, this year's September Pret-a-Porter Fair in Paris was glad to meet Ukrainian collections of Olena Dats, Tania Stelia, Aina Gasse.

Having analyzed a number of sources we have made the paradigm of the world-known **author's styles**:

Asian style	Elegant style	Safari style
Boho Style	Folklore style	Sea style
Business style	Gothic style	Sport style
Country style	Military style	Vintage style
Classic style	Minimalism style	Vanguard style
Disco style	Romantic style	Western style

We have organized our personal survey among the youth of 11 - 18 in our town of Alchevsk to check the awareness of young people with the styles of fashion. The survey showed poor knowledge of the styles names. We have learned that only Sport, Business and Romantic styles are the most known by our young people. That proves the use of our effort to make the young people aware with the names of styles of fashionable clothes.

Kozachenko N.
Volodymyr Dahl East-Ukrainian National University
Scientific supervisor: Bekresheva L.A.

ETHNOGENESIS OF THE SLAVS

Recently learning English has become a vital necessity in the competitive world. It helps to surf on Internet to find the information of professional interest. It's especially important for the student of History Faculty as the truth about very old times can be found after comparative analysis of very many sources of different countries' chroniclers.

In the light of anthropocentric paradigm of modern science national self-determination and self-evaluation is an extra important task. We are going to touch upon the burning problem in modern History science of studying the roots of forefathers of the Ukrainian nation.

There are two points of view on this question: the first states a *migration* origin of the Slavs, the other one claims their *autochthone* origin.

Let's speak of the *Migration* version. It was born in the work of Nestor the Chronicler. He speaks about coming the Slavs from the river of Danube. This version was called the Danubian or the Balkan one. It was especially popular in the Middle Ages. This though was shared by the Russian historians of the 18th-20th centuries: S.Solovyov, V.Kluchevskiy, M.Pogodin and others. The Scythian-Sarmatian version also appeared in the Middle Age (13th century) and is still being followed. Its followers claim that the Scythians came from Asia and settled near the Black Sea and other territories of modern Ukraine but fell under Sarmatian attacks. Historians of Western Europe state that the Slavs called themselves the Celts. Some of them thought that the Goths and Slavs are the same folk. A. Shakhmatov thinks that the Slavs came from Sub-Baltic territories and having defeated the Hunns in the 5th century moved to the Danube-river and to the Balkans.

Autochthone version appeared at the end of the 19th century when the scientists took into account not only historic, but the linguistic and toponymic data. A scientist of Pogodin having learnt the hydronyms with the Slavic morphemes came to conclusion that Old Slavs had lived on the territories of Poland, Podillia and Volyn.

The first years of the 20th century were after the strong influence of the research of L.Niderle who claimed that the core of the Slavic ethnos is Volyn and that the Slavic culture originated from Luzhitska culture of Poland. This idea was shared by the Soviet scientists of B.Rybakov, P.Tretyakov and others.

Most modern scientists are agree with Niderle and state that the steppes of Right-Bank Ukraine from the Dnieper-river to the Oder-river were the centre of the Ukrainian ethnos forming. There are the most hydronyms with the morpheme *-ros-* here: Ros', Rosava, Rostavitsa and etc. the epoch of the Slavs genesis can be divided into 2 periods: the Venedian or Zarubinskiy and the Ant-Sclavinian one that ended in the 8th -9th century with the Kyivan Rus appearing.

B. Rybakov outlines 5 periods in the Slavs ethnos evolution the first of which Tshinetsko-Komarovska culture lasted during 15th -12th century BC; the next called Luzhitsko-Scythian and lasted from 11th to 3d centuries BC; the third one was of Pshevorska and Zarubinetska culture (2nd century BC – 2nd centuryAD); the next was Cherniakhivska culture (2nd – 4th centuries) and the last one was Prague culture (5th-7th century).

The scientists, sharing the *Autochthone* conception, see the basis of their idea in the same artifacts of material culture of the Ukrainians that have been found by archeologists, such as: agricultural tools, specifically decorated ceramic pottery, plain houses from clay, clothes with specific design and so on, which were surprisingly alike alongside many centuries. We can mention one archaeological discovery: a metallic vase, which was found near the village of Balky in Zaporizhian region. It belongs to the 4th century BC. There are some portraits of the Scythians on it. One can't find any Asian feature in their faces – on contrary we can see the Slavic type of face there easily, what may be rather the proof of *Autochthone* origin of the Slavic nation than the *Migration* one.

It makes us think that the *Autochthone* conception is more vital as it is confirmed with archeological, anthropological, ethnographic and linguistic data. However, there are not reliable factual materials to state the origin of any ethnos including the Slavic one, thoroughly. All points of view on very ancient events are only theories, but the idea of the *autochthone* origin, we are following to, has the right to exist and to be defended.

But it's really uneasy to reveal the riddles of the past times.

Knysh N.
Oles' Honchar Dnipropetrovs'k National University
Scientific supervisor: Teterina L.M.

SAMUEL TEYLOR COLERIDGE'S POEMS: THE SPECIFIC FEATURES OF THEIR POETIC LANGUAGE

The problem of peculiarities of Coleridge's poetic language has not received sufficient attention on the part of researchers. Mainly his works were the object of thematic and problematic analysis of such scholars as Elistratova and her work, Diakonova, Skyratovs'ka and Klymenko but well-grounded analysis of his poetic language has not been carried out.

As for the theoretic sources we used the linguistic studies of Tarasov, Lotman, Etkind, Hasparov and Arnol'd.

Samuel Taylor Coleridge (1772 –1834) was an English poet, Romantic, literary critic and philosopher who, with William Wordsworth, was a founder of the

Romantic Movement in England and a member of the Lake Poets. He is known for his poems *The Rime of the Ancient Mariner*, *Kubla Khan* and *Christabel*. Throughout his adult life, Coleridge suffered from bouts of anxiety, depression and a lifelong opium addiction. Maybe because of that fact his poems are full of situations of torment, and images of naked horror, supernatural.

In his poems we can find the characteristics of the Romantic Epoch: the evidence of nature, self-reflection, atonement and repentance, and salvation. The end of the poem *The Rime of the Ancient Mariner* really reiterates the romantic concept of the connection between man and nature: "He prayeth well who loveth well both man and bird and beast." Also it uses supernatural elements of a fantastic nature.

The analysis of the expressive means and stylistic devices in Coleridge's poems was done according to Tarasov's language layers analyses which includes four language layers: lexical, syntactical, sound and rhythmical.

On the lexical level Coleridge uses various lexical units that belong to different lexical groups of the language: bookish and colloquial ("hath", "beholdeth", "freeth", "betwixt", "thee", "chasm", "sinuous", "sacred", "enfolding", "savage" - "loon, "came up", "drop down", "o'ertaking", "damsel", "reek", "weed").

Among the basic tropes used by the author we should mention simile, metaphor and its particular case - personification, epithet which are intended to create strong emotional intensity.

On the syntactical layer we can find a lot of repetitions and inversion.

On the sound layer the author uses alliteration, assonance and onomatopoeia.

The rhythmical layer is characterized by tonic nature of the poem with the fragments of prose

Stylistic devices and expressive means serve to create the atmosphere of horror and terror and make the narration very tense and emotional. Moreover these means are widely used to execute this task of expressing extremely intensive superhuman feelings.

In the long run it is worth saying that the main characteristic of Coleridge's poetics is escape from reality, mystical, irrational, supernatural elements and the usage of fantastic imagery is unique (*Life-In-Death*) that make the reader visualize the picture which the author has created.

Kolisnyk K.

Bohdan Khmelnytsky National University at Cherkasy

Scientific supervisor: Shuba Yu.V.

PHONOSEMANTICS OF INITIAL CONSONANTS IN D. BEDNAR'S SERMONS

Phonosemantics, as a branch of psycholinguistics, is the term for a hypothesized systematic relationship between sound and meaning. It is based on the assumption that each sound and each letter may be pleasant or unpleasant, round or sharp, hot or cold. Phonosemantics posits a symbolic link between sounds and

meaning. This link is of metaphoric and even poetic character. Perceiving a vocal sound we do not immediately leap to a concept. We may associate it with an image, or series of images; or we may simply respond emotionally. Thus, phonosemantic research has revealed the cognitive and psychological principles of influence that the sounds of speech have on human sub-consciousness. Furthermore, it has provided the basis and the methodology for measuring unconscious emotional reaction to the words and the way they sound. Besides, the results of the experiments in phonosemantics show that there is a degree of “motivation” behind the choice of phonemes in making a new word. Thus, recent research work deals with the phonosemantic characteristics and subliminal emotional influence of the sounds of spoken or written words in discourses.

There are different types of discourses. Fideistic or religious discourse, as a special system of communication, is a symbolic model that forms cognitive and emotional human experience. The basis of religious discourse is the transmission of important ethical norms. The main feature of fideistic word, as a part of religious discourse, is its non-conventional comprehension. Thus, the word is understood not as a conditional denotation of a subject but as its essence. Consequently, there is a belief, that the word can cure or kill a person. Non-conventional comprehension of a word in religion creates the atmosphere of peculiar attitude to speech and communication with God. The success of religious practice depends upon authenticity of the sacral text. The disfiguration of such text is considered sacrilege or even danger for believer’s soul. So, the phenomenon of non-conventional comprehension of a sign is based on belief in magic and holiness of a word. That’s why the study of fideistic discourse from the point of view of its phonosemantic structure is relevant as it shows how the religious discourse influences human minds, feelings and emotions.

Analyzing the empirical data we researched 390 lexemes, 338 of which were with initial consonants. So, the meanings of analysed initial consonants interconnected with fideistic discourse are as follows:

/s/ – spirit, soul; connection, power, energy, sacred, suffer, rival, winner, big, (e.g.: *Savior, sacrament, saint, soul, sacrifice, son, send, sincere, serve, sacred, source, Satan, sin, suffering, Sustainer, Sunday, sophisticated, survive, sermon*);

/r/ – birth, awakening, exit, communication; strength, power, master, action, travelling, truth, rage (e.g.: *revelation, receive, righteousness, resurrection, repent, rejoice, remission, rich, reality, relationship, restoration, reluctance, wrath, receive, reflect, reward, raise, routine, remember, rebirth, request, respond, reign, result, religious, responsible, rage*);

/k/ – move up, direction, possibility, hand, arrow, sanctified, ultramundane, joy, sincerity, torch, union (e.g.: *capacity, can, command, commandment, captain, communication, kind, compassion, commission, keep, kindle, Calvary, call, covenant, commitment, counsel, care, Comforter, cast, concern, companion*);

/m/ – matter, material, earth, forefather, death, revival, fertility (e.g.: *message, may, mean, Mediator, Mormon, mission, member, meaningful, make, ministry, men,*

Moroni, mother, multiply, mount, marriage, mar, mourn, mind, memorable, meeting, mercy, minor, merely, miracle);

/h/ – holy, ultramundane, spiritual, cross, heaven, dome, guard, stagnation, covering, gift; fence (e.g.: *holy, heavenly, healing, human, hopefully, happiness, heed, home, hesitancy, highlight, heartfelt, hear, hold, hiding, host, hand, high, harden*);

/w/ – light, shining, joy, love, grace, divine, spirit, courage, caution, payment (e.g.: *way, want, will, word, wife, well, world, walking, weary, wall, warning, wages, wash, warrior, wonder, witness, wait, within, we, wisdom, wish*);

/d/ – good, law, sun, fertility, materialization, Messiah, fish, firmness, duration (e.g.: *diligent, demonstrate, disciple, deed, death, desire, divinity, day, declare, dark, dear, deity, declare, do, direction, during, demon, devotion, desolation*);

/l/ – sharp, light, love, good, water, ray, influence, intuition, existence, guard (e.g.: *Lord, love, life, Leader, light, listen, lesson, Lamb, last, learn, let, lengthy, like, lose, language, likewise, land*);

/b/ – to keep, guard, divine, warning, wisdom, knowledge, frankness, rebirth (e.g.: *Bible, beginning, believe, bestow, become, bear, birth, baptism, bondage, behalf, breath, bond, between, but*);

/p/ – peace, cover, father, guard, impregnation, power, влада, reign, ordaining, birth (e.g.: *peace, pastor, people, parents, public, perfect, power, pure, possible, personal, petition, ponder, perspective, periodically, perform, perhaps*);

/f/ – natural, phenomena, germ, beautiful, stronghold, sanctity (e.g.: *family, faith, fear, feeling, father, fervent, fortify, fullness, forever, find, false, foundation, fiery, fall*);

/t/ – stronghold, tegument, mortification, stagnation, connection, energy, warrior, firmness, spear (e.g.: *testament, time, take, Thomas, today, testify, teaching, together, temple, talk*);

/g/ – big, good, harmony, god, thought, gift, will, voice, to guard, keeper, to order (e.g.: *God, gift, guilty, good, guidance, Ghost, gospel, godhead, give, guardian*);

/n/ – covering, sky, sadness, dome, vault, pain, air, harassment, necessity (e.g.: *need, now, nurture, name, night, nothing, number, know, new*).

So, having analyzed the empirical data we consider that such initial consonants as */s/, /r/, /k/, /m/, /h/, /w/, /d/, /l/, /b/, /p/, /f/, /t/, /g/, /n/* have obvious phonosemantic properties and are in strong connection with religious discourse.

Krasevych T.
Bohdan Khmelnytsky National University at Cherkasy
Scientific supervisor: Kresan O.Y.

**EMOTIONAL CONCEPTUAL DOMINANT
OF THE NOVEL “FIGHT CLUB” BY CHUCK PALAHNIUK:
PSYCHOLINGUISTIC ASPECT**

The problem of text has continually been in focus of attention of linguistic studies. This paper deals with studying of the emotional category of the literary texts that is connected with the impact on the reader. Scientific research of the possible emotional impact is based on the methodology developed within the framework of psycholinguistics.

The concept of emotional conceptual dominant was developed to indicate dependence of the emotional content of literary text on particular psychological traits of author's personality (and its accentuation). This concept is determined as the unity of cognitive and emotional standards used for metaphorization and verbalization of the world in literary texts.

The aim of this particular study lies in the determining of the emotional conceptual dominant of the novel "Fight Club" by Chuck Palahniuk.

For the analysis of the linguistic material we used the method, applied in psycholinguistics, namely the method of identification of linguistic units with certain emotional and semantic types of texts.

The study was grounded on the typology of literary texts according to their emotional conceptual dominant developed by V. P. Belyanin. In his works on this topic, V. P. Belyanin distinguishes between "light", "dark", "merry", "sad", "active" and "beautiful" types of texts. According to this classification each of these types of literary texts has certain themes, storylines and sets of linguistic units, used in them. However, worth noting remains the fact that literary texts rarely contain only one emotional conceptual dominant, hence usually combining several text types.

We found out that according to its emotional and semantic dominant the novel "Fight Club" by Chuck Palahniuk belongs to "dark" type of literary texts (323 verbal elements). Very often the main characters of "dark" texts have problems with sleep: *Still, I have the insomnia, and can't remember sleeping since three nights ago*; the scariest events happen at night or in darkness: *Tyler standing under the one light in the after-midnight blackness of a basement full of men, Tyler runs through the other rules...* Common for "dark" texts are the descriptions of unpleasant sounds and smells: *There's grunting and noise at fight club like at the gym, but fight club isn't about looking good. There's hysterical shouting in tongues like at church...; Their electric razor gets hot and now the whole house smells like singed hair*; Often in "dark" texts bad habits of main characters are mentioned: *Marla Singer is smoking her cigarette.*

Yet as in most literary texts, emotional conceptual dominant of this particular novel is not homogenous, as it contains a number of other traits of existing types of texts, like "sad" (33 verbal elements), characterized by descriptions of the characters feelings in moments of loneliness: *I was the only person watching this*. Death and motifs associated with fatalism are common for this type of texts too: *Oh, but now there was dying and death and loss and grief; Anything you're ever proud of will be thrown away*. There are also linguistic units that characterize the "beautiful" type of text (26 verbal elements) with descriptions of the main characters and different colors: *My boss has blue, blue, pale cornflower blue eyes*; The "light" type of the literary text (21 verbal element) is presented by descriptions of light that may be

bright, sparkling and pure: *The white healing ball of light*. Linguistic units describing "merry" text type were found in the novel only in 2 cases; here belong verbal elements describing animals: *Chloe talked us into caves where we met our power animal. Mine was a penguin*.

Among the perspectives for further research of literary texts based on the methods of psycholinguistics, lie the possibilities for the analysis of types of **accentuated personalities** of main characters according to the verbalized information available in literary texts, which is closely connected to the determining of their emotional conceptual dominant.

The summarized data of the research are given in table 1.

Text type	The number of verbal elements	
	absolute	percentage
«dark»	323	79,7%
«sad»	33	8,15%
«beautiful»	26	7,16%
«light»	21	5,18%
«merry»	2	0,49%
Total number	405	100 %

Krupskiy A.
Lugansk Small Academy of Science of School Youth
Scientific supervisor: Bekresheva L.A.

INTERPRETING TERMINOLOGY OF CRICKET

Being the language of international communication English is being studied by thousands of learners. Most of scientific, technical, economic and other systems of terminology are being constructed in English. Linguists claim that 90 % of new born words are terms.

Sport creates terminological sub-systems for every definite kind of sport as they have specific instruments, names of motions, processes, participants. Because of having great popularity with different nations sport promotes it's terminology penetration to vocabulary of different languages. So, the theme of our article studying terminology of cricket, which gains popularity recently, has topicality.

Being born in Britain, cricket became extremely popular in former colonies of Britain – Australia and India. However it is played all over the world nowadays.

Cricket is a **bat and ball** game where two teams take it in turns to **bat** and **field**. There are 11 players in each team and both teams wear white while playing.

The ball is usually of red colour. Cricket is played on the grass field of oval form. In the centre of cricket field is a strip of ground of about 21 m long (22 yards) – **cricket pitch**.

The match in cricket is called a **test** and it has one or two parts which are called **innings**. Within the **inning** one team is **bowling** (throws the ball), the other is **batting** (tries to hit the ball with the **bat**). They are called **batting** and **fielding** teams. The **batting** side has two batsmen wearing **pads** and **gloves**. They stand in front of the two opposite **wickets** – special gates from three sticks (**stumps**) with the two **bails** put across, but not fixed to be removed by the ball. There are special lines near the wicket – the **boundaries**.

The **fielding** side has all 11 of its players on the field. One is the **bowler** (a person who throws the ball at the **wicket**). The **batsman** must try to hit the ball. If the **batsman** hits the ball, they both run to opposite **wickets**. Every time they cross in the middle the team **scores** one **run**. If he hits the ball hard enough, it may cross the boundary, so the team scores a **four** (a score of four **runs**) and the batsmen needn't run. If the ball crosses the **boundary** without touching the ground, it is a **six**.

The object of the game for the **fielding** team is to get ten of the opposite batsmen **out**. Then there will be the only one left and the **inning** is finished. They can do this in several ways:

- **bowling out** – hitting a wicket with the ball;
- **catching out** – if the batsman hits the ball and the **fielder** (the player of a fielding team) catches it before it hits the ground;
- **running out** – when the batsmen are running between the wickets, the **fielders** try to throw the ball back to the wickets. If they can hit the wicket while the batsmen are still in the middle of the **cricket pitch**, one of them will be **out**;
- **leg before wicket** – if the batsman stops the ball from hitting the wicket with his leg.

Each team has one **inning** (two in professional games). There are two **umpires** (i.e. referees) in the game. They usually wear black suits and hats on. If the fielding team or spectators think that something is wrong, they shout to umpires “**Howzat?**” (How is that?)

The team with the higher number of **runs** and with smaller players **out** wins the **test** (match).

As we see the game of cricket has a lot of terms naming subjects and objects of game, the actions of players and so on. Taking into account that cricket finds his followers in Ukraine too, our collection can become a dictionary for players and fans and can be required by the youth.

**Kusmenko Ju.,
Sologub K.
Nationale Bergbauuniversität Dnipropetrowsk
Sprachbetreuerin: Galushko T.V.**

SPRICHWÖRTER UND REDEWENDUNGEN IN

VERSCHIEDENEN SPRACHEN

Sprichwörter und Redewendungen lassen sich bis in die Antike zurück verfolgen und begegnen uns bis heute in unserem alltäglichen Leben. Sie werden in der Alltagssprache verwendet und tauchen immer wieder in Werbungen, den Medien und der Literatur auf. Doch ihr eigentlicher Ursprung, ihre Bedeutung und ihr Gebrauch sind heute schwer nachzuvollziehen, da sich die Sprichwörter im Laufe der Jahre stark verändert haben. Entweder durch falsche Überlieferung, durch Fehler in der Übersetzung oder Umdeutungen kennen wir heute ihre ursprüngliche Form nicht mehr. Viele Sprichwörter stammen aus Bibel und wurden durch Übersetzer stark verändert.

Die Wurzeln der ersten deutschen Sprichwörter kann man bis ins frühe 15. Jahrhundert nach verfolgen, da sie während dieser Zeit, aufgrund ihrer vermehrten Anwendung in Schulen und in Predigten gesammelt und aufgeschrieben wurden. In dieser Zeit wurden Sprichwörter auch vermehrt in literarischen Texten verwendet und somit wurde ihr Erhalt gesichert. Doch trotz dessen lassen sich Sprichwörter nach dem 16. Jahrhundert nicht mehr nachweisen.

Sprichwörter und Redewendungen sind Bestandteile der Kommunikation, sollen Erfahrungen zur Orientierung des Lebens übermitteln und zeigen lebenspraktischen Regeln z.B. *Morgenstunde hat Gold im Munde. Ein Spatz in der Hand ist besser als eine Taube auf dem Dach. Reue und guter Rat sind unnütz nach der Tat.*

Andere Sprichwörter dagegen sind aber auch religions- oder sozialkritisch z.B. *Als Adam grub, und Eva spann, wo war denn da der Edelmann?*

Viele Sprichwörter und Redewendungen sind in deutsche Sprache aus anderen Sprachen gekommen z.B. *Auf jedem Abend kommt ein Morgen (Türkei). In der Jugend faul, im Alter notleidend (England). Was man in der Wiege gelernt hat, das hält auch im Alter noch vor (Spanien). Ausdauer ist Talisman fürs Leben (Afrika). Ohne frisches Heu werden die Pferde nicht satt, ohne Beziehungen die Menschen nicht reich (China). Wer nicht richtig faulenzeln kann, der kann auch nicht richtig arbeiten (Sizilien).*

Die Sprichwörter, Redewendungen, Märchen spiegeln die Volksseele wider. Diese sind von altersher bekannt, wurden durch Gespräche oder Aufzeichnungen von Generation zu Generation weitergegeben und gehören zum festen Bestand eines jeden Volkes. In verschiedenen Sprachen gibt es die Sprichwörter oder Redewendungen, die sehr ähnlich oder gleich lauten.

1. *Die Augen sind der Spiegel der Seele.*

Глаза – зеркало души.

2. *There is no smoke without fire.*

Нет дыма без огня.

3. *Ost und West, daheim das Best.*

East or West, home is best.

В гостях хорошо, а дома лучше.

Kusnezow J.O.

Bohdan-Chmelnitzkyj Nationale Universität Tscherkasy

Wissenschaftliche Betreuerin: Politschuk N.M.

PHONETISCHE BESONDERHEITEN DES BERLINER DIALEKTES

Die moderne deutsche Sprache existiert in drei Formen: eine Vielzahl von Dialekten, Umgangssprache und Standardsprache. Es gibt viele Studien von deutschen Sprachwissenschaftlern, die der Erforschung der deutschen Dialekte gewidmet sind. Auch die russischen Germanisten W.M. Shyrmunskij und N.I. Filitscheva haben auch viel an diesem linguistischen Problem gearbeitet. Ihre ersten Schritte bei der Erforschung der deutschen Dialekte machen solche ukrainischen Germanisten wie W.T. Sulym und N.M. Polistschuk. So können wir den Prozess der Forschung der deutschen Dialekte in der ukrainischen Germanistik verfolgen.

Viele Dialekte sind eine der Existenzformen der deutschen Gegenwartssprache. Es ist unmöglich, die deutsche Sprache ohne Kenntnisse der Dialekte gründlich zu beherrschen. Die Erforschung der Besonderheiten eines konkreten Dialektes ist sehr wichtig und notwendig in der Ausbildung der Germanisten, weil sie eine tiefere Beherrschung der unterschiedlichen Existenzformen der deutschen Sprache fördern.

Territoriale Besonderheiten der deutschen Sprache bestehen vor allem in der Aussprache von Lauten, aber auch in der Verwendung von Wörtern in den grammatischen Formen und syntaktischen Strukturen.

Der Dialekt hat eine ortsbezogene regionale Färbung und ist daher die Sprachform mit der geringsten kommunikativen Reichweite.

Professor O.O. Selivanova betrachtet den Terminus Dialekt als eine Existenzform, die als Mittel der direkten und täglichen Kommunikation auf dem beschränkten Territorium benutzt und durch eine entsprechende Einheit der verschiedenen Sprachebenen und eine angemessene Berücksichtigung der kulturellen Traditionen charakterisiert wird. Die wichtigsten Merkmale des Dialektes sind die territoriale Beschränkung, das Fehlen der stilistischen Differenzierung, die mündliche Repräsentation, die strukturelle Unterordnung einer bestimmten Sprache.

Man unterscheidet territoriale, soziale und berufliche Dialekte.

Die Dialektologie als Teilgebiet der Sprachwissenschaft beschäftigt sich mit der Erforschung der Dialekte.

Man unterscheidet folgende Zweige der Dialektologie: beschreibende und historische Dialektologie. Die Dialektologie ist mit Ethnologie, Geschichte der Sprache, Linguokulturologie, Ethno- und Soziolinguistik verbunden.

Im Rahmen der beschreibenden Dialektologie betrachten wir phonetische Besonderheiten eines der deutschen Dialekte und zwar des Berliner Dialektes (im Weiteren BD) im Vergleich zur deutschen Standardsprache (im Weiteren StS).

Das gemeinsame Merkmal für alle deutschen Dialekte ist die Labialisierung der Vokale:

Im Berliner Dialekt gibt es die Länge und kurze Vokale, genauso wie in der Standardsprache:

BD	StS	
<i>Neese</i> [ˈne:zə]	<i>Nase</i> [ˈna:zə]	[e:]↔[a:]
<i>seejen</i> [ˈze:jən]	<i>sägen</i> [ˈzɛ:gən]	[e:]↔[ɛ:]
<i>ajn</i> [ˈzajn]	<i>sagen</i> [ˈza:gən]	[a]↔[a:]

Diese Beispiele zeigen, dass die Verdoppelung des Lautes *ee* im Dialekt dem langen offenen Vokal [ɛ:] in der Standardsprache entspricht.

BD	StS	
(1) <i>Kösche</i> [ˈkó:ʃə]	<i>Kirsche</i> [ˈkɪrʃə]	[ó:]↔[ɪ]
(2) <i>Kürsche</i> [ˈkyrʃə]	<i>Kirche</i> [ˈkɪrçə]	[y]↔[ɪ]
(3) <i>ölwe</i> [ˈoelvə]	<i>elf</i> [ˈɛlf]	[oe]↔[ɛ]

Die labialisierten Vokale im Dialekt haben keine Entsprechung in der Standardsprache. Andererseits aber gibt es im Dialekt solche Fälle, wo nicht labialisierte Vokale den labialisierten Vokalen in der Standardsprache entsprechen. Oft entsprechen labialisierte Vokale des Dialektes den nicht labialisierten Vokalen der Standardsprache, z. B.:

BD	StS	
(1) <i>Mönsch</i> [ˈmoenʃ]	<i>Mensch</i> [ˈmɛnʃ]	[oe]↔[ɛ]
(2) <i>Kürsche</i> [ˈkyrʃə]	<i>Kirsche</i> [ˈkɪrçə]	[y]↔[ɪ]
(3) <i>Keenig</i> [ˈke:niç]	<i>König</i> [ˈkó:niç]	[e:]↔[ó:]
(4) <i>Hiete</i> [ˈhiətə]	<i>Hütte</i> [ˈhy:tə]	[iə]↔[y:]

Typisch für den Dialekt ist die Erscheinung der Monophthongisierung. Das kann an folgenden Belegen verfolgen:

BD	StS	
<i>ooch</i>	<i>auch</i>	[o:]↔[au]
<i>Schnute</i>	<i>Schnauze</i>	[u:]↔[au]

Die Konsonanten haben auch einige Besonderheiten:

- (1) *Jut, janz, jeben*
- (2) *Weech, wichtich, Siech, Sarch*

Diese Beispiele zeigen, dass dem Mittelzungenlaut *j* im Dialekt der Hinterzungenlaut *g* in der Standardsprache entspricht.

Wir beobachten, dass der Mittelzungenlaut *ç* sowohl im Dialekt als auch in der Standardsprache gesprochen wird.

Lesyeva O.
Oles Honchar Dnipropetrovsk National University
Scientific supervisor: Teterina L.M.

FORMS AND FUNCTIONS OF ALLUSION IN W.B. YEATS' POETRY

The topic of this report covers the problem of intertextuality and allusion as one of its elements.

Intertextuality can be seen as a basic, inherent and integral characteristic of a text and defined as a kind of insertion into a new text extra-literary materials, whole texts or just their fragments in the form of marked or not marked quotations and allusions.

Allusion is seen as a figure of speech that makes a reference to or a representation of a literary work, place, event, myth, or work of art either directly or by implication and serves to identify certain fixed characteristics. Analyzing poems from the point of view of intertextuality and taking into account their concrete subtext, contemporary social and cultural context, biographical and author's creative work facts it was found that most part of examples of allusion actualization in Yeats' poetry contain information reflecting national specificity of history, literature and culture of Ireland. In the early poetry allusions to characters and events from national epos and national mythology prevail. Another characteristic group of allusions in Yeats' lyrics is allusions to generally-known historical and cultural facts. This group includes allusions to biblical plots, ancient myths, historical events, literary works, and works of nonverbal art.

Sometimes allusion in the language of Yeats' poems is implemented on the level of the work's phonetic form that creates melodiousness characteristic of Irish folk epic due to alliterations and specific rhythm.

The most frequent are cases when allusion is inserted into the text in the form of allusive proper names, allusive facts, realia, quotations, allusive plots, and compositions and performs such functions: evaluative, function of figurativeness increment and historical time determination.

Thus, allusion is one of the most effective and frequently used by W.B. Yeats means of increment of sense, emotional and aesthetic content of his poetry.

Malyshkina O.,

Rogova K.

National Mining University

Scientific supervisor: Cherkashchenko O.M.

ERRORS IN ENGLISH-UKRAINIAN/RUSSIAN TRANSLATION

In the present era of globalization, translation plays a major role in conveying messages from one language to another. However, translation is not an easy task as we can witness many cases of wrong translations.

Errors in translation mostly result from the non-equivalence between the source and target languages; on the other hand, errors can indicate the quality of a translation. Moreover, they can reveal what is going on in the translator's thinking process.

The purpose of the report is to account for sources of errors in translating from English into Ukrainian/Russian in different social aspects. The most common mistakes that a professional interpreter or translator should be aware of translating from English into Ukrainian/Russian include:

- 1) misunderstanding phraseological units and set expressions;
- 2) cultural differences when the translator/interpreter is not familiar with the culture of the culture of the other country or the translation of foreign cultural concepts is not right or full.

Recently a new term has been coined to identify a translation from one language to another where the translation is overly literal, grammatically incorrect, very awkward, or clearly misses what the word or phrase was supposed to be. It is called *Blind Idiot Translation*. The name is not intended to be an insult against the translator; "Blind idiot" is the Blind Idiot Translation of the old saying "Out of sight, out of mind". Allegedly, the expression was once translated from English into Russian, and then back into English. Thus, it became "invisible idiot".

Examples of this kind of translation mostly occur in social spheres of our life which include advertising, news, literature, films and others. For example, there were several Russian 'translations' of Harry Potter floating around, featuring straight translations of figures of speech that have Russian equivalents. It got to the point where, in 2004, a newspaper held the "Worst Harry Potter translation" contest. Since then, better translations have been made available. The Russian translation of the second book received a prize for the worst translation. It was noticeably better than the first. One of the best known mistakes is translating "*ebony*" as "*эбонит*". And a certain non official translation of Book 6 translated the words about a "*breathless girl*", not as a "*запыхавшаяся*" – that is, out of breath, but as "*бездыханная*" which makes the difference.

We would like to conclude that in spite of great number of translation and interpretation techniques, there is one thing that the translator/interpreter should share – understanding the subject matter of the text or speech they are translating. Translation is not a matter of substituting words in one language for words in another. It is a matter of understanding the thought expressed in one language and then explaining it using the resources of the other language.

Merezhana L.

Bohdan Khmelnytsky National University at Cherkasy

Scientific supervisor: Degtyarev D.V.

THE INTONATIONAL MEANS OF ENGLISH TV COMMERCIALS

Each language is characterized by intonation. In English intonation plays a very important role, as it is an integral part of the process of communication. The

term intonation is derived from Latin verb *intonare*, which is translated as “pronounce loudly”. It means the set of prosodic characteristics of the sentence: tone, loudness, length, etc. The tone is considered an important component of the intonation. In its narrow meaning the phrasal intonation is its tonal characteristic. But more often this term is used in its broad meaning – as the synonym to the term phrasal prosody. Many scientists studied this very field. We can’t but mention Lisichkina I. O., Antipova A. M., Davydov M. V., Kaluta A. A., Postnova T. E., Crystal D., Roach P., Beym R., Lagynova M. V., Singer M., Lagefoged P., Valigyra O. R., Dvorzhitska M. P., Stakina L. A., Parashchuk V. Yu., and others.

Intonation is an object of research of intonology. *Intonology* is a part of Phonetics, which studies intonation in its structural, functional, communicative and stylistic aspects. Intonation makes speech more expressive, modal and stylistically coloured. Each language is characterized by peculiar intonation and has its own intonation patterns, which are characteristic for certain communicative types. Intonation plays a very important role in the process of communication as it renders the connotational meaning which cannot be expressed by other lexical and grammatical means.

Intonation may give different emotional direction and saturation to the same sentence, and also may change its communicative type. It may be the indicator of psychological state, age, gender, social status of the speakers, stylistical colouring of the conversation, and it also may make prominent basic and secondary elements in the communication contents. Each component of the intonational system bears some semantic. Tempo, for example, gives the opportunity to differentiate the styles of pronunciation, conveys the emotional state of interlocutors, and permits to distinguish major and minor information. Temporal indexes are the peculiar indicators of perceptual and mental activity of the individual.

Rapid development of communication means and their influence on human’s activity, make the research of linguistic media discourses more actual, as they do not only inform about present events, but also form the model of social behavior and way of life. One of the most widespread genres of mass-media is TV commercial. Although a lot of scientific works in marketing, psychology, psycholinguistics are devoted to it, the role of intonational means of emotional state in English TV commercials is not studied enough.

Speaking about intonation in TV commercials, we have to point out that each analyzed element of phonetic system obtains in speech some significant. So, for the experimental research we have to use such emotional dictums, which phonetic structure is the most suitable from the point of view of its invariant and variant realizations. Intonation in TV commercials conveys some set of emotions, which on the level of pragmatic saturation we can divide into three levels: high, mid and low. Each level has its own intentional-functional complex of phono-phonetical means of expressing of emotional state with the help of intonation. But their realization is limited by some prosodic means, which are characteristic for the publicistic style.

Dictums with the low emotional pragmatic level are determined as emotionally neutral. They are characterized by less sense of variation and trivial variation of

intonation patterns, as compared to dictums which have higher emotional pragmatic levels. For example:

*With 'every \ label } you 'get five ~minutes of }D'T 'phone \calls | abso'lutely
\free! // No^catches! //;*

*The 'only 'flat TV with ,Ambilight/ from \Philips/ you'll 'never 'go 'back to
'ordinary TV //.*

Dictums with the mid emotional pragmatic level are characterized by average intensity of inducement of the subject to the action or its restraining, if the emotions are partially controlled. They have the widest range of the typical intonation patterns. Here we can observe the transfer from certain emotions and feelings to their complexes. For example:

*'Send \off | as 'many 'labels as you \like | and the 'total 'value will be de\ducted |
from your 'next \phone .bill. // And you can 'thank your \dog | or \cat | for
the } \chat //;*

*\Hey!//What's ,up?//Now we \show you/ 'how 'much you're \suck//\Yeah,
,seriously y\you're \suck!} Just \look at you!// We have unbe'levable \thing for you -
'Slap \Chop.//}Look at this!// You 'like 'that, chuckle'nuts.// ↑ 'That's what I'm \talking
about.// You are \terriable!// Are you gonna, cry?// Are you gonna, cry'now?// If you
\want it,| and the 'second 'spare part, | \absolutely .free //.*

Dictums with the high emotional pragmatic level convey hardly controlled complexes of emotions and feelings. Most of them are short. They are characterized by hard variations of intonation patterns with the level of emotional saturation of dictums in TV commercials. The structure of intonation patterns is maximally simple. For example:

- I'll 'buy you a 'little \something. 'What 'would you, like //

- 'Something ex\citing,| a toy |and some \chocolate //

- But , ~ darling,| it's 'three 'wishes all to\gether. It's not \possible|//

*But \yes / it \is. It's \possible.// \Kinder .surprise/ is an ex'citement 'every \time,|
it's a surprise/ and de'licious 'milky \chocolate //.*

It should be mentioned here that discourse of advertisement as well as English TV commercials is not characterized by excessive emotionality, that explains disparity of dictums with high emotional level.

Moshkaryova I.
National Mining University
Scientific supervisor: Berdnik L.V.

EUROENGLISH

In our modern world it is said that every person need to know English. Because the last one becomes international language. And learning English is rather necessity for a modern person than some kind of hobby.

And as you know, learning English is not easy.

So, The European Union commissioners have announced that agreement has been reached to adopt English as the preferred language for European communications, rather than German, which was the other possibility. As part of the negotiations, the British government conceded that English spelling had some room for improvement and has accepted a five-year phased plan for what will be known as EuroEnglish (Euro for short).

In the first year, "s" will be used instead of the soft "c". Certainly, civil servants will receive this news with joy. Also, the hard "c" will be replaced with "k". Not only will this clear up confusion, but typewriters can have one less letter.

There will be growing public enthusiasm in the second year, when troublesome "ph" will be replaced by "f". This will make words like "fotograf" 20 per cent shorter.

In the third year, public acceptance of the new spelling can be expected to reach the stage where more complicated changes are possible. Governments will encourage the removal of double letters, which will help to accurate spelling. Also, all will agree that the horrible mess of silent "e" in the language is disgraceful, and they would go.

By the fourth year, people will be receptive to steps such as replacing "th" by "z" and "w" by "v".

During the fifth year, the unnecessary "o" can be dropped from words containing "ou", and similar changes and others can be applied to other combinations of letters.

There will be no more troubles or difficulties and everyone will find it easy to understand each other.

But on the other hand I think that it's horrible, because more than 60 per cent of people have already known English, and there is no necessity for learning new «EuroEnglish».

And the second reason not to bring into force this project is a lot of people still consider that this idea is really incompetent.

Nesterova O.
Dnipropetrovsk State Medical Academy
Scientific supervisor: Filat T.V.

WORDS AND COMMUNICATION IN THE WORLD OF STRESS

The issue of stress and communication is urgent nowadays as it is sure to be the background of many problems of modern society.

Our world is full of various stresses, which can cause serious diseases. According to the statistical information the top 10 of the most widespread illnesses contains cardiovascular diseases caused by stress.

Stress influences all the systems of our organism, preventing them from functioning normally. The nature of stress is connected with reaction of our organism on the situations, which seem to be a danger. It is a kind of protection of organism as it raises all resources on problem overcoming. It makes us more strong, smart, fast

and so on. But if the state lasts for a long time, it does harm to our organism and weakens it.

Let us introduce a brief overlook of stress factors. They may be divided into the following groups:

1. Communication;
2. Conflicts;
3. Changes of the environment;
4. Personal problems.

Communication is a stress factor, the influence of which may be controlled and eliminated. Communication is a social process. It is produced and defined by people, so people may turn it to a less stressful way. We should keep in mind the following ideas:

1. Choose the words carefully;
2. Control emotions;
3. Pay attention to other people's mood and state.

As it is known, words are very important in our life. We use them to express our emotions, ideas, feelings, information to share and so on. So they may be mentioned as a kind of our inner energy. And uncontrolled launch of such energy may sometimes be destructive.

As an example of such effect we may give the problem of iatrogenic diseases. The diseases are caused by special unpredictable reaction of people on medical information of different origin. The information may be obtained both from medical staff and TV-programmes, newspapers and magazines. It is difficult to predict such effect but medical staff should be careful communicating with patients as words, gestures, pauses and so on may be interpreted as bad signs. It should be mentioned that even doctors have iatrogenic diseases!

So in conclusion we must admit that modern people often do harm to others and themselves causing stressful situations. We should be careful communicators so as not to endanger others.

Nikitina G.
Université Nationale de Dnipropetrovsk O.Hontchar
Consultant scientifique: Orlyk N.P.

LA CONTAMINATION DES MOTIFS LÉGENDAIRES ET HISTORIQUES ACTUALISANT LE SUJET DE LA BARBE-BLEUE DANS LA TRADITION DU CONTE FRANÇAIS

Le sujet de la Barbe-Bleue est qualifiable comme «éternel», grâce à l'ampleur du diapason des ses interprétations, à l'incarnation de l'individuel dans les notions axiologiques universelles, au caractère polymorphe et polysémantique, à la capacité à la réduction ou à l'expansion, aussi bien qu'à la présence des dominantes du sujet

initial susceptibles de transformations et de production des sujets indépendants. Ces particularités du sujet de la Barbe-Bleue témoignent de sa nature «polytrophe» (du grec ancien «apte à plusieurs modifications»), donnant lieu au changement du vecteur de l'interprétation axiologique selon la visée de l'auteur corrélée avec le contexte historique et littéraire, dont on peut distinguer les manières cathartico-accusatoire et ironico-justificative, interagissant souvent dans le même espace textuel, ce qui est illustré par le conte de Ch. Perrault, la nouvelle de A. France et le récit humoristique de A. Tchekhov.

La nature polytrophe du sujet de la Barbe-Bleue s'exprime en premier lieu par sa structure composite et son évolution à trois étapes. La première étape se caractérise par la contamination des proto-sujets de contes archaïques portant sur la libération de la sœur par deux frères, le mariage du diable avec trois sœurs, le fiancé-brigand et le sujet du conte légendaire de la fille de la Sainte-Mère, qui illustre la complication de l'archétype mythologique de l'Ombre dans le conte merveilleux sous l'influence du *tòpos* de la demeure démonique forestière de l'homme et de l'initiation féminine dans les vestiges des rites de la noce-trépas et dans les motifs de la transgression de l'interdiction par Ève, Pandore et Psyché. Pendant la seconde étape le sujet initial paneuropéen subit l'historisation sous l'influence des légendes populaires françaises envisageant les prototypes historiques hypothétiques de la Barbe-Bleue (Conomor, Raoul III de Crépy, Raoul IV de Lorraine, Gilles de Rais), complétées ensuite par les allusions à six mariages de Henri VIII Tudor, qui permet d'en profiler le caractère national. La troisième étape est celle de la diffusion de la version du sujet de la Barbe-Bleue, relatée dans le conte de Ch. Perrault, qui évince ses variantes précédentes et se propage en Europe grâce à l'intérêt pour les contes.

L'intérêt scientifique particulier doit être attribué au mécanisme de l'actualisation de ce sujet éternel sur le sol français grâce aux allusions au sujet du Chevalier Raoul La Barbe-Bleue, dont la conservation schématique est due à son appartenance au folklore et dont la version connue de nos jours représente la synthèse de trois branches régionales (où le Centre joue le rôle de maillon entre la tradition occidentale du cycle d'Arthur et celle orientale avec Raoul III de Crépy et Raoul IV de Lorraine, forgeant l'unité du sujet empreigné dans l'imagination populaire des motifs magiques propices aux contes).

La genèse des motifs chevaleresques remonte aux légendes bretonnes résultant plus tard dans le cycle des romans de la Table Ronde et s'associe largement à la personnalité du roi Arthur dont le culte s'entremêle en Bretagne avec les contes du Finistère et du Morbihan. Ainsi, la figure d'Arthur s'intègre-t-elle dans l'ancien dit breton de Sainte-Triphimie, Saint-Gildas, Conomor le Maudit et Tremeur vengeant sa mère, dont les emprunts sont les péripéties du sujet, les motifs d'infanticide et de misogynie: désormais Conomor est doté des traits d'Arthur et apparaît en double

personnage Conomor-Arthur (roi charitable pardonnant sa femme accusée à tort d'adultère et d'infanticide, découvrant le complot) / Conomor-Kowour (frère de la reine, traître jaloux, voulant priver le roi de l'héritier pour usurper le pouvoir) et Sainte-Triphimie reçoit les caractéristiques de la reine Guenièvre (ces allusions rendent les soupçons d'adultère motivés). La chevalerie est corrélée à la Table Ronde et à la tradition des dits celtiques, non pas aux Croisades. En outre, le surnom métonymique la Barbe-Bleue s'associe non seulement à la perception populaire de l'affreux (peur bleue, diables bleus) mais aussi à la chevalerie (chevalerie bleue → conte bleu / romans bleus – belles lettres des aventures des chevaliers et des fées).

La variante de la légende de Raoul la Barbe Bleue répandue en Lorraine unit deux personnages historiques : Raoul III de Crépy (1010 – 1076) célèbre par ses exploits guerriers (la siège des forteresses de Péronne et de Montdidier) et banni par la double anathème à cause de ses mariages nombreux dont le dernier avec Anne de Kiev; et Raoul IV de Lorraine (XIVe siècle) connu par un long procès de divorce avec Éléanore de Bar diffamée, terminé par la restitution de l'union résultant en exécution féroce de cette femme convaincue d'adultère. La perception populaire de Raoul IV en tant que loup-garou n'est pas opportune : cette association est dûe à l'étymologie du nom Raoul provenant du «hroud Wolf» désignant en germanique «j'exalte le loup».

La similitude de Raoul et du Loup est devenue le catalyseur de la pénétration de la légende lorraine au Centre et puis à l'Occident de la France, car la peur panique du Loup a inscrit ce personnage à la démonologie française sous l'apparence du lycanthrope. La peur presque mystique devant le Loup-Garou s'est renforcée vers le XVII-XVIIIe siècle avec l'histoire de la Bête du Gévaudan ayant provoqué l'extermination des loups dans les forêts françaises et s'étant répercutée dans la tradition des contes populaires, pour influencer l'œuvre de Charles Perrault, notamment «Le Petit Chaperon Rouge».

La région centrale a uni deux variantes de la légende du Chevalier Raoul la Barbe-Bleue avec l'accentuation ultérieure des dominantes du sujet. L'ambivalence du personnage principal a été entourée par l'auréole mystique, renforcée par l'étymologie du nom Raoul et par la peur des loups de la Forêt d'Orléans. Peu à peu les différences régionales se sont estompées avec l'influence de la représentation populaire de nouveaux seigneurs associés avec la Barbe Bleue, dont le maréchal Gilles de Rais, vouant le sujet au degré supérieur de l'historicisation et à l'augmentation du nombre des prototypes hypothétiques de la Barbe Bleue dans la tradition des contes folkloriques français, et, par conséquent des contes littéraires initialement conçues comme la falsification du folklore «faketale», notamment dans le recueil «Histoires et Contes du temps passé avec moralités, ou les Contes de ma Mère l'Oie» de Ch. Perrault.

Oreshkina T.
National Mining University
Scientific supervisor: Berdnyk L.V.

LOCALIZATION OF SOFTWARE AS A TRANSLATION PROBLEM

Localization of software is not yet studied appropriately in linguistic literature, since it is a relatively new trend of technical translation. Russian and Ukrainian scholars, unfortunately, have not devoted any big research to this problem with the exception of some articles which deal with some minor aspects of software localization. In the West this problem receives a more careful treatment. The Western linguists and scholars contributed to the independence of such a scientific field as software localization because its importance is constantly growing world-wide.

The main task of localization of software is to provide such a type of interlingual communication when the text under creation in the target language is considered to be an equal communicative substitute to the original text and is considered by the receivers as an original text in its function, structure and content.

The software localization process is put into practice as a rule in three stages:

- translation of the text and localization of graphic elements;
- editing and enhancement of the text to present its outward structure;
- testing of the software localized version .

In big translation bureaus, which are specialized for the software localization, a translator fulfils just text localization, or other work is bound to be performed by technicians.

Documentation is created traditionally, i.e. as written texts and electronically: audio-, video- and TV presentations, web-pages, computer presentations, etc. Since the time, when it came to be possible to save and keep information on the electronic means documentation is usually issued in the interactive variant. In the interactive format information is usually structured by three components:

- software description and general guide lines to handle it;
- additional materials in the interactive form, which teaches the users to work with this programme products;
- inquiry system, which allows the user within seconds to find necessary information by key words.

Thus, the study of the literature on this issue and available factual material give all the grounds to consider software localization as a special translation area with a heavy cross-cultural component.

Pavlychuk V.
Bohdan Khmelnytsky National University at Cherkasy
Scientific supervisor: Shuba Yu.V.

TRADITIONAL AND MODERN THEORIES OF SYLLABLE FORMATION IN THE ENGLISH LANGUAGE

Syllable is traditionally interpreted as a combination of consonant and vowel. As syllable can be represented even by one sound, it can also consist of only one consonant, as in the Serbian and the Czech languages or as in English, where the consonant plus sonorant combination forms a syllable.

Since syllable is a polyaspective concept, there are many theories which determine the nature of syllable from different points of view. Among these theories two main groups – acoustic and articulatory are distinguished.

As far as the articulatory approach to the interpretation of syllable is concerned, various facts associated with the processes of language generation are taken into account. This group includes expiratory theory by R. Stetson. The scientist determines syllable as a combination of sounds uttered during one expiration pulse at the same time as each expiration pulse leads to the formation of syllable. The basis for this theory is laid by articulatory aspect of the syllable. This theory was criticized by G. P. Torsuyev particularly, who wrote that during one phonatory period usually a number of syllables are pronounced. Although exhaled air stream is the basis for syllable formation, because it makes the vocal cords vibrate, the coincidence of syllable boundaries and expiration pulses cannot be traced always.

Acoustic theories include the sonority theory, which was developed by O. Jespersen. The basis for the sonority theory is represented by the acoustic criterion of word-formation. Syllable is understood by sonority theory supporters (P. Passy, F. Fiyetor etc.) as a combination of more sonorous element and less sonorous one. O. Jespersen insisted that all sounds of the language have sonority. The least sonorous are voiceless noise consonants, while the most sonorous are vowels. Every sound could be syllabic in this regard. However sonority is a characteristic feature of vowels and sonorants only. Voiced noise consonants are characterized by vocalicity i.e. the predominance of voice, whereas by sonority, only the presence of voice is meant. Dominance of noise in voiced noise consonants is so prominent that they cannot be syllabic.

The sonority theory, based on anthropological research of all sounds, pointed out syllable only acoustically. F. de Saussure indicates that the weak side of sonority theory is that the degree of sonority of any sound is not an unchangeable quantity. The same sound can be pronounced with different degrees of sonority.

Another theory that tried to explain the nature of syllable is the muscular theory (L. V. Shcherba, P. Fouche, A. Abel, M. Hrammon etc.). According to this theory, syllable is pronounced with single muscular tension, and our speech is a chain of impulses. Each impulse is characterized by three phases (onset, peak and coda), which are associated with the increase and decrease of sonority. The nature of syllable can be shown schematically as the "arc of muscular tension". This theory allows to point out the boundaries of syllables without difficulties. However, the muscular theory explains complex phenomena of syllable formation in terms of physiology, i.e. only articulatorily.

The principle of syllable formation and information about the change of the peak of prominence lay basis for the prominence theory (M. I. Zhyntkin). According to this theory, which is based mainly on auditory judgements, the number of syllables

in a word is determined by the number of peaks of prominence. This approach allows to classify all the words of the language on the principle of common peaks of prominence. This information is used by man in the perception and generation of speech.

A. de Groot strived for the synthesis of different interpretations of the nature of syllable. In his concept he tried to combine the earlier accumulated facts with the psychological interpretation of syllable known as the "syllable image". Interpretation of syllable by A. de Groot included the following factors: the presence of peak of prominence, the presence of expiration pulse, locking and unlocking movement in the glottis, peak of sonority, marked consonants at the beginning of syllable in the mind of the speaker and listener, rhythmic nature of syllable. According to R. K. Potapova, the most important point in the concept of "synthesis" by A. de Groot is the possibility of pointing out and determining syllable as the smallest element in a rhythmic group, which is divided into sounds, just like a rhythmic group is divided into syllables.

V. Appel introduced the concept that organically combined factors of physiological and perceptual plane. Thus, the essential in terms of perception of syllable was not establishing boundaries between the elements of syllable, but the localization of the breach. It was found out that breach pulses coincide in time during the pronunciation of non-aspirate plosive consonant plus vowel, but in the sequence vowel plus consonant that was not observed. The results allowed V. Appel to state that the breach of the distribution of pulses within the syllable was not noticed previously during the description of this prosodic unity.

According to E. Sievers, the expiratory and the sonority theories are mutually-complementary. The scientist states that there are two types of syllable: sonorous and expiratory. Any syllable is, in fact, a combination of sounds of varying degrees of sonority. But the former syllable is associated with the difference in intensity, whereas the latter one – with the gradation of intensity.

So, all of the above mentioned theories studied syllable, in terms of its acoustic and articulatory aspects. That's why none of them can be ignored. Taking into account the significance of the concepts of syllable formation we came to the conclusion that it is important to use them integratively in further research. Since, when the word is used in an isolated position, then the separate concept is relevant, but when the word is used in speech, it is advisable to apply the complex approach, making use of every theory, as they complement each other.

Polianovskiy A.
Lugansk Small Academy of Science of School Youth
Scientific supervisor: Bekresheva L.A.

SYSTEMATIZATION OF COMPUTER NEOLOGISMS

Language is a living thing, constantly evolving to reflect the world we live in. Today, the hyperfast pace of technological innovation is a major force driving

linguistic change. The epoch of computer technologies has influenced thesaurus of every modern language. A great bulk of *neologisms* connected with computer using has enriched English vocabulary. This is certainly an indicator of the influence that young people and the web have on everyone's daily lives and our culture as a whole.

A *neologism* (Greek: *neos* "new" + *logos* "word") is, simply, "a newly coined word or expression". Computer neologisms mostly come from teens and the tech community. While these groups have always had their own slang, it's increasingly filtering up into common usage, even (offline) dictionaries, like the word *unfriend* which came into The New Oxford American Dictionary in 2009:

- **unfriend** – *verb* – to remove someone as a 'friend' on a social networking site such as Facebook.

There is a fully new term (a neologism too) for the group of computer neologisms, suggested by the Ukrainian linguist Yu. Zatsniy – *infoneologism*. There are some widespread *neologisms* among them but some are just *protologisms*. *Protologism* – a neologism that is not yet widely-accepted. Many if not the most *infoneologisms* are made through *re-coining*. *Re-coining* – the act of adding to or replacing the definition of a *neologism* by a slangy word of a witty person or a group of speakers. Web promotes spreading *protologisms* as well as *neologisms*. Russian linguist of Beregovskaya E. M. proved that in 2006 it took about 6 months to socialize a new slangy word. Now the process goes much faster.

Let's try to systematize *infoneologisms* that are functioning in the technically-minded community.

- **Surfing on Internet** – seeking for the information needed in Internet;
- **wilfing** – short for "What Was I Looking For?" – long aimless surfing on Internet;
- **glocalization** – heavy involving in both local and long-distance relationships in social network;
- **gothenasia** – the phenomenon of Google attempting to perfect the Web, instead of swallowing and digesting it;
- **web·log (blog)** – a website that displays in chronological order the postings by one or more individuals and usually has links to comments on specific postings;
- **blogger** – a person who creates and serves a blog;
- **blogging** – to write entries in, add material to, or maintain a weblog.
- **blogosphere** – the network of blogs;
- **pajamahadeen** – a blogger who challenges and fact checks the traditional media;
- **folksonomy** – the spontaneous cooperation of a group of people to organize information into categories;
- **pebcak** – *acronym* for a problem existing between chair and keyboard: a jocular term used, especially by those employed in IT, to attribute blame for a problem to the user of the computer rather than the computer itself.
- **paywall** – a way of blocking access to a part of a website which is only available to paying subscribers;
- **meat** – the real "fleshy" world as opposed to the virtual world;
- **meatpuppet** – a person who joins an online community at the behest of another person solely to provide support for that person's opinions;

- **micro-grom** – a junior surfer, especially one under the age of 10;
- **emailoncholia** – a profound and more or less permanent emotional state brought about by e-mail related troubles: getting too many, none at all, or not the right ones;
- **linkpimping** – shamelessly emailing bloggers with “tips” on link-worthy posts you “discovered” to improve your personal rank;
- a **podcast** – series of digital media files (either audio or video) that are released episodically and often downloaded through **web syndication** (a network of radiostations);
- **me-casting** – a humorous description of podcasting, emphasizing the egocentric aspects of creating one’s own online broadcast;
- **mobcasting** – the use of mobile telephony to create or disseminate audio or video files which can be downloaded from the Internet;
- **mobile bullying** – the intimidation of someone through the sending of abusive text messages;

This is not the full list of *infoneologisms* we had collected in the technically-minded community of nowadays. We hope our research will contribute to the studying the enrichment of the modern English language.

Poslushnaya O.
National Mining University
Scientific supervisor: Shchurov A.V.

INTERNET SLANG

Internet Slang is as old as Internet itself and has spawned a huge amount of different ways of speaking, sub-languages, expressions and idioms that have got the most of their meaning on the Internet. Those different kinds of language can be either known as chatspeak, SMS speak or IM language. Appreciated by some, despised by others, they nevertheless have taken hold as a strong element pertaining to the web since their birth to these days. Internet slang (Internet short-hand, netspeak or chatspeak) is a type of slang that Internet users have popularized, and in many cases, have coined. Such terms often originate with the purpose of saving keystrokes. Many people use the same abbreviations in texting and instant messaging, and social networking websites. Acronyms, keyboard symbols and shortened words are often used as methods of abbreviation in Internet slang. New dialects of slang, such as leet or Lolspeak, develop as ingroup memes rather than time savers. Internet slang includes expressions relative to networking technologies and computers in general. Though slang typically refers to words specific to a group, club, sport, hobby, or even a generation, in the broadest sense Internet slang also includes emoticons, or simple graphics typed with keyboard strokes. The most common of these is the “smile” produced by a colon representing eyes and a right-parenthesis representing a smile, read sideways. Acronyms are also part of the Internet lexicon. Many Internet slang expressions combine networking terms with real-world terms to refer to particular types of Internet users.

An alternate to emoticons are Internet-related acronyms. In this case shorthand becomes a kind of Internet slang. Laughing out loud becomes LOL, as far as I'm concerned becomes AFAIC, and if you know what I mean is shortened to IYKWIM. There are literally hundreds of these acronyms. Terms like "nerd" and "geek" can also be considered Internet slang, though they specifically emphasize a knowledge of computers. "Newbie" is slang for someone unfamiliar with whatever he or she is undertaking, whether it be entering a new gaming community or building a computer for the first time. The newbie might be highly proficient in areas outside the newly undertaken cause, or uniformly green. Other types of Internet slang borrow offensive words from the real-world and apply them to the online community. A "troll" for example, is someone who disregards netiquette in a newsgroup, forum or chat room by attempting to start arguments or flame wars — more Internet slang for heated arguments that spiral out of control into personal attacks. In some online communities or mailing lists Internet slang develops that is specific to the group or subject matter. As per netiquette, a list of these acronyms and their meaning should be available in the group's frequently asked questions (FAQ). As networking and its technologies grow, Internet slang will continue to evolve. Many websites archive general lists for netizens to refer to, available through any search engine.

The heart of Internet Slang is to be based on a modified version of our current alphabetical way of speaking. Because of space restriction existing since the dawn of Instant Messaging, SMS and services such as Twitter or because of a will to gain time at the expense of understandable grammar in sending a message, explaining why a big part of the web tends to hate the ones who use it, those kinds of misspellings became words on their own.

Coming straight from SMS language, this is a way of replacing entire words or bits of words by their phonetic equivalent embodied into single letters or figures. A few examples below : 2 => to, u => you, gr8 = great, 4 => for, da => the, y => why. Many memes tend to reuse them on their own, as can be seen by examples such as In Ur base or LOLcats. Disemvoweling is the way of removing all vowels from a token word. According to wikipedia, the name exists since 1990 and it works as follows : "The quick brown fox jumps over the lazy dog" would, after being disemvowelled, look like this: "Th qck brwn fx jmps vr th lzy dg". Disemvoweling is also abused in SMS/IM writings as the above picture shows. Leetspeak consists of replacing a letter by its closest figure's look-alike, or by using various keyboard signs such as "+", "(", "[", "/", "_" and more to recreate that letter. More than a slang letter repetition symbolizes a type of language, often pointed as being used by teenagers, consisting of the same letter in a word repeated several times for emphasis. Acronyms or the art of creating a neology through the association of letters and initials between them exist on the Internet since the late 1980s. Starting with LOL, from laughing out loud and used to convey great hilarity, hundreds of others have been made since then. Among them can be found: OMG, BRB, RTFM or also tl;dr. More than pieces of languages, Internet is also the cradle of many expressions and usages which complete meaning can only be acknowledge and understood because of or in relation to the Internet. While some of them are used as synonymous of another word, the way Over 9000

can be viewed as a replacement in expressing lots or bucketload the same way win and fail are respectively meaning success and failure, others have their own meaning, such as DERP as a way to signify stupidity, or also Fag as a suffix which has a totally different meaning and does not necessarily address homosexuals in a derogatory way.

Romashchenko A.
Bohdan Khmelnytsky National University at Cherkasy
Scientific supervisor: Shuba L.V.

THE INTONATIONAL MEANS OF THE ENGLISH LANGUAGE

English intonation is a pretty complicated and varied phenomenon. There are dialectal and regional differences in intonation. For example, there is a noticeable difference between British and American intonation. Intonation may sound differently depending on whether the speakers have high or low voices, speak fast or slowly, loudly or quietly, energetically, emotionally, neutrally, or listlessly. Men and women may have their own differences and preferences in intonation. For the purpose of studying, this variety may be described in several intonation patterns characteristic of English speech.

In phonetics, intonation may be regarded as melodic pattern of an utterance. Intonation is primarily a matter of variation in the pitch level of the voice, but in languages such as English, stress and rhythm are also involved. Intonation conveys differences of expressive meaning (e.g., surprise, doubtfulness).

Another definition we find in the Dictionary of Phonetics and Phonology by R. L. Trask – the scientific study of speech, conventionally divided into: *articulatory phonetics* (the study of the organs of speech and their use in producing speech sounds), *acoustic phonetics* (the study of the physical properties of the sounds produced in speaking) and *auditory phonetics* (the study of the processing and interpretation of speech sounds by the ear, the nervous system and the brain); *instrumental phonetics* is the study of any of these by means of instruments to measure, record or analyse data.

Anthropophonics (or general phonetics) considers the total range of speech sounds producible by the human vocal apparatus, independently of any real or possible linguistic use; *linguistic phonetics examines* the speech sounds occurring in particular languages or in languages generally.

Besides, John C. Wells, considers that in many languages, including English, intonation can show which parts of utterances are regarded as being background,

given, common-ground material, and which parts carry the information focus. Given material in a clause typically has some kind of rising intonation contour, indicating incompleteness-there is something still to come-while the new information that is added is more likely to carry a falling contour, indicating completion. This helps to make speech less dependent than writing on ordering.

The aggregate of phonetic means of language, which when applied to a series of pronounced and audible syllables fulfills several functions: (1) organizes speech phonetically, breaking it down according to its meaning into sentences and significant segments, or syntagms; (2) establishes the semantic relationships between the parts of the sentence; (3) gives the sentence, and sometimes the syntagms, a declarative, interrogative, imperative, or other meaning; and (4) expresses various emotions.

The phonetic bases of intonation (intonational means) are the distribution of the strength of the dynamic (or expiratory) stress among words (the accentual system), the melody of speech, pauses, the tempo of speech and its separate segments, rhythmic and melodic aspects, the loudness of speech and its separate segments, and the emotional nuances of the voice timbre.

Intonation is based on several key components, such as pitch, sentence stress, and rhythm. Pitch is the degree of height of our voice in speech. Normal speaking pitch is at midlevel. Intonation is formed by certain pitch changes characteristic of a given language. Falling intonation is formed by pitch changes from high to low, and rising intonation is formed by pitch changes from low to high.

Sentence stress makes the utterance understandable to the listener by making the important words in the sentence stressed, clear and higher in pitch and by shortening and obscuring the unstressed words. Sentence stress provides rhythm in connected speech. All words have their own stress in isolation, but when they are connected into a sentence, important changes take place: content words are stressed, and function words aren't; thought groups (i.e., logically connected groups of words) are singled out by pauses and intonation; the stressed syllables occur at regular intervals and are usually higher in pitch than the unstressed syllables; the unstressed syllables are blended into a stream of sounds between the stressed syllables; emphatic stress may be used in the sentence to single out the most important word; the last stressed word in the sentence gets the strongest stress with the help of falling or rising intonation. Developing the ability to hear, understand, and reproduce sentence stress is the main prerequisite to mastering English intonation.

Intonation performs several important functions in English. The first function is uniting separate words into sentences in oral speech. The second function of intonation is distinguishing between types of sentences (i.e., statements, questions, commands, requests, exclamations). Also, intonation allows us to express various emotions: finality, confidence, interest, surprise, doubt, joy, pain, irony, etc

The intonation system of English constitutes the most important and complex part of English prosody. By combining different pitch levels (unchanging pitch heights) and contours (sequences of levels, changing pitch shapes) we express a range of intonational meanings: breaking the utterance into chunks, perhaps distinguishing between clause types (such as statement vs. question), focusing on some parts of the

utterance and not on others, indicating which part of our message is background information and which is foregrounded, signalling our attitude to what we are saying.

The important conclusion is that the intonation pattern realized on an utterance is one of the determinants of the emotion conveyed in speech. Particular patterns seem to be better suited for conveying some specific emotions and less suitable for others. Although, in the production study, no clearcut, one-to-one relationship between intended emotion and intonation pattern was found, some clear relationships could be distinguished.

Rybakova N.
Lugansk Small Academy of Science of School Youth
Scientific supervisor: Bekresheva L.A.

NEOLOGISMS IN LOVE SPHERE

We live in the epoch of neologism boom which is a result of the grandiose progress and global social changes in the world. It is indoubtful that all events in the human society make influence on people's vocabulary. New words (*neologisms*) appear as a reaction to new social phenomena in all spheres of our life.

Neologism is a very abstract concept as nobody can say exactly how long the word can be called a *neologism* – a year, ten years or longer? Some *neologisms* die out after some months or years; some can become regular in a short time and come to the active vocabulary. The words *astronaut*, *designer*, *jeans*, *global*, *video-telephone* and many others were *neologisms* not long ago, but they are regular now, though they were not fixated in the dictionaries before 1980. In fact they are lexicographers who make the decision about the novelty of the word through imbedding it into the offline dictionary. Usually offline dictionaries are republished every twenty years, so this term (20 years) can be considered the “age” given to a *neologism*.

As we have already mentioned the mankind society is now changing rapidly. New words are being coined to name social processes we face almost every day. Love is among them. This immortal feeling has always been in the centre of attention of different researchers. We focus on it from the point of view of linguist taking into account the *neologisms* it produces. This is a part of our examining the topic we are going to pay your attention to and to interpret the chosen words.

- **Amoresque** *n* (cf. humoresque, arabesque) – a short literary or musical composition on topics of love, often with whimsical or fanciful motifs.
- **amorism** *n* (cf. aphorism) – a concise statement, popular saying or general wisdom on love.

- **amorist** *n* (cf. humorist; from Lat. amor, love) –1) an author who specializes in love stories, sentimental novels, etc.; 2) an expert, a consultant in love and marriage; 3) someone who is preoccupied with or has an experience in love and eroticism.
- **amoristic** *adj* – related to a verbal or visual discourse on love or eros. Cf. *amorous* – related to love itself, inclined toward or displaying love;
- **amort** *n* (Lat amor, love + Lat mort, death) – 1) the double instinct of love and death; the ambivalent union of Eros and Thanatos or the transformation of one into another; 2) a cruel and (self)destructive passion that leads to the ruin of the loved or the lover. **Amort** is the most common theme of European literature: “*Tristan and Isolde*” by Oscar Wilde, “*Romeo and Juliet*” by Shakespeare and so on.
- **amortify** *v trans.* (Lat. amor, love + Lat. mort, death + suffix -ify) – to act both with affection and ruthlessness, to inflict suffering or ruin by love.
- **nymphet** – a sexually appealing very young girl. First used in the novel “*Lolita*” by Vladimir Nabokov;
- **Armand** – the male parallel to "nymphete"; both terms used to show a heterosexual attitude of adult men and women to very young girls and boys. Firstly appeared in “*The Confessions of Felix Krull, Confidence Man*” (1955) by Alfred Knopf;
- **dislove** – a strong negative emotional connection to its human object;
- **eroticon** *n* – a lexicon of love; a collection of words, idioms, thoughts, stories, and other discourses on love, eros, and romance.
- **Equiphilia** *n* (Gr. aequi, equal + philia, love) – equal, indiscriminate love to many persons or things;
- **lovedom** *n* (*love* + suffix *dom*; cf. kingdom, stardom) – the world of love, the totality of loving emotions and attitudes;
- **philocracy** (Gr. philos, loving + kratos, power, rule) - the rule of love; love as a governing principle of social and communal life;
- **philocrat** - a person who believes in the power of love, in governance by love;
- **philonym** *n* (Gr. philos, loving + Gr. onuma, name; cf. *synonym*, *pseudonym*) – a word used to express love and affection;
- **philophilia** *n* (Gr. philia, love) – love for love's sake;
- **philophobia** *n* (Gr. philia, love + phobia, fear) – a persistent irrational fear of love and intimacy, of deep relationship with somebody;
- **Siamorous** (Siamese + amorous) – twin-like persons connected not by genetic deficiency but by a psychic symbiosis based on love.

As we see love isn't only the object of interest for poetry, psychology or just ordinary people. It can be an object of study of linguistics. The phenomenon of neologisms plays a great role in any language and it attracts my personal attention. The materials collected can be practically used at the lessons and are a part of interest for people studying Linguistics in the whole.

Serb A.

Bohdan Khmelnytsky National University at Cherkasy
Scientific supervisor: Pavkin D.M.

**THE IMAGE OF DRAGON
IN WESTERN FICTION AND MYTHOLOGY:
A COGNITIVE-LINGUISTIC ASPECT**

The problem of literary image has continually been in focus of attention of linguistic, literary, philosophic and other studies. Image in itself, from the cognitive point of view, is considered to be an integral part of the text it exists in (G. Miller interprets it as “the one, preserving information about the textual concept”). Sometimes the image leaves the boundaries of the text it appears in as the image sometimes may be archetypal, adopted or second-hand. It opens a diachronic perspective for its exploration, which will eventually evoke myths as the primary forms of world conceptualization.

One of such images – the dragon, which can be traced through the history of humanity in monuments of writing from ancient Egypt up to nowadays, was subject to analysis in the works of not only philologists, but biologists and naturalists from all around the world namely G. Eliot-Smith, J. Lawson, E. Ingersoll et al.

The aim of this particular study lies to reveal the conceptual structure and key features of the image of dragon in fiction and mythology of western tradition relying on the empirical data of 199 text fragments that contained propositions characterizing the image. These were obtained from the Old Norse collection “The Elder Edda”, Anglo-Saxon poem “Beowulf” and fiction texts “The Silmarillion” and “The Hobbit” by J.R.R. Tolkien (705 pages all said).

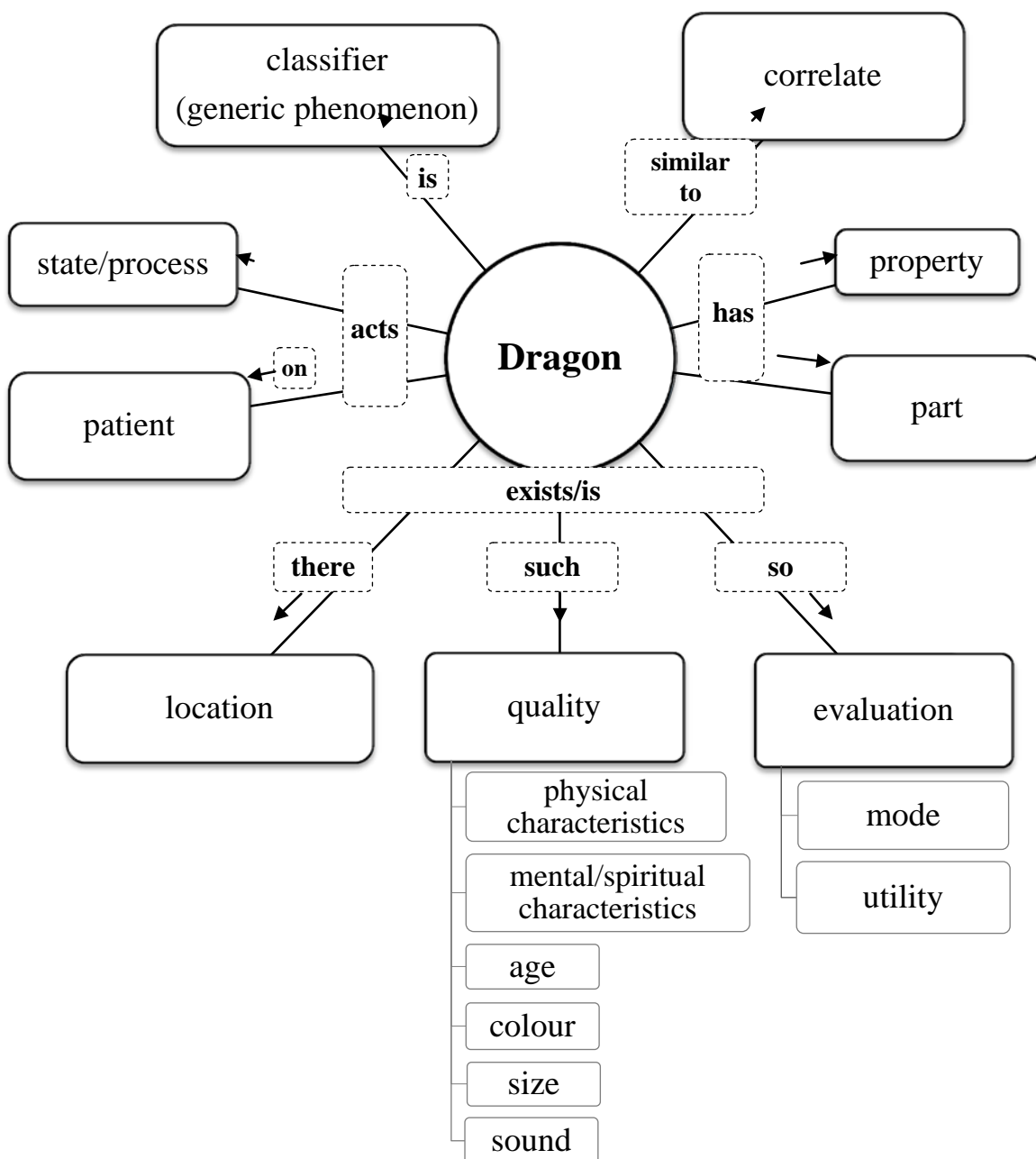
The methods used for the analysis of the linguistic data include conceptual analysis, namely general and propositional semantic analysis, frame, propositional and conceptual network theory, as well as quantitative analysis.

From the cognitive linguistic standpoint the image of dragon can be presented in the form of a network that includes five basic frames that “arrange the most fundamental categories of human thought” (as presented in the chart 1 in appendix).

With 2 basic (lethal breath and vulnerable belly) and 13 additional characteristic features, among which are the possession of treasure, greediness, immense power, inaccessible and grim residence, the image of dragon in western culture generally has negative axiology. The dragon’s role in the analysed texts is one of an aggressor, manifested in its antagonistic/contagonistic (hindering) actions.

A question remains opened as to the possible correlations between western or European, and eastern (Chinese, Japanese, Korean) image of dragon – the one yet not studied from the conceptual perspective. While further research requires involvement of larger groups of texts, this study sheds some light on the peculiarities of textual representations of one of the most common and archetypal character of worldly cultures.

APPENDIX

Shabalina O.
Oles' Honchar Dnipropetrovsk National University
Scientific supervisor: Panchenko O. E.

**THE SYSTEM OF MORAL STANDARDS AND ETHIC IDEAS
OF ANGLO-SAXON TRIBES
(THE RESEARCH BASED ON THE STUDIES OF SEMANTIC FIELD
OF OLD ENGLISH ADJECTIVES)**

The research aims at conducting a scientific investigation in order to trace diachronically the evolution of semantic field of adjectives denoting fundamental ethic ideas and moral standards inherent to Ancient Germans.

The preserved written sources in Old English are vivid evidences of transitional state in the history of development of basic Anglo-Saxon ethic ideas and notions, as far as they represent the period of vehement strife between ascertained German rules of conduct and new infused Catholic Christian standards. Thus major moral characteristics are to be studied in the historical development of their meaning.

The central opposition used to express basic moral characteristics remains unchanged throughout all the period under study and is represented by contrasting pair of concepts “good” – “bad/evil”.

In Old English there existed two key lexemes denoting positive connotations: *gōd* and *sæl*. Other positive characteristics tended to adhere to them.

E.g.: *gōd cyning* (good king), *lēof lēodcynning* (polite), *elenrof* (brave), *manna mildest ond mon(ðw)aerust* (the kindest and the mildest to people).

Negative connotation is based predominantly on judgement of human actions or it sometimes arises in case of nominalization of adjectives defining the subject bearing the quality under consideration. Negative attribution is mainly expressed by adjectives derived from nouns (e.g. «*yfel*»), and as a rule it is used so as to characterize exceptionally negative images.

E.g.: *grim ond grædig* (grim and furious).

Positive estimations predominate significantly over negative ones. The vast majority of negative attributions are coined by adding either negative prefix or first negative component (for composite words) to adjectives of positive estimate.

E.g.: *wiht unhælo* (the ill-starred creature).

In heathen sources moral characteristics depend reasonably on social category which the person belongs to. Actual division includes three basic categories of living beings. These are: gods and heroes; plain people; hostile mythological creatures (especially monsters). Each of them is commonly described with a definite set of evaluative adjectives.

In Christian moral code qualities turn more obviously separated from the object they characterize.

Catholic ethic tradition introduces into the Old English sphere of moral evaluation such qualities as merciful, clean and compassionate (clæne, ârfæste, mild, sælig etc.), which have been employed with negative shades of meaning.

E.g.: “þu eart se clænoste fæmne” (You are the Blessed Virgin);

E.g.: “of ârfæstre heortan ond mildre”(because of the mild and merciful heart).

Words defining such moral values as “wise” and “strong/mighty” (snotor, ðryswyð) remained relatively unchanged in terms of their semantics. These adjectives broadened the area of their usage owing to realization of their high semantic valency.

Under conditions of reconsidering the principal moral standards of Anglo-Saxon society situational context acquires increasing significance in Old English polysemantic adjectives.

Simon Yu.

Bohdan Khmelnytsky National University at Cherkasy

Scientific supervisor: Lyevochkina S.V.

**STRUCTURAL, SEMANTIC AND FUNCTIONAL FEATURES OF
NEOLOGISMS IN THE PUBLICISTIC STYLE
(based on a study of the newspaper “*The New York Times*”)**

The topicability of this paper is obvious since the neologisms have been the object of considerate attention of linguists who are studying the processes of vocabulary enrichment. Modern linguistics tends to investigate the language units, which are used in the limits of modern communicative and nominative schools. In the centre of their attention is the question which concerns the features of human lingocreative activity.

One of the unsolved questions of neology is the problem of defining the term “neologism”. In modern linguistics this term is interpreted differently. Thus, I.V. Arnold defines neologism as a new created word or word combination, a new meaning for the existing word or a word, borrowed from another language, while N. M. Rayevska considers neologisms as newly created words or words, which gained a new meaning in regard of the social, economic, political or cultural changes in the human society. N. I. Mostovyi views neologisms as linguistic units which are created for defining of the new term.

New words are linguistic units which occur in the language after some definite time period, considered as initial. Some linguists regard the end of the World War II as such time period. Other scholars consider that the creation of neologisms is connected with the exploration of space and the launching of the first satellite. The neologism is characterized by the special time connections, fixed by the public conscience. Thus, the definition of the term “neologism” is conventional. Every word has the characteristic feature of the neologism until the society considers it as a new one. Regarding the diverse characteristics of semantic neologisms and their sources, we can give the following definition: neologism is a word or word combination, used in language in a definite time period to describe a new concept or a new meaning and understood as such by the native speakers.

Among the neologisms there are the following groups of words: neologisms proper, transnomination and semantic innovation and rethinking. With the help of the word-formation methods neologisms are divided into phonologic, borrowing, semantic and syntactic, which are formed by a combination of existing language characters (word formation). Phonologic neologisms are formed from individual sounds and represent their configuration. The bulk of neologism-borrowings is concentrated in the following thematic groups such as socio-political lexicon, which are classified into the following subgroups: social relations, events and politics, culture, finance, cooking, science, sport, religion and medicine. As semantic innovations or reconsiderations we understand the new values of the existing words. Neologisms are words that are formed by the existing language in a system of regular derivational processes such as conversion, affixation, compression, abbreviation, compounding and separation of meanings. Among the irregular methods of formation of morphological neologisms reducing is the most productive in recent years.

Neologisms are divided into nominative, which perform nominative function in broadcasting denote new concepts, objects and style that gives figurative description of the items that already have names. Most of the neologisms are characterized by the nominative evaluation and expressive and figurative functions. Innovation is associated with almost all areas of modern English society. Many neologisms appeared in connection with the development of computer technology. Quite new semantic group are neologisms which are related to astronautics and the feminist movement.

In Modern English there is a tendency to form innovations that are related to different parts of speech. Neologisms can function not only as a noun, but also change their paradigm and become adjectives, verbs or numerals according to rules and semantic compound derivation. The new created lexical units denote different things and are related to different semantic groups.

Neologisms-nouns are created by neologisation, suffixation, prefixation, prefixation combined with suffixation, compounding, the combination of compounding and affixation. Most of neologisms-nouns are formed by attaching suffixes to the substantive stem. One of the most productive derivational models are *N + -ism* and *N + -ist*. Neologisms-nouns are often formed with the help of the first noun components such as *cyber-*, *hyper-*, *net-* and *Franken-*, which are formed by the model *CN + CN*. Morphological features that characterize the word formation of neologisms-adjectives are less common. Neologisms-adjectives are formed by compounding and suffixation, while the corresponding substantive stem is added to the base. Most productive adjectival derivational model are *N + -ic* and *N + -ed*. Compound neologisms-adjectives are formed by the model *(N + N) + common name suffix*. In the publicistic style neologisms-verbs are formed by prefixation (*re- + V*), prefixation combined with suffixation (*de + N + ize*), conversion (*N → V*) and compounding (*CN + CN*). Neologism-numeral is represented in our material by one unit, formed by acquiring the new meaning of the numeral 9 / 11.

The analysis of factual material suggests that the neologisms fulfil nominative, stylistic, expressive-figurative and nominative-evaluational functions. Neologisms performing nominative function are denoted by socio-political phenomena, processes are called the supporters of someone, their views. Nominative function indicates new concepts and objects, processes and people. Expressive function is associated with the morphemic components and neologisms acquire pronounced emotional and expressive colouring. Nominative-evaluative function makes the language more expressive.

Starishko M.
National Mining University
Scientific supervisor: Vysotskaya T.N.

MODERN BRITISH AND AMERICAN NEOLOGISMS.

Our study deals with new English and American neologisms and their influence on modern world. It's difficult to track the number of words in the English language, since neologisms are coined every day.

The topicality of our theme is stipulated by the fact that every period in the language development produces an enormous number of new words or new meanings of existing words. Most of them do not live long. They are not meant to live long. They are coined for use at the moment of speech.

Our tasks are:

- 1) to investigate the use of neologisms in art and music;
- 2) to investigate the use of neologisms in computing and business world;
- 3) to research the use of neologisms in lifestyle and leisure, popular culture;

- 4) to examine the usage of “new words” in sport, politics etc;
- 5) to consider new words that came from America and Britain.

Practical value: our report will give the information on new American and British words and their use in daily life all over the world.

To survive, language must evolve, yet it is resistant to certain forms of change. Most new words sparkle briefly, if at all, and then fade away. But new words are necessary. The world alters, and so does our vocabulary. Fresh ideas, values, products and objects of interest require fresh terminology. Neologisms are this fresh terminology.

Neologisms are widely used in art, music, computing, business world, popular culture in sports and also in literature. Many neologisms have come from popular British and American literature, and tend to appear in different forms. Most commonly, they are simply taken from a word used in the narrative of a book. Neologisms also can be old words used in new ways.

Neologisms often become popular by way of mass media, the Internet, or word of mouth. Every word in a language was, at some time, a neologism, though most of these ceased to be such through time and acceptance.

The coining of new words generally arises first of all with the need to designate new concepts resulting from the development of science and also with the need to express nuances of meaning called forth by a deeper understanding of the nature of the phenomenon in question. It may also be the result of a search for a more economical, brief and compact form of utterance which proves to be a more expressive means of communicating the idea.

In conclusion I would like to notice that neologisms are one of the most productive sources of replenishment of the language lexical structure.

Tschepiga L.
Dnipropetrowsker Alfred Nobel Universität
Sprachliche Beratung: Borissewitsch I.W.

DENGLISCH

In früheren Jahren wurden aus Fach- oder Sozialjargons importierte Wörter in ihrer Schreibweise dem Deutschen oft angepasst und erfuhren in manchen Fällen auch einen Bedeutungswandel. Beispiele für Anpassungen sind *Couvert* zu „Kuvert“, *Cakes* zu „Keks“ oder auch *Disquettes* zu „Disketten“. Heute verzichtet man gerade bei Begriffen aus dem Englischen wieder weitgehend auf solche Anpassungen. So konnte sich die in den 1980er Jahren vorgeschlagene Variante „Komputer“ nicht durchsetzen; die lautgerechte Schreibweise *Kompjuter* war ebenfalls nicht in der Lage, sich im allgemeinen Sprachgebrauch einzubürgern. Heute hat sich neben der Bezeichnung *Computer* auch der deutsche Begriff *Rechner* durchgesetzt, der bereits auf den deutschen Erfinder einer besonderen Rechnerart, Konrad Zuse, zurückgeht.

Das Bestreben vieler Wirtschaftsunternehmen im deutschsprachigen Raum, sich möglichst weltoffen und international darzubieten, aber auch die in der Jugendsubkultur schon länger vorhandene Neigung zu Anglizismen führte zur Aufnahme dieser Entwicklung durch die Werbewirtschaft und die Medien

Aufschwung des PC-Marktes, die schnelle Verbreitung des Internets und die damit verbundene Beschäftigung mit Informatik und angrenzenden Wissensgebieten. Die Verwendung aus dem Englischen entlehnter Wörter in spezifischen Kontexten, ohne Beachtung des im anglophonen Sprachraum zugehörigen gesamten pragmatischen Kontextes führt bei darauf basierten Zusammensetzungen mitunter zu semantischen Verwirrungen – „falschen Freunden“: beispielsweise bewarb ein deutsches Unternehmen, wohl um den altmodisch anmutenden Begriff Rucksack (der im Übrigen aus dem Deutschen ins Englische Einzug gefunden hat) zu vermeiden, eine Umhängetasche als *bodybag*, was im englischen Sprachgebrauch jedoch ‚Leichensack‘ bedeutet.

Durch Internationalisierung und Globalisierung der Gesellschaft und durch den technologischen und wissenschaftlichen Fortschritt sowie die damit einhergehende Festsetzung englischer Fachbegriffe als Norm ergibt sich einerseits eine Anpassung der deutschen Sprache an die neuen Lebensumstände, andererseits führt die Weltverkehrssprachenfunktion und die Rolle des Englischen als erste Fremdsprache dazu, dass sich der deutsche Sprachraum verstärkt des Englischen zum Entlehnen von Begriffen bedient.

Im Rahmen dieser Entwicklung erhalten die Lehnworte ein deutsches Gewand, beispielsweise grammatikalisches Geschlecht, Pluralendung und eine allgemein akzeptierte Bedeutung und einen Kontext: „Ich habe *gedownloadet*“ (oder „*geupdatet*“) wird (unter anderem in Veröffentlichungen von Microsoft gemäß den hauseigenen Stilrichtlinien, die bis Herbst 2005 galten) genauso häufig verwendet wie die (unter anderem laut Duden) korrekte Form „Ich habe *downgeloadet*“ (diese Form folgt den Konjugationsregeln der deutschen Sprache [*down* = herunter + *geloadet* = geladen]). Der deutsche Ausdruck ist hingegen „Ich habe *heruntergeladen*“ (oder „*aktualisiert*“); dieser wird beispielsweise von Microsofts Konkurrenten Apple verwendet.

Ein weiteres Phänomen ist die Verwendung englischer grammatischer Konstruktionen im Deutschen. Diese entstehen durch unprofessionelles Übersetzen englischer Texte, durch schlechte Filmsynchronisationen englischer oder US-amerikanischer Filme etc. Gewöhnlich werden erwähnt:

- *This makes sense* – das macht Sinn (statt: „das hat Sinn“, „das ergibt Sinn“, „das ist sinnvoll“, „das ist vorteilhaft“, „das ist plausibel“ usw.)
- *I find you a* – ich finde dich einen ... (statt: ich halte dich für einen ..., für mich bist du ein ...).
- *in 1968* (Jahresangabe – statt: im Jahr 1968 oder nur 1968) – allerdings schon immer im Kaufmannsdeutsch
- *toremembersth.* – etwas erinnern, ich erinnere etwas (statt: sich an etwas erinnern, ich erinnere mich an etwas); wobei angemerkt werden sollte, dass sich diese Formulierung auch in einigen Dialekten (etwa dem Norddeutschen)

wiederfindet und auch Sigmund Freud *Erinnern* durch wegtransitiv verwendet hat

- *in English/German* – in Englisch, in Deutsch (statt „auf Englisch“, „auf Deutsch“ oder „im Englischen“, „im Deutschen“)
- *in Iraq, Iran ...* – in Irak, in Iran (statt: im Irak, im Iran)
- *not really* – nicht wirklich (statt: eigentlich nicht)

Ein bekanntes, aber eigentlich falsches Beispiel stellt das Wort Handy dar. Das Wort „Handy“ als Bezeichnung für ein Mobiltelefon ist ein Scheinanglizismus: es wird im englischsprachigen Raum zwar nicht als Bezeichnung für ein Mobiltelefon benutzt, doch die Bezeichnung *handy* stammt aus der Unterscheidung zweier militärisch genutzter mobiler Funkgeräte von Motorola. Das Rucksackfunkgerät wurde *Walkie-Talkie* genannt, das Handsprechfunkgerät *Handie-Talkie*. Bereits im Mobilfunklexikon von Gusbeth (Franzis 1990) war zu lesen: „Handheld-Telefone“ (oder Handy). Auch die im selben Verlag erschienene „Funkschau“ schrieb in Heft 1/1990: „Soll in den USA Konkurrenz durch NECP3-Mobiltelefon bekommen: Motorolas Handy *MicroTac*“. Die Unternehmen Bosch und Hagenukvertrieben ihre Mobiltelefone im Jahr 1993 ebenfalls als *Handy*. Es handelt sich also ursprünglich um die Kurzform einer Produktbezeichnung, die zwar aus dem englischsprachigen Raum stammt, dort aber nicht mehr gebräuchlich ist. Sie geht auf eine Umschreibung (*handy* = „handlich“ oder „praktisch“ oder „gelegen“) zurück.

Velychko O.
Bohdan Khmelnytsky National University at Cherkasy
Scientific supervisor: Degtyarev D.V.

SYMBOLIC PROPERTIES OF THE STRESSED SOUND / u / AND / i / IN ENGLISH SPELLS

The general linguistic theory assumes that the relation between sound and meaning is arbitrary. Any aspect of language that goes against this assumption has traditionally been considered as only a minor exception to the general rule. Over the past few decades, there has been a great accumulation of cross-linguistic data on sound symbolism. Many different scholars, such as Plato, Socrates, M.V. Lomonosov, M. Gramon, V. Humboldt had developed the problem of sound symbolism. Besides, a great contribution to the study of sound symbolism was made by such Ukrainian scholars as V.V. Levytsky, O.O. Potebnya, V.I. Kushneryk, H. I. Ivanova-Lukyanova and others.

Sound symbolism has the direct link between sound and meaning. Human language has aspects where sound and meaning are completely interconnected, as in involuntary utterances such as cries or hiccups. In such cases the sound reflects the inner state of the body or mind. A scale can be setup between these utterances and

completely conventional, arbitrary language, where sound and meaning presumably have no direct relationship at all. In accordance with this it is reasonable to divide the overall concept of sound symbolism into four different types: 1) Corporal sound symbolism; 2) Imitative sound symbolism; 3) Synesthetic sound symbolism; 4) Conventional sound symbolism.

Our research is based upon magic spells and is aimed to reveal psycho-emotional influences of vowel sounds on the human mind. Magic spells have been used for thousands of years to help people gain or attract what they need out of life.

In our research we analysed texts of magic character. We had a look at words with stressed vowels, because in all languages they form the nucleus or peak of syllables. According to the empiric data, we differentiate texts of magic spells into “dark” and “light” depending on the stressed vowel. If the stressed vowel is a back one (such as /ɜ:/, /ɑ:/, /ʌ/, /ɒ/, /u:/, /ɔ:/, /ʊ/), in most cases it is referred as a “dark” or evil. If the stressed vowel is a front one (such as /ɪ/, /e/, /i:/, /æ/), it is said to have positive connotation and is referred as a “light” one.

Analysing different texts of magic character, we found out that the most frequent were vowels / u / and / i /, accordingly, back and front vowels. So, the meanings of the given sounds are as follows:

/ u / - has the meaning of melancholy, sadness, fear, pain, grief and bears dark and unpleasant atmosphere of the text

e.g.: *“I put a spell on you, to make you suffer as I do
Because I think about you day and night,
You shall do the same, it is only right.”*

/ i / - carries the meaning of something small, gentle, soft, tender and cheerful and bears positive and friendly atmosphere of the text

e.g.: *“Fortuna, Lamia hear my plea, hear now my will and my decree,
Lord of Sun and Wooded deep, wake this seedling from its sleep.
As a seedling grows into tree, so shall this small coin ever be.
Starting small, yet ever growing, never more than what is needed,
Lest strife and greed be also seeded. With harm to none
my blessing come, so may it be as I will done.”*

So, having analysed texts of magical character, we may say that, according to the meaning of stressed vowels they may be divided into dark and light spells and have different emotional influence over people.

Zavarika K.
Lugansk Small Academy of Science of School Youth
Scientific supervisor: Bekresheva L.A

HALLOWEEN CONCEPT

The topicality of our article has caused with the attention modern linguists pay to “*a person in a language and language in a person*” (Maslova V.). They consider a

person to be a bearer of definite *system of concepts*. The *system of concepts* makes *the language image of the world*, in which a person's comprehending of reality around him/her is reflected. That mosaic of *concepts* serves ideals and patterns of behaviour for a person. D. Lihachov suggested the term *conceptosphere of the language* where all the culture of a definite nation is included to be the background of its lexicon.

Two national *language images of the world* never coincide fully. Forming of *the language image of the world* is influenced by history, geography, social factors, traditions and so on. Reflecting the universal mankind's culture the national system of concepts reflects also some specific national realia which can be absent in target language. That absence is called **lacuna**. After Vezhbitska A. **lacunas** are **nationally marked words** that reflect the previous experience of the nation.

Holidays are important part of cultural life of any nation. As you know, there are different rules to be followed at definite holidays which can be called rituals. Those specific holiday rituals, costumes, material objects and dishes make a **concept** of a definite holiday which is being studied by a special science of Geortology. We are going to get acquainted with the **concept** of one of the most popular British holiday of Halloween which becomes popular in our country too.

Halloween is the evening before the All Hallows Day that comes on the first of November. Halloween is said to be more than 2.000 years old. It originates from Celtic culture.

The Celts had specific holidays that marked the beginning of every season, **Samhein** among them which was celebrated from October, 31 to November, 3. It was devoted to winter coming and associated with death. As you know, cosmogonic myths of Celts describe the first man to be made from cold hoar-frost and water. They thought of death as of a coming back to nature, so it was celebrated with joy. That explain the conception of fun-making during the holiday, devoted to death, what is quite different in our modern attitude to death. But Old Brittrish said that if the winter (or death) doesn't throw old leaves from the tree, new leaves wouldn't be able to grow in spring. Besides, all misfortunes and mistakes come to death just at that holiday, so people will begin a new year with pure soul.

The rituals of that holiday were connected with worshipping the souls of the dead ones. Plates of fruit or vegetables were left as gifts around houses for those nights in order the spirits of the dead protected people. Fires were burnt in the gardens on November, 2 – the day of *Remembrance of the dead* (**Baltein Day**) in order to light the roads for spirits.

The last fool moon before **Samhein** was called the **Hunter's Moon** and it is proved to be the brightest in a year. People could see their reflection in water or mirror without turning on some light. Deflectable surface was considered to be the gate to other world – rather the Heavens' or the Hell's one. That conceptualized the gates to past and future time which the God **Samhein** opened. Any creature – good or bad spirits – could come into human world and tell people their fate.

It was **Hunter's Moon** that gave children a custom to take images of spirits, mostly bad from the children's naughty nature. Children put on clothes inside out

(наизнанку), visited houses and cried “*trick-or-treat*” – “*угости, а то напакую!*” People gave them money, fruit and sweets.

In the 1st century the Romans came to Britain and brought the mixture of their pagan and Christian traditions that dominated in Roman society at that time. On the 31st of October they worshipped the Goddess of plants Pomona. Her symbol was an apple. The British changed their traditional gifting spirits with berries to apples. Apple became the central object at **Samhein** holiday being used for making pies, playing games and telling future fortune. If the girl wanted to know the name of her future groom she had to peel a whole apple without breaking the peel and throw the peel over the shoulder. If the peel formed a letter of the alphabet, then this suggested the name of her future groom. If the peel was broken, it meant she wouldn't get married this year.

Christianity tried to overcome pagan traditions of the Bretons, so Pope Boniphazy IV ordered to worship all the Hallows on the 1st of November in order to distract people from their pagan traditions. That was called All Hallows' Eve and some time later people used to call the holiday **Halloween** instead of **Samhein**, or **Baltein**, or **Hunter's Moon**, but it didn't change the concept of merry masquerade and joking.

Jack-o-lanterns (Джек с фонарем) is now a traditional hand-made object of Halloween, but it was Christianity with its idea of soul's afterlife that gave the birth to this holiday artefact. There is a legend about a drunkman Jack whose soul had to be burnt in the Hell for his sinful behaviour. However, the mood of joy, the Church couldn't overcome, transformed the religious idea to a funny story about Jack's constant tricks in the Hell what got on the Devil's nerves. He exiled Jack from the Hell. In order Jack wouldn't lost his way in the Emptiness and wouldn't come back again, the Devil gave him some fire from the Hell. The fire was put into the emptied turnip with some holes for the light and Jack was got free. The God refused take his sinful soul too, so **Jack-o-lanterns** moves in the universe and comes to his homeland on the days of **Samhein** when all the dead souls can come their home.

Nowadays people make **Jack-o-lanterns** on Halloween night and leave it to attract the spirits of their forefathers in order they protected the family. Emptied turnip is now replaced by the pumpkin which is much easier to be emptied. This tradition is quite new as this vegetable was brought to Britain from America just in the 18th century.

As we see the concept of Halloween lies in its joining together three different holidays of **Samhein**, **Pomona's Day** and **All Hallows' Eve**, what makes its interpreting quite difficult. We can only claim that ritual component of spirit worshipping is now being weakened and replaced by mood of joy and relaxation. It is one of the bright public festivities aiming to demonstrate national unity of the British.

Zhuravliova I.

Bohdan Khmelnytsky National University at Cherkasy

Scientific supervisor: Danyliuk S.S.

PROSODIC MEANS OF REALIZATION OF THE EMOTIONAL STATE IN COMMUNICATIVE INTONATION IN THE ENGLISH AUDIOBOOK DISCOURSE

Intonation is a complex unity of the speech melody, sentence stress, tempo and voice timbre which enables the speaker to express his / her views, emotions, and his / her attitude to the point of utterance.

The term “intonation” includes variations of voice pitch levels, utterance loudness and speech tempo. Variations of voice pitch levels are caused by the essential voice movements up and down. The pitch component of the intonation is defined by the loudness level of the syllables. Speech tempo is established by the speech speed and the length of pauses. Intonation plays an important role for an audiobook. The main function of intonation is to express the feelings of willpower without the elements of which no life situation can be possible.

The intonational design of intonational communicative samples in audiobook occurs on two levels: descriptive prose and author presentation of characters' utterances. The empirical data analysis showed that descriptive prose tends to the formal style according to its intonational-stylistic marking. Stylistically neutral and nonemphatic intonational samples were found in this style. They were shaped with the help of low falling and low-descending scales (70 %). For example:

*There were \four of us| - / George, > and¹ William Samuel / Harris, > and
\myself, and Montmorency|*

Intonation non-emphatic parameters in the descriptive prose is explained with the usage of utterance with low level of emotional colouring, as the main communicative-pragmatical aim of such types of texts is to inform a listener about the description of the interiors, exteriors, nature, character appearance etc. The empirical data analysis revealed the fact that the intonational design of speech samples of author presentation of the characters' catchwords involved a bigger variety of intonational patterns both emphatic and non-emphatic according to communicative intention of the speaker. We have come across the intonational markers of the colloquial style. It is explained by the fact that the author tries to draw the characters' catchwords nearer to the real, natural speech, but the usage of all the arsenal of intonational patterns of colloquial style is restricted to the author plan. For example:

*I will not take up your time, | dear boy, | with telling you what is the matter
with ^me*

While analyzing the examples we found such most frequent types of scales as the Level, the Mid Level, the Descending Falling, the Gradually Ascending.

Overemphatic types of scales were not revealed as the excessive emotionality is incompetent for the Declamatory Style.

Nuclear tones are an important component of intonation organization of speech utterances. Nuclear tones have the following meanings: *the Low Fall* is a neutral tone, very often conveys a mere statement; *the High Fall* – emotional attraction of attention. *The High Fall Narrow* is defined as a routine commentary which is not connected to any statement; *the Low Rise* is friendly, sympathetic, the one which expresses incompleteness and signals about the continuation of thought. *The Low Rise* expresses discouragement, distrust, criticism, threat and shock. *The High Rise* conveys the meaning of mild doubt, agitation, embarrassment and wonder; *the Low Level* – dull, sarcastic and groovy. *The Fall Rise* – uncertainty, doubt, grumbling, correction, clarification from the one hand and encouragement or immediacy from the other. *The Rise Fall* is the tone of emotional tiredness which expresses a high level of emphasis.

Thus, intonation plays an important role in expressing the speaker's thoughts, emotions and his / her attitude to the utterance with the help of melody, stress, speech tempo and voice timbre. Intonational patterns of audiobook include such components: the Pre-Head, the Head, the Nuclear Tone and the Tail (Terminal Tone). Low Pre-Head is a characteristic feature for an audiobook. Such types of scales were found in descriptive prose: the Gradually-Descending Scale, the Falling and the Falling Broken. The most frequent tones appeared to be the Low Fall and the High Fall. The Low-Rise, the High Fall, the Fall Rise and the Rise Fall Rise tones occurred rarer.

ЧАСТИНА ДРУГА

*КОМП'ЮТЕРНІ НАУКИ
ТА ІННОВАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ*

Іголкина А.
Дніпропетровський національний університет
імені О.Гончара
Науковий керівник: Пономарьова Л.В.

**ОСОБЛИВОСТІ МЕТОДИКИ ВИКОРИСТАННЯ ІНТЕРНЕТУ В
НАВЧАННІ ФРАНЦУЗЬКОЇ МОВИ ЯК ІНОЗЕМНОЇ**

Використання сучасних інформаційних технологій на занятті – надзвичайно актуальне і водночас проблематичне питання для вчителя іноземної мови. В методиці викладання французької мови ця проблема розробляється з початку 80-х років ХХ століття. Сьогодні використання інформаційних технологій – одна з умов успішного вивчення іноземної мови. Тому вчитель іноземної мови повинен, окрім ґрунтовної фахової підготовки, володіння сучасною комунікативною методикою, використовувати інформаційні технології на усіх етапах навчання – це вимога часу. Сучасні інформаційні технології мають бути ефективним інструментом, який полегшить засвоєння знань, зробить навчання інтерактивним, комунікативно-спрямованим, цікавим, наочним, індивідуальним.

Сьогодні розробляється методика вивчення французької мови з використанням ресурсів Інтернету як джерела додаткових матеріалів для вчителя та учня. Це величезна довідково-інформаційна система! Найбільш повно можливості Інтернету розкриваються під час використання його безпосередньо на уроці іноземної мови, але це не повинно бути самоціллю. Насамперед, учителю необхідно дати відповідь на запитання: для кого, для чого, коли, в якому обсязі повинен бути використаний Інтернет, оскільки дуже важко зорієнтуватися у величезному об'ємі інформації. Сайти, які є корисними для вчителя іноземної мови і які можуть бути використані на уроці, можна розділити на інформаційні та власне навчальні. Інформаційні сайти використовують для добору цікавих текстових документів, творчих завдань. Спеціальні навчальні сайти містять різні види робіт, вони розроблені з урахуванням рівня знань учнів. Робота саме з такими сайтами є цікавою і корисною у вивченні мови. Крім того, є група вузькоспеціальних навчальних сайтів, призначених для навчання чотирьох видів мовленнєвої діяльності (читання, письма, говоріння та аудіювання), вивчення фонетики, граматики, лексики тощо.

Розглядаючи питання щодо використання комп'ютера у навчанні іноземних мов, можна виділити такі позитивні моменти його впровадження:

- мотивує навчання, можливо навіть більше, ніж аудіо- та відеоматеріали;
- дає можливість вчителю застосовувати індивідуальний підхід;
- сприяє розвитку самостійності учнів, спонукає користуватися інформацією, що безпосередньо стосується їхнього особистого чи професійного життя;
- підвищує поінформованість щодо інших мов та культур;
- завдяки наявності різноманітних типів текстів підвищує мовні компетенції;
- забезпечує сучасний матеріал, що відповідає інтересам і потребам учнів;
- пропонує автентичний і актуальний матеріал.

Використання комп'ютерних програм у навчальному процесі дає змогу найбільш повно реалізувати принцип особистісно-орієнтованого навчання. Індивідуалізація процесу навчання здійснюється завдяки великому потенціалу комп'ютерних засобів щодо адаптації до потреб кожного учня. Стає можливо

враховувати не лише вікові особливості та рівень підготовленості учнів, але й індивідуальні психологічні характеристики кожного учня. За допомогою сучасних комп'ютерних програм учні відчують справжнє занурення у живу мову, отримують безліч можливостей для вивчення та запам'ятовування нових слів та мовних зворотів, а також для розвитку мовленнєвих навичок.

Враховуючи всі переваги й можливості сучасних інформаційних технологій, не варто забувати, що комп'ютер, здійснюючи цілу низку функцій навчання, все ж таки не може повністю замінити викладача іноземної мови. Комп'ютер не потрібно протиставляти вчителю, а використовувати його як засіб підтримки його професійної діяльності.

Filippova Ye.

Bohdan Khmelnytsky National University at Cherkasy

Scientific supervisor: Danylyuk S.S.

ENGLISH ELECTRONIC TEXTS OF PERSONAL ADVERTISEMENTS: STRUCTURAL-COMPOSITIONAL AND COMMUNICATIVE-PRAGMATIC ASPECTS

The topicality of this paper is determined by the tendency of modern Linguistics towards the study of structural-compositional and communicative-pragmatic aspects of electronic texts and also by the tendency towards the profound study of different types of English texts and their functional peculiarities. Electronic personal advertisement is one of the most widespread organizational means of communicative activity in the sphere of social informational activity. With their help people solve problems connected with different spheres of life.

Despite of the fact that text attracted attention of linguists for quite a long period of time, Text Linguistics appeared as a separate branch of science only in the middle of the 20th century. First studies of the texts of electronic personal advertisements appeared only at the end of the 20th century, however they are not numerous. Much attention was paid to such aspects of personal advertisements as linguistic, cultural-linguistic and lexical. But the study of structural-compositional and communicative-pragmatic aspects of personal advertisements is still in progress. Studying texts of personal advertisements as a product of human cognitive and communicative activity linguists try to determine links between language and different aspects of human life.

The aim of this paper is to determine the means of organization, distribution and conveying of information of English electronic texts of personal advertisements by means of studying their structural-compositional and communicative-pragmatic aspects.

The theoretical value of the paper lies in designation of main structural-compositional and communicative-pragmatic aspects of personal advertisement or to be more exact in disclosure of its semantic structure, communicative strategies of their composition. This research provokes further investigations in this sphere.

Electronic personal advertisements came into use not so long ago and very soon turned into the object of linguistic study. A personal advertisement is a kind of a rather short classified that is usually printed in columns in accordance to their subject. Main characteristic features of personal advertisements are elliptical constructions that are free from any stylistic functions and perform only technical space-saving function. Their sentences are short, precise and grammatically complete. The vocabulary used in personal advertisements usually has neutral connotation. Emotionally coloured words are used in order to attract readers' attention and can be found mostly in wedding or dating personal advertisements.

Electronic personal advertisements consist of two parts: verbal and non-verbal.

The verbal part is represented by such components as: headline, main body and regulative part. The headline is one of the most important parts among all the components of the compositional structure of electronic personal advertisements. It performs such communicative functions as: attractive, informative, interest-provoking and selective.

The main body is represented by a communicative message which presents information about the subject of the advertisement, its peculiarities and main features. The main body can be represented by one or several elliptical or complete sentences. It performs informative and imperative communicative functions, which are presented implicitly.

The regulative part serves to establish contact between the addresser and the addressee. It performs informative and contact-establishing communicative functions. Establishment of contact is achieved by presentation of such data as: addresser's telephone number, addresser's name and address, e-mail.

The non-verbal part is represented by such iconic means as special script, standard text-form, punctuation and certain graphical signs. They perform attractive and informative functions and form, alongside with verbal means, structural, visual, semantic and functional whole. Both verbal and non-verbal parts ensure successful fulfillment of the addresser's communicative strategies.

Attention attractive communicative strategy is realized in personal advertisements through the communicative tactic of headline construction and the tactic of graphical arrangement. The non-verbal part is represented by standard text arrangement. However this restriction doesn't refer to wedding advertisements in which the tactic of headline construction is realized through appearance and character descriptions, mentioning of age, race or nationality, social and marital status, address. Successful fulfillment of this communicative strategy results in the attraction of the addressee's attention and establishment of contact.

The communicative tactic of headline construction performs not only attention attractive but also informative communicative strategy, by naming a subject of the electronic personal advertisement, providing characteristics, revealing own intentions. Informative communicative strategy is fully realized by means of regulative, descriptive and constative communicative tactics and a pair of special tactics (graphical, assuring, evaluative, representative, nominative and other tactics).

The study of electronic personal advertisements contributes to the solvation of such questions that are connected with creation, storage and transmission of information. It also helps to trace the links between speakers' intentions, context and linguistic means of realization of structural-compositional and communicative-pragmatic peculiarities of electronic personal advertisements.

Grigorieva K.
National Mining University
Scientific supervisor: Pritula N.V.
Language adviser: Kostrytska S.I.

URBAN OPERATING SYSTEM

There's a project of developing dedicated operating systems for cities. It may improve the processes of communication, participation and consumption under open, efficient and sustainable parameters.

With the help of sensors scattered across the city, the platform named Urban OS could better integrate systems and services. It will also improve resource management and reduce expenditure on infrastructure development and maintenance. It would probably also enhance urban dwellers' interaction with public services such as transportation, and increase population retention and quality and diversity of social life. The idea is to gather data from sensors located in buildings and many other places to keep an eye on what is happening in an urban area.

The sensors monitor different kinds of events from traffic flows across the entire city down to more local such as temperature sensors inside individual rooms.

The OS completely bypasses humans to manage communication between sensors and devices such as traffic lights, air conditioning or water pumps that influence the quality of city life. Sensors would spot the fire and then the building would use its intelligence to direct people inside to a safe stairwell, perhaps by making lights flicker or alarms get louder in the direction of the exit.

To support the myriad of different devices in a city the firm has developed an extensive set of application services that will run Urban OS, dubbed PlaceApps - the urban environment equivalent of apps on a smartphone. Independent developers will also be able to build their own apps to get at data and provide certain services around a city. It is also said that eventually applications on smartphones could hook into the Urban OS to remotely control household appliances and energy systems, or safety equipment to monitor the well-being of elderly people or children. This point is similar to the idea of smart homes. Probably, the smart homes are to be included to the project of the smart city.

The underlying technology for the Urban OS has been developed by McLaren Electronic Systems. The Urban OS was unveiled at the Machine-2-Machine conference in Rotterdam.

A test bed for the Urban OS is currently being built in Portugal. For its work in developing smart cities, Living PlanIT was selected as one of the World Economic Forum's Technology Pioneers of 2012. Living PlanIT is working with Cisco and

Deutsche Telekom on different parts of the system.

However, one should note the lack of any mention of a concept that is already a common practice among the majority of computer users – OS security. One could imply that as long as the system is completely autonomous by circumventing today's individuals involved in communicating, manipulating and analyzing the data that currently govern the infrastructure and services there would be no need to worry. But there is a possibility that a criminal infiltrates the network and annihilates an entire metropolis with the help of several lines of code. There are numerous types of network attacks and the number of them increases every day. So, the points to improve the project still remain.

Kurza J.
National Mining University
Scientific supervisor: Kostritskaya S.I.

FACE-TO-FACE BUSINESS COMMUNICATION IN A DIGITAL WORLD

Nowadays businesses are switching from face-to-face to electronically aided communications.

Before the computer age a majority of business transactions were done predominantly face-to-face. Business persons knew who they were making legal deals with. Since the introduction of computer mediated communication devices face-to-face communication between people has become less prominent.

From the psychological perspective, face-to-face business communication includes both verbal and non-verbal cues and provides sought after human contact as well as real-time interaction. With personal interaction, individuals are better able to define their role within the business transaction or discussion.

A further advantage of face-to-face communication is that it occurs in “real time” as opposed to non-synchronized time. Computer mediated communication is often delayed because of a variety of reasons, not always received, and sometimes disrupted because of technical problems.

Face-to-face communication, for example during business meetings, allows participants opportunities to develop important exchange relationships among themselves. These exchanges can be in the form of business negotiations, personal favours, promises and understandings that cannot often be achieved via other forms of communication because of their personal and informal nature. One psychological theory that emphasizes this notion is “social exchange theory” where human relations are viewed as an exchange of rewards among individuals or achieving equity between “what you put in” compared to “what you get out” of relationships.

Face-to-face business communication affords participants opportunities to develop transparency and trust among each other in ways that are not always possible compared to other forms of communication. Trust is an integral part of business relationships and building trust is clearly a function of having repeated personal

interactions with one another. The research evidence suggests that trust built using computer base technologies takes longer to build.

It also allows participants to evaluate and judge the integrity, competencies, and skills (including verbal skills) of other participants. You can not easily evaluate all of the above in computer mediated mechanisms.

With face-to-face contacts individuals are more apt to develop social “identities”. They develop more clear understandings of how they themselves “belong” to the organization in which they work, how they fit in, and their relative status among other group members.

“Side-line” conversations among participants are often very valuable in accomplishing the various tasks and duties. Discussions during breaks help in terms of members dealing with decisions, information sharing and exchange, indicating agreement or disagreement with issues.

The direct expression of humour in a way that is not always conveyed in computer mediated communication sometimes helps. Participants may feel freer to inject humour into conversations where as telecom and other forms are typically more sterile and “only business”. Using humour they may contribute positively to experiences in organizations.

Lempert I.
Dniprodzerzhynsk State Tehnical University
Scientific supervisor: Buzyrevska E.V.

SOCIAL NETWORKING SERVICE

A social network is a social structure made up of individuals or organizations, which are connected by one or more specific types of interdependency, such as friendship, kinship, common interest, relationships of beliefs, knowledge or prestige. Nowadays there is a service that supports people on their way to find someone like-minded to share specific experience or knowledge with; thus, more and more of them start using a social networking service as a convenient way to keep in touch with people.

A social networking service is an online service or site that focuses on building and reflecting of social networks or relations among people, who, for example, share interests and/or activities. A social network service essentially consists of representation of each user, his/her social links, and a variety of additional services. Most social networking services are web based and provide means of users to interact over the Internet which is very useful and popular way of communication. Today, it is estimated that there are now over 200 active sites that use a wide variety of social networking service. Such web sites as Facebook, Twitter, MySpace, Google+, VKontakte etc. have got over a hundred million users. In fact, a 2011 survey found that 47% of American adults use a social network. At this point, these social networking services are so popular that their creators and CEOs have become billionaires. For example, Mark Zuckerberg, a co-creator, chief executive, and

president of Facebook is known to be the youngest billionaire in the world with his personal wealth estimated to be \$17.5 billion.

Even though all the social networking web sites are built using a common model of creating a profile with personal information and adding friends, they all have many differences that make people register on and use many of them at the same time. For example, Facebook and its Russian analogue VKontakte use a model that gives their users an opportunity to post the information, edit it, participate in clubs and groups, add friends, play games, and communicate with the help of messages and chats. All the useful links a user needs to take part in the social networking process are situated in the conspicuous place so they can be easily found. In contrast to the latter two web sites, the interface of Twitter is significantly different, only permitting its users to add videos, music, pictures and submit short messages that can be addressed to and read by their followers. The other social networking web site, the popularity of which is increasing rapidly is called Google Plus and it has another interesting feature. It allows people to unite with each other using so-called Circles that help users invite their friends to events, gather in groups, or just talk about something all together.

In conclusion, there are many social networking tools that are commonly used by young people all over the world. Their popularity is constantly increasing making their CEOs famous and influential people. Every social networking web site has its own unique features and provides people with services they need to find each other, collaborate, post their thoughts, share feelings, viewpoints, or just have an interesting conversation.

Lobanova V.
School of Olenivka
Scientific supervisor: Shulyk A.M.

SOCIAL NETWORKS AS AN IMPORTANT WAY OF COMMUNICATION IN MODERN EDUCATIONAL PROCESS

Social Networks can be a great home on the web, can help you connect with people or reconnect with long-lost friends, and can even help career by making business contacts. Getting started with social networking is much the same as starting at a new school. At first, you don't have any friends. But as you join groups, you begin to meet people, and you build a friends list of those with similar interests. Social Networking is a nice form of entertainment, great for meeting people with similar interests, and can be a very effective business technique for entrepreneurs, writers, actors, musicians or artists.

A social networks is a social structure made u of individuals (or organizations) called "nodes", which are tied (connected) by one or more specific types of interdependency, such as friendship, kinship, common interest, financial exchange, dislike, relationships of beliefs, knowledge or prestige.

A summary of the progress of social networks and social network analysis has been written by Linton Freeman. Precursors of social networks in the late 1800s include Emile Durkheim and Ferdinand Tonnies. Tonnies argued that social groups can exist as personal and direct social ties that either link individuals who share values and belief or impersonal, formal, and instrumental social links. Durkheim gave a non-individualistic explanation of social facts arguing that social phenomena arise when interacting individuals constitute a reality that can no longer be accounted for in terms of the properties of individual actors. He distinguished between a traditional society - "mechanical solidarity" – which prevails if individual differences are minimized, and the modern society - "organic solidarity" – that develops out of cooperation between differentiated individuals with independent roles.

The main types of social networking services are:

- General social networks;
- Movie and music social networks ("LastFM", "Vflixster", "iLike");
- Pet-based social networks ("Catster", "Dogster");
- Hobby and special interest social networks ("Action profiles", "FanIQ");
- Book-based social networks ("GoodReads", "Shelfari", "LibraryThing");
- Business social networks ("LinkedIn", "XING", "Konnnects").

General social networks are the most popular nowadays. They do not focus on a particular topic. Instead, they put the emphasis on staying connected to your friends and connecting with new people. These friends-based networks often allow you to join groups and connect with people who have similar interests. They are: "Vkontakte", "Odnoklassniki", "Facebook", "My space".

Social Networking has become very popular during the past few years, Social Networking is based on a certain structure that allows people to both express their individuality and meet people with similar interests. This structure includes having profiles, friends, blog posts, widgets, and usually something unique to that particular social networks website – such as the ability to 'poke' people on Facebook.

- Profile. This is where you tell the world about yourself. Profiles contain basic information, like where you live and how old you are, and personality questions, like who's your favorite actor and what's your favorite book. Social networks dedicated to a special theme like music or movies might ask questions related to that theme.
- Friends. Friends are trusted members of the site that are allowed to post comments on your profile or send you private messages. You can also keep tabs on how your friends are using social networking, such as when they post a new picture or update their profile. Friends are the heart and soul of social networking. It should be noted that not social networks refer to them as 'friends' – LinkedIn refers to them as 'connections' – but all social networks have a way to designate members as trusted.
- Groups. Most social networks use groups to help you find people with familiar interests or engage in discussion on certain topics. A group can be anything from "Jonson High Class of 98" to "Door Fans". They are both a way to connect with like-minded people and a way to identify your interests. Sometimes groups are called by after other names, such as the 'networks' on Facebook.

- Discussions. A primary focus of groups is to create interaction between users in the form of discussion boards for the groups, and many also allow members of the group to post pictures, music, video clips, and other tidbits related to the group.
- Blogs. Another feature of some social networks is the ability to create you own blog entries. While not as feature-rich as blog hosts like Blogger or Wordpress, blogging through a social network is perfect for keeping people informed on what you are up to.
- Widgets. A popular way of letting your personality shine through is by gracing your social networking profile with web widgets. Many social networks allow a variety of widgets and you can usually find interesting widgets located on widget galleries.

So, while social networking will continue to have an enormous impact on the way we interact, it's clear that the trend is moving toward forming strong bonds with those with whom we connect-even if they're half a world away.

Lobchuck Y. V.
Bergbau Universität
Sprachliche Beratung: Korotkova S.W.

INTERNET: IDEE UND URSPRUNG

Das Aufkommen des Internet steht in seiner Bedeutung für den gesellschaftlichen Umbruch auf einer Ebene mit der Erfindung des Buchdrucks und der Entdeckung Amerikas.

Vannevar Bush, ein Berater des Weißen Hauses, wird gemeinhin als «Pate des Internet» gesehen. Schon in den 30er Jahren des 20. Jahrhunderts hatte er Ideen zum Internet. In dieser Zeit, als die ersten riesigen (zimmergroßen) Rechenapparate durch digitale Pendanten abgelöst wurden, veröffentlichte er mit seinem berühmten Aufsatz *As We May Think* in der Zeitschrift *Atlantic Monthly* seine Vision einer persönlichen Informationsmaschine «Memex» (Memory Extender). «Ein Memex ist ein Gerät, in dem ein Individuum all seine Bücher, Akten und seine gesamte Kommunikation speichert und welches mechanisiert ist, sodass es mit außerordentlicher Geschwindigkeit und Flexibilität benutzt werden kann.» Das System soll also das Wissen eines bestimmten Gebietes elektronisch aufbereiten und darstellen. Mit elektronischer Hilfe folgt man Verweisen, und Bücher und Filme können aus einer Bibliothek angezeigt werden. Bushs Aufsatz erscheint aus heutiger Sicht geradezu visionär und wird als Vorahnung sowohl des PC als auch des Web gewertet.

Erst 1966 übernahm die im Jahr 1958 vom US-Verteidigungsministerium gegründete Arbeitsgruppe ARPA (Advanced Research Project Agency) die Idee des dezentralen Netzes. Das daraus hervorgehende Computernetzwerk ARPAnet, das Ende der 60er Jahre in Betrieb genommen wurde, wird häufig als Ursprung des Internet genannt.

J. C. R. Licklider, ein Wissenschaftler, der die Vernetzung der Computerwelt voraussah, publizierte gemeinsam mit Bob Taylor, einem ARPA-Manager, das erste Papier zum Thema Internet (The Computer as a Communication Device). Mit einigen anderen Wissenschaftlern und Ingenieuren entwickelte er das ARPAnet zur Grundlage des heutigen Internet. Diese Pioniere erkannten, dass Computer nicht bloße isolierte Rechenmaschinen, sondern mächtige Kommunikationsinstrumente sind.

Am 1. September 1969 konnte das ARPAnet als Verbindung akademischer und militärischer Forschung an der Universität von Kalifornien (UCLA) in Betrieb genommen werden. Bis 1987 wächst die Zahl der Internet-Hosts auf 10 000 an, das ARPAnet verschmilzt mit weiteren Netzen, und der Begriff «Internet» kommt auf. 1990 wird das ARPAnet aufgrund seiner vollständigen Verschmelzung mit dem Internet vom US-Verteidigungsministerium aufgegeben, und die Rechner werden abgeschaltet. Mit 100 000 vernetzten Rechnern hatte das Internet bereits eine so große Eigendynamik erreicht, dass es rege allein weiterwuchs.

Nechaeva A.
National Mining University
Scientific supervisor: Shchurov A.V.

OVERVIEW OF INFORMATION SECURITY AND THE SYSTEM DEVELOPMENT LIFE CYCLE FUNDAMENTALS

Information system security processes and activities provide valuable input into managing IT systems and their development, enabling the risk identification, planning and mitigation. A risk management approach involves the continually balancing protection of agency information and assets with the cost of security controls and mitigation strategies throughout the complete information system development life cycle. The most effective way to implement risk management is to identify critical assets and operations, as well as systemic vulnerabilities across the agency. Risks are shared and not bound by organization, revenue source, or topologies. Identification and verification of critical assets and operations and their interconnections can be achieved through the system security planning process, as well as through the compilation of information from the Capital Planning and Investment Control (CPIC) and Enterprise Architecture (EA) processes to establish insight into the agency's vital business operations, their supporting assets, and existing interdependencies and relationships. With critical assets and operations identified, the organization can and should perform a business impact analysis (BIA). The purpose of the BIA is to relate systems and assets with the critical services they provide and assess the consequences of their disruption. By identifying these systems, an agency can manage security effectively by establishing priorities. This positions the security office to facilitate the IT program's cost-effective performance as well as articulate its business impact and value to the agency.

Executing a risk management-based approach for systems and projects means integrating security early and throughout the agency's established system and CPIC life cycles. Integration enables security to be planned, acquired, built in, and deployed as an integral part of a project or system. It plays a significant role in measuring and enforcing security requirements throughout the phases of the life cycle. Life cycle management helps document security-relevant decisions and provides assurance to management that security was fully considered in all phases. System managers can use this information as a self-check reminder of why decisions were made so that the impact of changes in the environment can be more readily assessed. Oversight and independent audit groups can use this information in their reviews to verify that system management has done an adequate job and to highlight areas where security may have been overlooked. This includes examining whether the documentation accurately reflects how the system is actually being operated and maintained.

There are many SDLC methodologies that can be used by an organization to effectively develop an information system. A traditional SDLC, a linear sequential model (also known as waterfall method), assumes that the system will be delivered in its final stages of the development life cycle. Another SDLC method uses the prototyping model, which is often used to develop an understanding of system requirements without actually developing a final operational system. More complex systems may require more iterative development models. More complex models have been developed and successfully used to address the evolving complexity of advanced and sometimes large information system designs. Examples of these more complex models are the rapid application development (RAD) model, the joint application development (JAD) model, the prototyping model, and the spiral model. The expected size and complexity of the system, development schedule, and length of a system's life will affect the choice of which SDLC model to use. In many cases, the choice of the SDLC model will be defined by an organization's acquisition policy.

Ovseeva K.
National Mining University
Scientific supervisor: Vysotskaya T.N.

E-BOOKS THE BOOKS OF THE FUTURE?

Our research **deals with** e-books investigation from the consumer's point of view. We are going to find out their advantages and disadvantages.

The topicality of the research is attributed to the fact that e-books have become a booming business nowadays. But not everyone knows what an e-book is, what the difference is between e-books, paper books, iPods, notebooks and computers. There are also a lot of people who abandon paper books and pass to e-books.

The purpose of our research is to investigate e-books from the customer's viewpoint.

E-books and their use constitute **the subject** of our research.

The differences between e-books and paper books constitute its **object**.

Consequently, **the tasks** of our research are:

- 1) to give information on e-books history;
- 2) to find out their advantages and disadvantages;
- 3) to compare e-books and paper books;
- 4) to get to know why e-books are so popular;
- 5) to get to know e-books sphere of application.

An electronic book is a book-length publication in digital form, consisting of text, images, or both, and produced on, published through, and readable on computers or other electronic devices. Early e-books were generally written for specialty areas and a limited audience, meant to be read only by small and devoted interest groups. The scope of the subject matter of these e-books included technical manuals for hardware, manufacturing techniques and other subjects. In the 1990s, the general availability of the Internet made transferring electronic files much easier, including e-books.

Advantages of e-books are their compact size, picture settings (the user can change the typesize and output format), additional opportunities (the device can be implemented by searching for text, hyperlinks, display time and discharge notes, electronic bookmarks, dictionary). E-book can not only read texts, but also display animated pictures, media clips, or play audio books. Environmental friendliness (to read the text in an e-book does not need a paper for the production of which is deforestation). E-books disadvantages are their high sensitiveness to physical effects, high cost, the fact that many publishers do not officially publish electronic versions of paper books. Besides, electronic books can not work without the timely recharge. E-books can be used not just as books and as interactive textbooks but also as devices for in-depth training, testing and education, as a system of interaction with the electronic library.

Thus, we can arrive to a certain **conclusion**. If you are an avid reader, being able to read 20-40 books annually, then e-books are the greener choice. But if you are a casual reader, finishing only 2-3 books per year, then it is greener to buy paper books instead. It makes sense as it all boils down to practicality. Don't buy an e-book reader if you are merely an occasional reader.

Ssossedko A.
Nationale Bergbauuniversität der Ukraine
Wissenschaftliche Beratung: Ignatova N.N.

COMPUTERPIONIER

Vor hundert Jahren, am 22. Juni 1910, wurde der Computerpionier Konrad Zuse geboren. Er entwickelte 1941 den ersten Computer der Welt, den er Z3 nannte. Sein Sohn, Professor Horst Zuse, hat nun den alten Computer in seiner Berliner Wohnung zu Ehren seines Vaters nachgebaut. Zwei Meter hoch, ein Meter breit - das sind die Maße der alten Rechenmaschine, die im Arbeitszimmer von Professor Horst Zuse steht. In seiner Wohnung im Westberliner Stadtteil Wilmersdorf baut der

Informatiker die legendäre Rechenmaschine Z3 nach. Die Maschine war der erste funktionsfähige Computer der Welt. Sein Vater, der 1995 verstorbene Konrad Zuse, hatte den Computer erfunden.

Damals eine Meisterleistung. Hundert Jahre alt wäre Computerpionier Konrad Zuse in diesem Jahr geworden. Das Jubiläum ist der Grund dafür, dass Horst Zuse den Computer nachbaut und im Konrad-Zuse-Museum in der hessischen Stadt Hünfeld ausstellen möchte. Seit Herbst 2009 arbeitet Zuse junior mit Lötkolben und Schraubenzieher an dem Bau der Rechenmaschine, bis zu sechs Stunden täglich. Sein Arbeitszimmer ist wie eine Werkstatt. Rote, blaue und orangefarbene Kabelreste bedecken den Fußboden. Um den Computer nachzubauen, muss Horst mehr als 2500 Relais miteinander verknüpfen. Dann kann der Computer Z3 addieren, subtrahieren, dividieren, multiplizieren und die Quadratwurzel ziehen. 0,8 Sekunden dauert eine Addition. Die heutigen Computer addieren viel schneller, aber damals war es eine Meisterleistung.

Vermächtnis seines Vaters. Im Mai 1941 präsentierte Konrad Zuse in Berlin den ersten voll funktionsfähigen Computer der Welt. Der Computer funktionierte nicht lange. Ein Bombenangriff zwei Jahre später zerstörte die Z3 genauso wie Originalfotos des Computers. Nach dem Krieg gründete Zuse eine Firma. Er entwarf und verkaufte Nachfolgemodelle der Z3. Doch wirtschaftlichen Erfolg hatte er mit seinem Unternehmen nicht. Schließlich kaufte die Siemens AG die Firma von Konrad Zuse in den 70er-Jahren. Horst Zuse, ältestes von fünf Kindern, begeisterte sich schon früh elektrische Kreisläufe. Diese Faszination blieb: Zuse studierte Elektrotechnik an der Technischen Universität (TU) Berlin, promovierte dort 1985 und habilitierte sich schließlich 1998 an der TU auf dem Gebiet dem praktischen Informatik. Seit Ende 2009 ist er Professor an der brandenburgischen Hochschule Lausitz. Nebenbei pflegt der 64-Jährige das Vermächtnis seines Vaters. Mehr als 200 Vorträge hat er in den vergangenen zehn Jahren gehalten. Vor allem in diesem Jahr gebe es sehr viele Anfängen. „Es macht mir großen Spaß, Schülern und Studierenden zu vermitteln, wie ein Computer eigentlich funktioniert“, sagt Horst Zuse, der Sohn des Computerpioniers Konrad Zuse.

Yagolnik T.
Bergbau Universität
Sprachliche Beratung: Korotkova S.W.

PRESSE IM INTERNET

Das Internet bietet dem Suchenden die Möglichkeit, schnell und kostengünstig auf Zeitungen und Zeitschriften in aller Welt zuzugreifen. Der Vorteil der Internet-Tageszeitungen gegenüber den Printversionen ist die größere Aktualität, da die Angebote zum Teil mehrmals täglich auf den neuesten Stand gebracht werden. Die meisten Zeitungen und Zeitschriften bieten eine Archivfunktion, bei der die Recherche kostenlos, die Artikel aber kostenpflichtig sind. Die Preise liegen zwischen 0,10 € und 1,50 €

Nachdem DIE ZEIT 1996 als eine der ersten deutschen Zeitungen online gegangen ist, entwickelt sich das Online-Angebot seit nun schon fast zehn Jahren ständig weiter. Eine möglichst enge Verknüpfung mit dem Printprodukt und innovative Services zeichnen den Auftritt aus. Meinungsbildung und aktuelle Berichterstattung stehen im Vordergrund.

Rund 60 Prozent aller gedruckten Artikel stehen auch im Internet. Mit dem Erscheinen einer neuen Printausgabe werden sie hier präsentiert und zudem archiviert. Dabei reicht der Archivbestand der ZEIT an ausgewählten Artikeln sogar bis 1946 zurück. Oftmals finden die Nutzer weiterführende Links, Hintergrundinformationen oder gar die vollständige Fassung eines Interviews bei den Online-Beiträgen. Daneben gibt

es täglich aktuelle Kommentare von ZEIT-Autoren, Umfragen, Votings und so genannte Schwerpunkte, in denen zu einem bestimmten Thema Artikel und interessante Links zusammengestellt sind. Ein wichtiger Bereich sind neben den redaktionellen Inhalten die Rubrikenanzeigen. Online lassen sich die Stellenangebote viel einfacher durchsuchen, steht neben dem Ferienhaus ein kleines Foto oder kann gezielt ein Kontaktgesuch aufgegeben werden.

Seit rund zwei Jahren werden jede Woche besonders spannende Stücke aus der ZEIT von professionellen Sprechern vertont und als Audiofiles veröffentlicht. Nutzer können sich diese in allen gängigen Formaten herunterladen, direkt am PC anhören oder unterwegs mit Hilfe eines MP3-Players. Pro Woche werden ca. 10 neue Artikel ins Netz gestellt, und pro Monat werden rund 140 000 Artikel heruntergeladen.

Der tägliche Newsletter mit einer Frage fördert nicht nur die Allgemeinbildung, sondern macht auch Spaß. Und hin und wieder gibt es sogar eine Verlosung.

Begleitend zum ZEIT Studienführer bietet das Hochschulportal spezielle Online-Features zum Thema Studienwahl an. Es verweist nicht nur auf zahlreiche Adressen, Termine und Online-Dienste, sondern hält auch die Ergebnisse des CHE-Hochschulrankings bereit. Redaktionell wird dieses Portal durch ausgewählte ZEIT-Artikel zum Thema Bildung, Ausbildung und Studium ergänzt.

Yashchenko Ya.

Nationale Bergbauuniversität Dnipropetrowsk

Sprachbetreuerin: Galushko T.V.

WISSENSCHAFT OFFEN FÜR ALLE

Viele interessante Projekte bringen auf unterschiedliche Weise Wissenschaft unter die Leute. Einige davon setzt *Wissenschaft im Dialog* selbst um, andere hat Wissenschaft im Dialog mitentwickelt, angeregt oder unterstützt. Viele spannende Möglichkeiten, Forschung live zu erleben oder einmal selbst zum Forscher zu werden, gibt es in Deutschland und anderen europäischen Ländern.

Jedes Jahr im Sommer macht sich ein Schiff mit einer ungewöhnlichen Fracht auf den Weg: die MS Wissenschaft. Nicht Kohle oder Container hat das Binnenfrachtschiff geladen. Sein Bauch ist voll mit Wissenschaft. Mit einer Ausstellung, passend zum Thema des jeweiligen Wissenschaftsjahres, besucht es rund 30 Städte längs der deutschen Wasserstraßen und lädt ein zum Ausprobieren, Mitmachen und Mitforschen.

Gemeinsam mit Partnern der Region organisiert *Wissenschaft im Dialog* für den Wissenschaftssommer Veranstaltungen, die in den vergangenen Jahren rund 70.000 bis 100.000 Besucher in einer Woche anlockten. Wissenschaft im Dialog baut Berührungspunkte ab und macht Wissenschaft erlebbar. Fast alles dreht sich in den ausgewählten Städten in diesen Tagen um die Wissenschaften. Labore und Institute öffnen sich für die Öffentlichkeit in einer Langen Nacht der Wissenschaften, Ausstellungen zeigen Schnittpunkte von Kunst und Wissenschaft und in Symposien, Talkshows und Kulturveranstaltungen werden aktuelle Fragen und Erkenntnisse der Forschung vorgestellt und diskutiert.

Forscher verschiedenster Disziplinen gehen raus auf die Straße, auf Marktplätze oder die öffnen ihr Labor für die Öffentlichkeit. Sie gehen auf die Menschen zu, erzählen von ihrer Arbeit und ihren Forschungszielen. Und sie erfahren im Dialog mit den Bürgern, was diese im Zusammenhang mit moderner Forschung und Technik beschäftigt.

Ein Programm für Kinder und Jugendliche will in jedem den Daniel Düsentrieb wecken und den Nachwuchs neugierig machen darauf, wie Forschung die Welt verändert. Schüllabore, interaktive Ausstellungen und Experimentierstuben laden zum Mitmachen ein. Die Schüler haben die Möglichkeit selbstständig Experimente zu planen und durchzuführen.

In einem gemeinsamen Forschungsprojekt mit der Universität Stuttgart ermöglicht *Wissenschaft im Dialog* es Jugendlichen und Erwachsenen, sich in verschiedenen Veranstaltungsformen aktiv mit wissenschaftlichen Themen auseinanderzusetzen. Über ganz Deutschland verteilt diskutieren sie in Schülerparlamenten, Schülerforen und Junior Science Cafes, in Bürgerkonferenzen, Konsensuskonferenzen und Bürgerausstellungen sowie in Foren und Blogs im Internet. Wissenschaftlern und Bürgern eröffnen die geplanten Veranstaltungen vielfältige Möglichkeiten, gesellschaftlich relevante Themen und Fragestellungen gemeinsam zu diskutieren und Lösungsvorschläge zu erarbeiten. Ziel ist wechselseitiges Lernen.

ЧАСТИНА П'ЯТА

Budkova L.
National Mining University
Language adviser: Kostrytska S.I.

PROGNOSTICATION OF NONLINEAR STOCHASTIC SIGNALS IN TELECOMMUNICATION NETWORKS

There is a gradual increase of traffic volume in networks with package commutation. That's why, there is a requirement in its prognostication for network overload prevention and avoidance of services quality worsening.

Traffic is one of the major actual indexes of a network. This stream of information is nonlinear and stochastic. Traffic, as a rule, is measured during the busy hours (the sliding 60-minute periods during which the maximum total traffic load in a given 24-hour period occurs).

Telecommunication systems development is accompanied by systems planning. Therefore, it is necessary to forecast traffic by the connection enterprises to determine administrative decisions as for the development of measures in terms of network resources planning.

This article describes two methods for doing just that: linear adaptive filtering and Adaptive Neural Fuzzy Inference System (ANFIS).

All adaptive filters have one basic common feature: an input vector u and a desired response d are used to compute an estimation error e , which is in turn used to control the values of a set of adjustable filter coefficients. The adjustable coefficients may take the form of tap weights, reflection coefficients, rotation parameters, or synaptic weights, depending on the filter structure employed.

The function of the adaptive filter (fig. 1) is to provide the best prediction (in some sense) of the signal present value. The present value of the signal thus serves the purpose of a desired response for the adaptive filter. Past values of the signal supply the input applied to the adaptive filter. Depending on the application of interest, the adaptive filter output y or the estimation (prediction) error e may serve as the system output. In the first case, the system operates as a predictor; in the latter case, it operates as a prediction error filter.

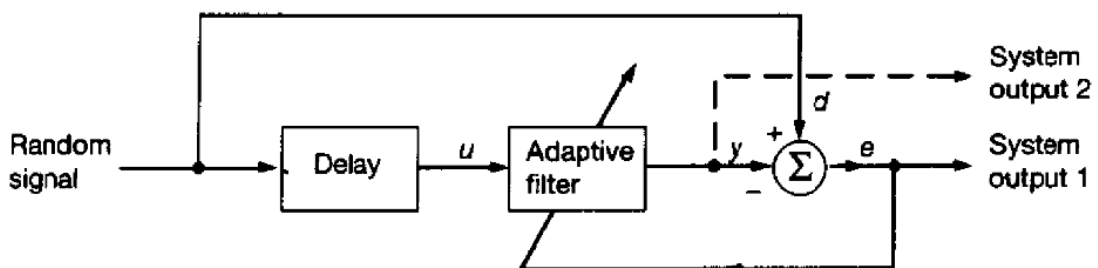

Figure 1. Linear prediction configuration

ANFIS is one of the most successful schemes. An ANFIS works by applying neural learning rules to identify and tune the parameters and structure of a Fuzzy Inference System (FIS). According to the neuro-fuzzy approach, a neural network is proposed to implement the fuzzy system, so that the structure and parameter identification of the fuzzy rule base are accomplished by defining, adapting and optimizing the topology and the parameters of the corresponding neuro-fuzzy network, based only on the available data. A typical architecture of an ANFIS is shown in Figure 2.

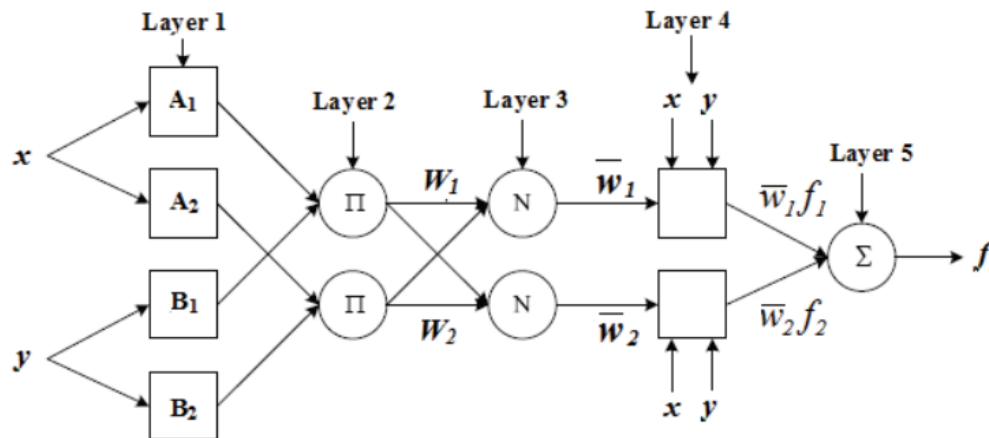

Figure 2. ANFIS architecture

Research of efficiency of the methods offered were executed for the dial offices signals on the base of the switching systems: Dnepr – signal 1, EWSD – signal 2, F-1500 – signal 3. There was an input of corresponding time realizations with their dimensions (memory depth) on the ANFIS and the linear filter’s entrances. When designing the prognostication processes of signals 1-3, programs functioning in the MATLAB software environment were used. The relative error was used as an index of prognostication efficiency.

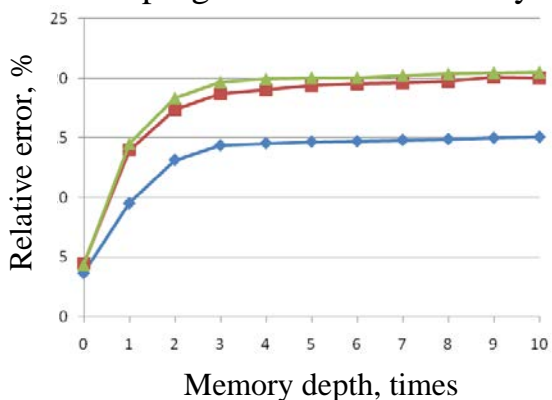

Figure 3. Dependence of relative error on the depth of prognostication using the linear adaptive filter

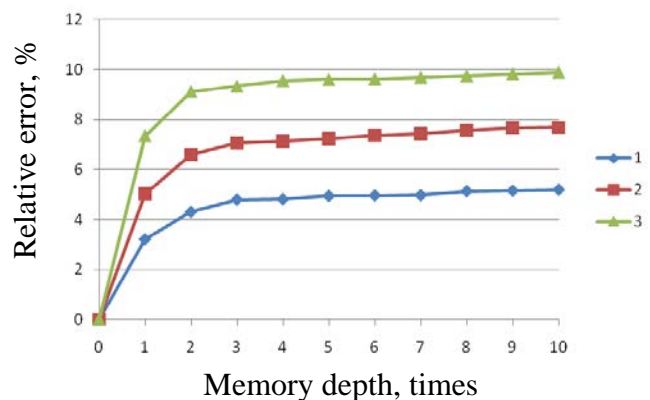

Figure 4. Dependence of relative error on the depth of prognostication using the ANFIS

From the analysis of figures 3, 4 it goes out that the relative error of signals prognostication is less than 20,2 % (the linear adaptive filter) and 9,9 % (the ANFIS) at the depth of prognosis up to 10 times. These results illustrate that it is better to use the ANFIS for a prognostication of nonlinear stochastic processes.

Fachradova A.
Nationale Bergbauuniversität der Ukraine
Sprachliche Beratung: Ignatowa N.M.

ENERGIEVERSORGUNG DER ZUKUNFT

Die Alternative zu den fossilen Ressourcen sind erneuerbare Energien und erneuerbare Rohstoffe. Erneuerbare Energien sind die Sonnenwärme, das Sonnenlicht, die Wasserkraft, die Biomasse und die Windkraft. Erneuerbare Rohstoffe sind Pflanzen, aus denen alle Güter produziert werden können, die gegenwärtig von der chemischen Industrie auf der Basis fossiler Rohstoffe produziert werden. Die gemeinsame direkte Quelle aller erneuerbaren Ressourcen ist die Sonne. Solare Energien und Rohstoffe stellen ein Ressourcenpotenzial dar, das weit über das fossile Potenzial hinausgeht. Die Sonne liefert dem Erdball 15000 mal mehr Energie im Jahr als der Jahresverbrauch an atomarer und fossiler Energie. Sie liefert allein Italien sechsmal mehr Energie als der Jahresweltverbrauch. Die jährliche photosynthetische Produktionsleistung der Flora ist 10000 mal größer als die Jahresweltproduktion der chemischen Industrie. Es ist also möglich, das gesamte fossile Ressourcenpotenzial durch solare Ressourcen zu ersetzen. Das solare Ressourcenpotenzial hat drei Merkmale. Erstens: Solare Ressourcen sind unerschöpflich, solange das Sonnenenergiesystem existiert, also für die gesamte weitere Erdgeschichte von noch etwa fünf Milliarden Jahren. Zweitens: Bei ihrer Umwandlung zu Sekundärenergie und Sekundärmaterialien (Wärme, Treibstoffe, Elektrizität) entstehen keine Emissionen oder (im Fall der Biomasse) nur geringfügige und damit globale Umwelt nicht gefährdende Emissionen. Drittens: Solare Ressourcen sind ganz oder teilweise überall verfügbar und müssen dezentral und regional gefördert werden.

Fedjajewa A.
Nationale Bergbauuniversität Dnipropetrowsk
Sprachbetreuerin: Galushko T.V.

FIT FÜR DEN LEBENSERFOLG

Immer wieder ist das Gewicht ein wichtiges Thema bei Frauen, Männern und auch Kindern. Jeder möchte gern Idealgewicht haben, denn nur so wird man lange gesund bleiben und sich nicht zum Außenseiter entwickeln. Doch Gewicht ist nicht gleich Gewicht, denn man unterscheidet verschiedene Formen von Gewichtarten. Aber bei allen steht das eigentliche *Wohlfühlgewicht* an erster Stelle.

Es sind nicht alle Menschen, die darauf aus sind, unbedingt schlank zu sein, denn oftmals fühlen sie sich gerade in dieser Situation nicht richtig wohl. Besonders Frauen sind es, die in einigen Kulturen gerade mit ein paar Kilo mehr und einer etwas rundlichen Figur als attraktiver gelten.

Jedoch sind es auch immer wieder die dicken Menschen, die beschimpft und gemieden werden oder auch nicht so schnell die Karriereleiter hinaussteigen können, wie schlanke Menschen.

Um fit, schlank und schön zu sein oder zu bleiben, muss man etwas dafür tun. Ernährungswissenschaft, Psychologie, Sportmedizin helfen uns dabei.

Vernünftige Ernährung ist ein wichtiger Faktor für Wohlfühlgewicht. Studien belegen, dass Milchtrinker leichter ihr Gewicht und Körperfett reduzieren. Denn: das Kalzium aus der Milch beeinflusst die Einlagerung der Fettzellen in unserem Körper. Nimmt der Körper viel Kalzium auf, lagert er weniger Fett ein.

Bei der gesunden Gewichtsreduzierung ist Sport eine unabdingbare Ergänzung, weil durch Sport der Appetit verändert wird, so dass man weniger Lust auf die ungesunden Dickmacher hat, und stattdessen ganz automatisch gesunde Produkte bevorzugt. Auf diese Weise ist die Umstellung nicht mit Verzicht verbunden, sondern führt nur zur Entwicklung neuer Vorlieben. Außerdem sieht ein sportlich fitter Körper besser aus, und sportliche Fitness ist eine wichtige Voraussetzung, um viele Kalorien in kurzer Zeit verbrauchen zu können.

Heute gibt es viele verschiedene Trainer für die Gewichtsreduktion. Sehr populär ist z.B. der Heimtrainer X-Bike. Das X-Bike ist ideal für zu Hause, im Büro, auf dem Balkon oder für unterwegs. Der Heimtrainer passt in die kleinste Ecke, ist in Sekunden aufgebaut und mit vielen professionellen Funktionen sofort einsatzbereit. Sie können individuell und leistungsabhängig trainieren. Egal ob zur Konditionsverbesserung oder Fettverbrennung. Es gibt auch Computer mit Anzeige von: Zeit, Geschwindigkeit, Entfernung, ca. Kalorienverbrauch, Scan-Funktion.

Der Erfolg beim Abnehmen hängt stark davon ab, warum man abnehmen möchte. Das Ausgangsgewicht ist dagegen relativ unwichtig. Wer sich beeinflussen lässt von Forderungen, die andere an ihn stellen, hat genauso eher schlechte Erfolgsaussichten wie jemand, der sich von äußeren Normen und Schönheitsidealen beeinflussen lässt. Wer dagegen sein ganz persönliches Wohlbefinden als Grund des Abnehmens nennt, der hat gute Aussichten, dieses Ziel auch zu erreichen.

Gamii M.
Nationale Bergbau Universität
Wissenschaftliche Aufseher: Kabachenko I.L.

DIE GESCHICHTE DER ENTWICKLUNG DER KRAFTWAGEN BMW

Der Maschinenbau begann für letzte Jahrhundert eine wichtigste Rolle spielen. Es gibt einige Vertretern die am älteste sind, zum Beispiel: Mercedes, Ford, GMC, Toyota und natürlich BMW. Jede genannte Firma seine eigene Geschichte hat aber die Rede wird über BMW sein.

Die Bayerische Motoren Werke Aktiengesellschaft (BMW AG) wurde von Karl Rapp im Jahre 1913 gegründet. Ursprünglich produzierte die Firma die Flugzeugmotoren. Und auf diese Grundlage wurde das Symbol die BMW erfunden. Weißen und blauen kreisförmigen Logo wurde als Flugzeugpropeller auf dem Hintergrund des blauen Himmel ausgelegt.

Im Jahre 1919 hat der Flieger Franz Dimer mit BMW Flugzeug auf 9760 Meter gestiegen und BMW weltbekannt gemacht.

Aber der Ersten Weltkrieg hat die Perspektiven der BMW geändert, für Deutschland war es verboten Flugzeuge zu produzieren deshalb musste BMW nur die Bremsen für der Züge und Motorrade herstellen.

Aber dieses Verbot hat nicht sehr lang gedauert, und nach ein paar Jahren begannen sie Flugzeuge Produktion. BMW ist sehr erfolgreich in Flugwesen und als Ergebnis des Ausbaues erzeugt es den ersten Kraftwagen, mit dem Name Dixi.

Die Entwicklung der BMW ging in beschleunigtem Tempo, aber diesmal hat der Zweite Weltkrieg alles gestört. Der Krieg hat eine Krise eingelöst. Viele Werke wurden vernichtet. BMW brauchte 17 Jahre um auf Automobilmarkt wiederkommen.

Seit diesen Jahren geht es aufwärts mit BMW. Es geht im Gleitschritt mit zeit und produziert sehr viel Kraftfahrzeugmodelle.

Die Statistik des 2008 Jahres zeigt dass es wird 1 203 482 Auto produziert. Das Personal aufzählt 100 041 Personen und der Ertrag 53,2 Md. Euro.

Die Gesellschaft hat ihre Werke in Deutschland, USA, Thailand, Malaysia, Indien, Ägypten, Südafrika, Vietnam, Russland und China.

Die wichtigsten Märkte für das Unternehmen sind: USA (300.000 Autos pro Jahr *), dann Deutschland (rund 280.000 *), England, Frankreich, Italien, Japan, China, Russland(20.000 * pro Jahr), Kanada, Spanien.

Ishuk. A

Nationale Bergbauuniversität

Wissenschaftliche Beratung: Mesherjakow L.I.

Sprachliche Beratung: Kabatschenko I.L.

WINDSTROM VOM DACH: MIKROWINDANLAGE FÜR EIGENHEIME

Bei Windenergieanlagen gibt es seit Jahren einen Trend: Sie werden immer größer. Das genaue Gegenteil, nämlich möglichst kleine Windräder, entstehen in Langelnagen bei Hannover. Die Mikrowindanlagen können auf dem Dach eines normalen Einfamilienhauses installiert werden. Dort produzieren sie Strom, der direkt im Haus verbraucht wird.

Kleiner als klein.

Quasi im Schatten der Riesenwindräder vertreibt die FuSystems Windkraft GmbH ihre patentierte Dachwindanlage Breeze Breaker. Die Mikrowindanlage hat eine Nennleistung von 800 Watt und einen einzelnen Rotor mit einem Durchmesser von 1,30 Meter. Damit ist sie deutlich kleiner als so genannte Kleinwindanlagen, wie sie Miethäuser, Gewerbe- oder landwirtschaftliche Betriebe auf dem Markt sind. Das

Rotorblatt ist pulverbeschichtet, damit es in der Bewegung nicht reflektiert; es läuft vibrationsfrei und komplett ohne Geräusche.

Format wie Satellitenschüssel.

Als Mast dient ein Halterungsrohr am Gebäude. Die Anlage wird normalerweise ein bis zwei Meter über der Dachkante gebaut. Ausmaß, Farbe und Anbringung der Mikrowindanlage entsprechen einer Satellitenschüssel, wie sie vielfach an Privathäusern zu sehen ist. Der große Vorteil dabei ist, dass die Windanlage auch in einem Wohngebiet verträglich und erlaubt ist und Nachbarn sich nicht gestört fühlen müssen.

Mikrowindanlage kann je nach Windverhältnissen 200 bis 500 kWh Strom pro Jahr liefern. Ein normaler Haushalt mit vier Personen verbraucht jährlich etwa 3.600 kWh Strom. Solaranlagen sind sehr sinnvoll, aber nur, solange die Sonne scheint. Im Winter und bei schlechtem Wetter kann die Mikrowindanlage die Stromlücke schließen.

Rund 220 Mikrowindanlagen sind in einem Jahr seit Gründung des Unternehmens FuSystems produziert worden.

Kolomojetz K.
Nationale Bergbauuniversität
Wissenschaftliche Beratung: Jastremskij L.S.
Sprachliche Beratung: Kabatschenko I. L.

DAS IPHONE

In unsere Welt sind viele Innovationen in der Technik, eines der Innovationen ist iPhone. Das ist wunderschön Entwicklung.

Steve Jobs war Mitgründer und langjähriger CEO von Apple Inc. und eine der bekanntesten Persönlichkeiten der Computerindustrie. gründete er 1976 Apple und half, das Konzept des Heimcomputers mit dem Apple II populär zu machen. Jobs war darüber hinaus Geschäftsführer und Hauptaktionär der Pixar Animation Studios und nach einer Fusion größter Einzelaktionär der Walt Disney Company. Sein Vermögen wurde im März 2011 vom Wirtschaftsmagazin Forbes Magazine auf 8,3 Milliarden US-Dollar geschätzt.

Das iPhone ist ein von Apple entwickeltes und 2007 auf den Markt gebrachtes Smartphone, das über einen Medienspieler verfügt und weitgehend über den Bildschirm gesteuert wird. Darüber hinaus wird das iPhone mit vier Tasten und einem Schiebeschalter bedient.

Das US-amerikanische Nachrichtenmagazin Time wählte das iPhone zur „Erfindung des Jahres 2007“.

In Europa wurde das Gerät ab dem 9. November 2007 angeboten. Zu diesem Zeitpunkt begann der Vertrieb in Deutschland ausschließlich über T-Mobile zum Preis von 399 Euro, gekoppelt mit einem Zweijahresvertrag und einer Sperre, die

eine Nutzung des iPhones während der Mindestvertragslaufzeit ausschließlich im T-Mobile-Netz erlaubt.

Am 7. Juni 2010 stellte Steve Jobs auf der Worldwide Developers Conference die vierte iPhone-Generation vor und kündigte den Verkaufsstart für den 24. Juni an. Dieser wurde jedoch auf Grund der hohen Nachfrage von über 600.000 Vorbestellungen innerhalb der ersten 24 Stunden verschoben. Das Handy-Gehäuse wurde neu gestaltet und besteht aus einem rostfreien Edelstahl-Rahmen, der gleichzeitig als Antenne fungiert. Vorder- und Rückseite bestehen aus einem versiegelten und kratzfesten Sicherheitsglas. Insgesamt ist das iPhone 9,3 Millimeter dick, also rund 3 Millimeter dünner als sein Vorgänger.

Für die Kamera wird eine Auflösung von fünf statt bislang drei Megapixel, ein LED-Blitz, fünffacher digitaler Zoom und ein verbesserter Sensor-Chip verwendet. Letzterer filtert das Umgebungslicht besser heraus. Zusätzlich sind mit der neuen Kamera nun HD-Videoaufnahmen (720p) möglich. Dazu kommt eine zweite VGA-Kamera auf der Vorderseite des Gerätes, die vor allem bei Videochats (FaceTime) zum Einsatz kommen soll. Ein zusätzliches Mikrofon sollte Umgebungsgeräusche herausfiltern und so die Sprachqualität des Telefons verbessern. Ein verbesserter Akku sollte in Kombination mit dem neuen Prozessor die Laufzeiten um bis zu 40 Prozent verlängern, der bereits im iPad verbaute A4-Prozessor die Geschwindigkeit steigern. Außerdem hat Apple den Systemspeicher im Vergleich zum Vorgängermodell und zum iPad der 1. Generation auf 512 MB verdoppelt. Nach mehreren Komplikationen erschien das weiße iPhone 4 am 28. April 2011. Am 4. Oktober 2011 wurde die fünfte Generation – das iPhone 4S – vorgestellt. Der Buchstabe S (für „Speed“, deutsch Geschwindigkeit) bezieht sich auf den neu verbauten Apple-A5-Prozessor, der laut Apple bis zu zweimal mehr Leistung und eine bis zu siebenmal höhere Grafikleistung aufweisen soll. Äußerlich unterscheidet sich das iPhone 4S nur sehr geringfügig vom Vorgängermodell: Es befinden sich oberhalb des Geräts zwei Einkerbungen im Metallrahmen, jeweils eine auf der linken und rechten Seite, dazu wurden die Bedienelemente an der linken Seite um wenige Millimeter nach unten versetzt. Zu den weiteren Neuerungen zählen eine 8-Megapixel-Kamera, mit der Videos in 1080p-Auflösung (Full HD) aufgenommen werden können, insgesamt zwei verbaute Antennen anstelle einer einzelnen, die Einbindung der Software Siri für die Erkennung und Verarbeitung von natürlich gesprochener Sprache, sowie das neue iOS-5-Betriebssystem.

Am 5. Oktober 2011 starb Steve Jobs an den Folgen seiner Krebserkrankung.

Kravchenko A.
Nationale Bergbauuniversität der Ukraine
Sprachliche Beratung: Korotkova S.W.

ALLTAGSKOMMUNIKATION

In der Alltagskommunikation ist es häufig wichtiger, wie etwas gesagt wird, als was gesagt wird. Ein semantisch neutraler Satz kann durch die Art der Satzmelodie eine positive oder negative Bedeutung erhalten. Im Falle ironischer Äußerungen kann überhaupt erst durch den Widerspruch zwischen wörtlichem Inhalt und Sprechausdruck die Ironie hervortreten. Sprecher haben vielfältige Möglichkeiten, ihren Sprechausdruck bewusst oder unbewusst zu gestalten und damit ihre persönlichen Einstellungen, Haltungen und Emotionen deutlich werden zu lassen.

Den meisten Menschen fällt es leichter, Gefühle oder Einstellungen durch die Stimme oder in der Sprechweise auszudrücken, als sie in Worte zu fassen. Diese non-verbale Art der sprachlichen Kommunikation ist zudem effektiver, weil sie die ursprünglichere ist. Schon bevor der Mensch eine voll entwickelte Sprachfähigkeit besaß, konnte er durch Affektlaute und Warnschreie die für das Überleben notwendigen Formen der Kommunikation realisieren. Diese bilden vermutlich - zusammen mit der Fähigkeit zur gleichmäßigen Einteilung des Zeitkontinuums durch den Taktus - den gemeinsamen Ursprung von Sprache und Musik.

Da der zuhörende Kommunikationspartner einen aktiven Verarbeitungsprozess durchläuft, bei dem dem Inhalt des Gesagten erst durch eine Bewertung der Sprechweise die endgültige Bedeutung zugeordnet wird, können feine Nuancen im Sprechausdruck dem aufmerksamen Zuhörer eine Fülle von Informationen vermitteln, für die auf der linguistischen Ebene keine präzise Kodierung möglich ist oder ein Vielfaches an Zeichen notwendig wäre.

Ob man verstanden wird, hängt von der Art und Weise unserer Kommunikationsformen ab.

Lakscha A.
Bergbau Universität
Schsprachliche Bevatung: Korotkova. S.W.

RUND UND ROBOTER

Die Robotertechnik oder Robotik gehört zu den modernen Technologiegebieten. Robotik ist eine prinzipiell neue Gestaltung des Produktionsprozesses unter Ausnutzung von Robotern Robotersystemen und Komplexen. Das Wort «Roboter» kommt aus dem Tschechnischen. Es wurde vom Dramatiker Karel Caoek erfunden und eingeführt. In seinem Stück beschreibt K. Capek die fictive Firma «Rossums Universal Robots» (RUR) zur Herstellung von Maschinenmenschen, welche er Roboter nennt.

Im Tschechischen bedeutet das Wort «robota» «schwerste Arbeit» oder «Zwangsarbeit». Die ersten technologischen Hilfsmaschinenn und- Apparate waren in ihrer Gestalt wirklich einem Menschen ähnlich. Das waren die Roboter der 1.Generation; ohne Sensoren und wenig flexible. Die wichtigste Anforderung an Prozesseinrichtungen ist die Erleichterung der menschlichen Arbeit.

Intensive Verarbeitung solcher technologischen Hilfsmittel beginnt mit der Einführung der NC-Technik. Industrieroboter der 2. Generation (etwa 1975-1980) wurden zum wichtigen Rationalisierungs- und Automatisierungsmittel. Diese Rolle spielen sie auch heutzutage. Roboter haben heute viele «Berufe».

Man bringt oft Industrieroboter (IR) mit flexibler Fertigung in Verbindung. Traditionsgemäß werden Industrieroboter am meisten in der Auto- und Metallindustrie eingesetzt. Heute arbeiten in Deutschland schon mehr als 30% aller Roboter in der Fahrzeugindustrie. Industrieroboter unterscheiden sich von einfachen Werkstückeinlegegeräten.

Einige Forscher glauben an den ständigen Robotereinsatz in Kernkraftwerken, beim Aufbau von Raumstationen, in Medizin oder Katastrophenschutz.

Lebid Je.
Nationale Bergbauuniversität Dnipropetrowsk
Sprachbetreuerin: Galushko N.V.

INNOVATIONEN IN DER MEDIZIN

Gesundheit zu erhalten oder wiederherzustellen ist ein zentrales Bedürfnis des Menschen. Hierzu liefern die Gesundheitsforschung und die Biotechnologie einen wesentlichen Beitrag. Durch den steigenden Bedarf an Gesundheitsleistungen sowie durch medizinisch-technische Innovationen und neue Anwendungsbereiche der Biotechnologie bestehen zugleich erhebliche wirtschaftliche Potenziale.

Durch die Alterung der Gesellschaft einhergehend mit einer Zunahme von Zivilisationskrankheiten wie Diabetes oder Herz-Kreislauf-Erkrankungen und rheumatischer Erkrankungen sowie aufgrund veränderten Lebens- und Umweltbedingungen erhöht sich die Zahl kranker und pflegebedürftiger Menschen deutlich.

Mithilfe der Gesundheits- und Biotechnologieforschung sollen grundlegend neue Erkenntnisse für die Gesunderhaltung und Krankheitsbekämpfung erarbeitet und Lösungskonzepte für bestehende und die zukünftigen gesellschaftlichen Herausforderungen entwickelt werden.

Für eine bessere Gesundheit muss der Einfluss von Ernährung systematisch erforscht werden. Dieses Basiswissen ist notwendig, um gezielte Ernährungsempfehlungen – je nach Lebenssituationen – zu erarbeiten und Lebensmittel mit präventiven oder den Krankheitsverlauf positiv beeinflussenden Eigenschaften zu entwickeln.

Ein Beispiel für eine gelungene Forschungsk Kooperation im Rahmen der High-tech-Strategie ist die Zoonosenforschung – das ist die Erforschung von Krankheiten, die von Tieren auf Menschen übertragen werden (z.B. die „Vogelgrippe“). Die Veränderung des Lebensstils wie zunehmende Mobilität, die wachsende Erdbevölkerung und der Klimawandel wirken sich auf die Ausbreitung von Krankheiten aus.

Im Rahmen der Hightech-Strategie wird die Zusammenarbeit von Pharma- und Biotechnologieunternehmen mit der Wissenschaft in Innovationsallianzen und Strategischen Partnerschaften in besonderer Weise vorangetrieben.

In eine neue Generation von Medikamenten, die sogenannten „Biopharmaka“, werden große Hoffnungen bei der Behandlung noch nicht therapierbarer Erkrankungen, wie einzelner Krebsarten, Morbus Alzheimer oder Parkinson, gesetzt.

Der Erhalt und der Ausbau der Medizintechnik als einer der innovativsten Branchen ist ein Ziel der Hightech-Strategie. Die Medizintechnik integriert Schlüsseltechnologien wie die Mikrosystemtechnik, Informations- und Kommunikationstechnik, Nanotechnologie, Molekular- und Zellbiologie, Regenerationstechnologie und Pharmazie.

Neuartige Betreuungs- und Versorgungsangebote für die älteren und chronisch erkrankten Menschen gewinnen an Bedeutung. Umsetzung der Telematik-Infrastruktur für das Gesundheitswesen wird eine breite Basis für diese neuen Betreuungsformen und –angebote (Telemedizin, Telemonitoring) schaffen, mit denen auch die Versorgung in ländlichen Räumen verbessert werden kann. Auch intelligente Assistentensysteme helfen den in Bewegungsfähigkeit eingeschränkten Menschen.

Lesunenko A.
Mittelschule № 53 Dnipropetrowsk
Sprachbetreuerin: Petrenko W.M.

DEUTSCHLANDS AUTOMOBILKONZERNE

Die Automobilindustrie ist der mit Abstand bedeutendste Industriezweig Deutschlands. Deutschland ist nach China und den USA der drittgrößte Pkw-Produzent der Welt. Während Japan, aber vor allem China und die USA stärker für das Inland produzieren, gehen der deutschen Pkw-Produktion rund 69% ins Ausland.

Opel-Konzern ist einer der größten deutschen Fahrzeughersteller und hat neben dem Stammwerk am Unternehmenssitz in Rüsselsheim in Deutschland noch Fabriken in Bochum, Kaiserslautern und Eisenach.

Der Konzern wurde von Adam Opel gegründet, der im Herbst 1862 in der väterlichen Werkstatt mit dem Bau der ersten Opel-Nähmaschinen begann. Spätestens um 1900 wurde deutlich, dass die Zukunft des Opel-Werkes nicht bei den Nähmaschinen liegen würde. Nach einem großen Brand im Opelwerk beendete das Unternehmen den Bau von Nähmaschinen und stellte nur noch Fahrräder und Motorwagen her.

Zur Zeit arbeiten 25.103 Mitarbeiter im Werk in Deutschland. In Europa fertigen sechs weitere Werke von General Motors – Tochterunternehmen Fahrzeuge für Opel. Einige Opel-Modelle werden bei GM-Tochterunternehmen wie *General Motors Korea* bzw. Fremdunternehmen (*Renault/SOVAB*, *Magyar Suzuki Corp.*) entwickelt und gebaut.

In Deutschland ist nicht nur der Opel-Konzern, sondern auch Konzern „Porsche“ sehr bekannt. Ursprung des Unternehmens ist ein 1931 von Ferdinand Porsche in Stuttgart gegründetes Konstruktionsbüro. Als einer der ersten Aufträge entwickelte

das Konstruktionsbüro 1931 einen Kleinwagen (Porsche Typ 12) für Zündapp in Nürnberg. 1937 begann die Entwicklung des Volkstraktors und das Büro wechselte auf das heutige Gelände in Stuttgart-Zuffenhausen.

Während des Zweiten Weltkrieges entstanden auf den Reißbrettern bei Porsche unter anderem die Konstruktionen des Kübelwagens und Schwimmwagens. Ende 1939 beauftragte das Heereswaffenamt das Konstruktionsbüro mit der Planung eines mittelschweren Kampfpanzers, der allerdings vorzeitig zugunsten schwerer Panzermodelle eingestellt wurde. Auch für diese Panzertypen (Tiger, Elefant und Maus) erhielt Porsche Entwicklungsaufträge.

Die ersten Porsche-Sportwagen vom Typ 356 verwendeten viele Volkswagen – Komponenten. Heute ist Miteigentümer der Porsche seit Dezember 2009 mit 49,9 Prozent die Volkswagen.

Der Kopf des Konzerns sitzt in Weissach. Weltweit Inbegriff für Spitzentechnologie, Innovationen und High-Tech-Produkte. Hier steht die Wiege der Sportwagen. In Ludwigsburg sind der Vertrieb, das Marketing und die Kundendienstzentrale angesiedelt. Von hier aus werden Porsche Fahrzeuge und Ersatzteile an das Händlernetz vertrieben und Porsche Kunden rund um den Globus betreut.

Die Preispolitik der Konzerne „Opel“ und „Porsche“ ist annehmbar für alle Käufer. Der Preis beträgt von 20.000 Euro bis 452.000 Euro.

**Malyschkina O.,
Rogowa K.
Nationale Bergbauuniversität Dnipropetrowsk
Sprachbetreuerin: Galushko T.V.**

WASSER IN DER WELT

Das Leben auf der Erde ohne Wasser ist unvorstellbar. Deshalb muss der Wasserfrage auf unserem heutigen Planeten eine weit höhere Aufmerksamkeit zuteil werden, als dies zurzeit der Fall ist.

Weltweit hat mehr als eine Milliarde Menschen keinen Zugang zu sauberem Trinkwasser. Etwa 2,4 Milliarden müssen ohne sanitäre Anlagen auskommen. Das ist lebensgefährlich.

Wasser ist der Schlüssel für wirtschaftliche Entwicklung – und es wird in vielen Regionen der Welt immer knapper. Bedingt durch die Erderwärmung, das Wachstum der Weltbevölkerung, zunehmende Industrialisierung und Verstädterung steigt der Wasserverbrauch der Menschen. Selbst vorsichtige Prognosen gehen davon aus, dass sich der Bedarf in den nächsten drei Jahrzehnten vervierfacht. In über dreißig Ländern vor allem Afrikas und des Nahen Ostens besteht bereits heute akute Wasserknappheit. Experten schätzen, dass im Jahr 2025 etwa 2,7 Milliarden Menschen in Regionen mit extremer Wasserarmut leben werden.

Unter Wassermangel und fehlender sanitärer Versorgung leiden vor allem die Armen. Die Probleme entstehen meist weniger durch geografische und klimatische

Faktoren als vielmehr durch Missmanagement, Korruption der politisch Verantwortlichen und mangelnde Investitionen in die Infrastruktur. Man muss im Bereich der regionalen Wasserpolitik und der globalen Nahrungsversorgung noch vieles verändern. Doch wenn sich die Weltbevölkerung gegen Ende dieses Jahrhunderts stabilisiert, sollte es technisch und organisatorisch möglich sein, für eine flächendeckende Versorgung mit einwandfreiem Trinkwasser, für ausreichende Ernährung und für gesunde, saubere Gewässer zu sorgen. Ob diese Möglichkeiten auch erschöpft werden erfordert globales Denken und eine allgemeine Bewusstseinsänderung – beides bleibt die Sache der Politik.

Grundwasser entsteht dadurch, dass Niederschläge versickern oder Wasser im Sohl- und Uferbereich von Oberflächengewässern durch Filtration (Uferfiltrat) oder anderweitige Anreicherung in den Untergrund infiltriert. Diese Prozesse sind aus wasserwirtschaftlicher Sicht überwiegend positiv für Beschaffenheit des Grundwassers und werden daher summarisch auch als Selbstreinigung bezeichnet.

Aber menschliche Aktivitäten können sich qualitativ und quantitativ negativ auf das Grundwasser auswirken. In semiariden oder ariden Regionen mit geringer Grundwasserneubildung führt eine übermäßige Entnahme von Grundwasser zu einer großflächigen Absenkung der Grundwasseroberfläche und zu entsprechenden Umweltschäden. Gefahren für die Grundwasserbeschaffenheit sind auch die Deposition und Bodenpassage von Luftschadstoffen, die übermäßige Ausbringung von Düngemitteln und Pflanzenschutzmitteln durch die Landwirtschaft oder hochkonzentrierte Schadstofffahnen aus Altlasten. Die Sanierung von Grundwasserschäden ist meist teuer und zeitaufwändig.

Der pflegende und wiederherstellende Grundwasserschutz hat daher eine wichtige Bedeutung im Umweltschutz. Zum vorbeugenden Grundwasserschutz zählt die Ausweisung von Wasserschutzgebieten im Einzugsgebiet von Wasserwerken.

Das nächste, mit dem Wasser verbundene Problem ist die Verschmutzung der Ozeane. Öl und Ölprodukte sind die meistverbreiteten Verschmutzungsmittel in den Ozeanen. Meistens ist der Verlust von Öl verbunden mit dessen Transport. Zu den Notsituationen gehört das Reinigen des Tanks und des Ballastwassers.

Der Ölfilm verändert sowohl das Lichtspektrum als auch die Durchdringung des Lichtes in das Wasser, außerdem wird die Infrarotstrahlung dadurch absorbiert.

Karzinogene Stoffe – dies sind chemische Verbindungen, welche die Eigenschaft haben Mutationen im Organismus hervorzurufen. Abhängig von den Gegebenheiten, kann es zum schnelleren Altern kommen und zur Veränderung der Gensubstanz.

Schwermetalle (Quecksilber, Blei, Kadmium, Zink und Kupfer) gehören zu verbreiteten und giftigen Stoffen, die zur Verschmutzung beitragen. Große Mengen dieser Verbindungen gelangen über die Atmosphäre in den Ozean. Durch die Verschmutzung der Meeresprodukte kommt es oft zu Vergiftungen der Küstenbewohner.

Viele Länder, mit einer Verbindung zum Meer, beseitigen ihren Abfall im Meer. Wie zum Beispiel: Schotter, Abfälle von Bohrlöchern, industrielle Abfälle, Bauabfälle, allgemeine chemische Stoffe und radioaktive Abfälle.

Heute werden viele Technologien erfunden, die darauf gerichtet sind, den Ozean zu schützen. Um die Verteilung von Öl zu verhindern, werden sowohl physische als auch chemische Methoden genutzt. Es wurde ein Mittel der Styroporengruppe erfunden, die bei Berührung eines Ölflecks, diesen vollständig umwickelt. Nach dem Auspressen kann der Styropor weiterhin verwendet werden. Solche Präparate sind sehr bequem durch die einfache und kostengünstige Verwendung, jedoch ist die Massenproduktion zur Zeit noch nicht im Gange. Genauso gibt es absorbierende Mittel, die auf pflanzlicher und synthetischer Basis bestehen. Manche von ihnen können bis zu 90% des verschütteten Öls einsammeln. Die wichtigsten Voraussetzungen an diese Stoffe ist, dass diese nicht versinken können. Nach dem Einsammeln des Öls durch Absorption und mechanischen Mittel, bleibt auf dem Wasser eine dünne Schicht, welche sich durch chemische Präparate entfernen lässt.

In Japan wurde eine einmalige Technologie erfunden und erprobt, mit dessen Hilfe man in kurzer Zeit große Ölflecken beseitigen kann. Die Korporation „Kansei sage“ hat einen Reagenz namens ASWW, welches auf speziell bearbeiteten Reischalen basiert. Durch die Zerstäubung der Oberfläche ist das Präparat innerhalb von 30 min in der Lage, das Öl einzusaugen und wandelt diese in dickflüssige Masse um, welche später mit einem einfachen Netz eingesammelt werden kann.

Im Jahre 1996 haben die Vertreter der japanischen, amerikanischen und russischen Firmen einen Vertrag unterschrieben, zur Entwicklung eines Gerätes, das flüssig radioaktive Abfälle, die sich im fernöstlichen Russland gesammelt haben, verarbeitet wird. Trotz einiger Erfolge auf der Suche nach effektiven Mitteln zur Beseitigung der Verschmutzungen, kann man jedoch zurzeit noch nicht über eine Lösung des Problems sprechen.

Netschaeva A.
Nationale Bergbauuniversität
Sprachliche Beratung: Kabatschenko I.L.

AEROGELE

Aerogele sind die hochporösen Festkörper, bei denen bis zu 99,98 % des Volumens aus Poren bestehen. Es gibt verschiedene Arten von Aerogelen, wobei solche auf Silicatbasis am häufigsten sind. Andere Formen, beispielsweise auf Kunststoff- oder Kohlenstoffbasis können eine Bedeutung für Spezialanwendungen besitzen. Im Prinzip kann man jedes Metalloxid, Polymer und diverse andere Stoffe als Ausgangsbasis für die Aerogelsynthese mittels eines Sol-Gel-Prozesses heranziehen. Aerogele werden hergestellt, indem ein Gel aus einem gallertartigem Stoff, meist Kieselsäure, unter extremen Bedingungen getrocknet wird. Die erstmalige Synthese von Silicat-Aerogelen gelang Samuel Stephens Kistler in den Jahren 1931/32. Er entwickelte als Erster eine Methode, um Gele zu trocknen, ohne dass diese dabei eine Schrumpfung aufwiesen.

Aerogele weisen eine stark dendritische Struktur auf, also eine Verästelung von Partikelketten mit sehr vielen Zwischenräumen in Form von offenen Poren. Diese

Ketten sind durch viele Kontaktstellen gekennzeichnet, so dass sich letztendlich das Bild eines stabilen, schwammartigen Netzes ergibt. Dessen Aggregate verfügen über eine fraktale Dimension, sind also in einem gewissen Ausmaß selbstähnlich. Die Porengröße liegt im Nanometerbereich und die inneren Oberflächen können mit bis zu 1000 m^2 pro Gramm außergewöhnlich groß werden. Dadurch können Aerogele u. a. als Isolier- oder Filtermaterial eingesetzt werden. Darüber hinaus besteht die Möglichkeit, biologisch aktive Moleküle, Proteine oder gar ganze Zellen einzulagern. Die Einsatzgebiete der Aerogele werden sich mit der Entdeckung weiterer Eigenschaften noch deutlich ausweiten. Aerogele halten 15 Einträge im Guinness-Buch der Rekorde für Materialeigenschaften, inklusive „bester Isolator“ und „leichtester Feststoff“ bzw. Feststoff mit der geringsten Dichte. Da besonders Silicat-Aerogele in ihrer Vielfalt vergleichsweise gut untersucht sind, kann man für ihr Spektrum recht genaue Angaben machen. Diese Eigenschaften gleichen dabei qualitativ wie zum Großteil auch quantitativ recht gut jenen der anderen Aerogele, mit jedoch teilweise spezifischen Eigenheiten. Die genauen Stoffeigenschaften hängen von der gewünschten Verwendung ab und können daher – je nach Ausgangsmaterial und Herstellungsprozess – durchaus stark voneinander abweichen. Die hohe optische Transparenz, zusammen mit einer Brechzahl von etwa 1,007 bis 1,24 und einem typischen Wert von 1,02, macht Aerogele auch in optischer Hinsicht interessant. Ein Silicat-Aerogel erscheint vor dunklem Hintergrund milchig-blau, weil das Siliciumdioxid die kürzeren Wellenlängen (das heißt, die blauen Anteile des weißen Lichts) mehr streut als die längerwellige Strahlung. Dieser Effekt lässt sich in Form der Rayleigh-Streuung auch beim Tageslicht in der Erdatmosphäre beobachten. Trotz seiner durchsichtigen Erscheinung fühlt sich das Aerogel wie harter Plastik-Schaum an. Aufgrund dieser Eigenschaft erscheinen sie matt bis durchsichtig (siehe Abbildungen rechts) und tragen daher auch die Beinamen „gefrorener Rauch“ oder „blauer Rauch“. Ein Phänomen, das bei Aerogelen beobachtet werden konnte, ist, dass diese im für den Menschen hörbaren Bereich klingen können, also Resonanzkörper darstellen. Die Frequenz ist dabei abhängig von der Art der Anregung. Dieser Effekt geht auf akustische Scherwellen zurück, die beim Anschlagen des Gels angeregt werden. Wegen ihrer hohen Porosität entwickelte man Aerogele zunächst in der Absicht, Speichermöglichkeiten für Gase und Feststoffe zu erhalten.

Durch ihre Feinstruktur sind Aerogele auch als Auffangmatrix für kleinste Staubpartikel einsetzbar. Sie wurden deshalb auch an Bord der „Kometenstaub-Raumsonde“ Stardust verwendet. Die eingefangenen Staubpartikel und Moleküle werden so langsam abgebremst, dass sie thermisch nicht zerstört werden. So gelang es u. a. auch das erste Mal, unbeschadet Material eines Kometen (Wild 2) zur Erde zu bringen.

Ovsseeva K.
Nationale Bergbauuniversität der Ukraine
Sprachliche Beratung: Ignatowa N.M.

AUFBRUCH IN DAS SOLARE ZEITALTER

Energieverbrauch in der Welt. Fossile Energieträger sind der Treibstoff der Weltwirtschaft. Doch die Nutzung von Kohle, Öl, Gas und Uran ist nichts weiter als eine Umwandlung und Vernichtung von Ressourcen mit katastrophalen Auswirkungen auf Menschen und Umwelt. Die Neue Ökonomie setzt auf unerschöpfliche Kraft der Sonne und auf erneuerbare Energien als Basis für ein zukunftsfähiges Zivilisationsmodell.

Der Weltenergieverbrauch hat sich seit 1950 mehr als vervierfacht. Nach einer Prognose von 1998 wird der Weltenergieverbrauch aufgrund des Wachstums der Wirtschaft und der Weltbevölkerung von heute 12 Milliarden Tonnen Steinkohleeinheiten auf 19 bis 25 Milliarden Tonnen Steinkohleeinheiten im Jahre 2020 steigen.

Die Energieträger. Die weltweite Energieversorgung stütze sich bis 2000 zu rund 90% auf nicht erneuerbare Energieträger. In Deutschland trugen 1999 Mineralöl mit 39,4%, Erdgas mit 21,5%, Steinkohle mit 13,3%, Braunkohle mit 10,3% und Kernenergie mit 13% zum Energieverbrauch bei. Auf die regenerativen Energien entfielen 2000 rund 2% der Primärenergie. Auf dem Stromsektor hat die Nutzung erneuerbarer Energien in den letzten Jahren des 20. Jahrhunderts kontinuierlich zugenommen. Rund 20% der Weltstromerzeugung entfallen auf regenerative Energieträger. Mit 96% liegt die Wasserkraft eindeutig an der Spitze vor geothermischen und Windkraftanlagen. Die globale Gesamtleistung aller Windenergieanlagen betrug 2000 rund 14000 Megawatt, die hauptsächlich in Deutschland (5000 MW), USA (2500 MW), und Dänemark (1750 MW) installiert waren.

Portjana Ju.
Mittelschule № 53 Dnipropetrowsk
Sprachbetreuerin: Petrenko W.M.

MODE IN DEUTSCHLAND

Mode. Frauen reden sehr häufig darüber, analysieren aktuelle Modetrends und begutachten die aktuellen Kollektionen der Modeläden, deshalb fällt eine **Mode Definition** gar nicht so leicht. Mann sollte auch berücksichtigen, dass es einem stetigen Wandel unterlegen ist, die unterschiedlichen Modestile sind von verschiedenen Kriterien wie Alter oder Gruppenzugehörigkeiten abhängig. Was gestern in Mode war, ist morgen schon wieder altmodisch. Nebenbei etabliert jede neue Mode neue Verhaltens-, Denk und Gestaltmuster. (Achtung: Viele würden Mode vielleicht auch mit "Kleidung" definieren. Dies ist nicht richtig. Zwar hat es sich so

eingebürgert und Mode wird im allgemeinen Sprachgebrauch oft als Synonym für “Kleidung” benutzt – es ist aber keine korrekte Definition.)

Ganz Geschehen möchte ich über Modetrends in Deutschland sprechen. Doch im Laufe der Jahrzehnte ändern sich die Schnitte, Farben und Formen. Es gibt immer mehr innovative Modedesigner, die sich auf dem Modemarkt etablieren. Früher waren es hauptsächlich Designergrößen wie Paul Poiret, Dior oder Coco Chanel, von denen die Trend entworfen und bestimmt wurden. Diese Modeikonen sind auch heute noch auf den berühmten Laufstegen dieser Welt mit präsent, aber gerade im Bereich der jungen Mode. Ebengalls möchte ich die Aufmerksamkeit auf das 20. Jahrhundert ziehen. Es erinnert stark an die Wood-stock-Zeiten – sie ist schrill, ausgeflippt und farbenfroh, beispielsweise in den 70-er Jahren leistete das Woodstock-Festival einen entscheidenden Beitrag zum Hippie. In den 80-er prägte die Punk-Bewegung in Deutschland (Kleidung in Neonfarben), setzte sich in den 90-er mit Technomusik fort. Bekannte Modedesigner aus den 90-er sind Modegrößen wie Jean Paul Gautier oder Dolce & Gabanna.

Die Mode ändert sich aber nicht nur Epochenübergreifend, sondern unterdessen von Jahr zu Jahr und teilweise sogar schon von Saison zu Saison. Jedes Jahr hat seine Trendfarbe, Trendschnitte und Trend-Kleidungsstücke.

Merkwürdigerweise ist Fakt, dass jeder Modestil irgendwann wieder zurückkehrt.

Heutzutage ist das Entscheidende am Kleidungsstil, dass der Mensch der drin steckt sich, wohl fühlt und sich damit identifizieren kann. Geschmäcker sind bekanntlich verschieden. Meines Erachtens sollte jeder sich nach Lust und Laune und seinem persönlichen Befinden kleiden. Bei jedem neuen Modetrend ist sicherlich das ein oder andere Kleidungsstück dabei, mit dem man sich gerne auf den Straßen zeigt.

Posluschnaya O.
Nationale Bergbauuniversität
Wissenschaftliche Beratung: Jastremskij L.S.
Sprachliche Beratung: Kabatschenko I.L.

SOZIALE NETZWERKE

Soziale Netzwerke im Internet sind Netzgemeinschaften bzw. Webanwendungen, die Netzgemeinschaften beherbergen. Handelt es sich um Netzwerke, bei denen die Benutzer gemeinsam eigene Inhalte erstellen (User Generated Content), bezeichnet man diese auch als soziale Medien. Soziale Netzwerke stehen umgangssprachlich für eine Form von Netzgemeinschaften (sog. Online-Communities), welche technisch durch Webanwendungen oder Portale beherbergt werden. Die bekanntesten Dienste in Deutschland sind insoweit Facebook, myspace, schülerVZ/studiVZ/meinVZ, Twitter, XING, Google+, LinkedIn, ResearchGate oder wer-kennt-wen. Einige soziale Netzwerke fungieren auch als Plattform für neue Programmfunktionen. Softwareentwickler können die Portalseiten um eigene Programmanwendungen ergänzen, d. h. ihre Benutzerschnittstellen werden

in das Portal eingebettet. Die dazu nötigen Programmierschnittstellen und Entwicklungsumgebungen werden von den Entwicklern zur Verfügung gestellt. Beispiele sind: Facebook Social Graph, eine Programmierschnittstelle für Facebook, MySpace Developer Plattform (MDP), eine Entwicklungsumgebung für Myspace, OpenSocial, ein API, welches mehrere soziale Netzwerke umspannt.

Soziale Netzwerke finanzieren sich durch Mitgliedsbeiträge sowie verschiedene Formen von Werbung und Sponsoring. Da die Zahlungsbereitschaft der Nutzer zumeist gering ist, setzen die meisten Betreiber auf Anzeigenerlöse. Kritik an den Diensten richtet sich in erster Linie auf: die Veröffentlichung privater Informationen im Internet, die zu persönlichen Nachteilen führen kann, sei es durch eigene Unvorsichtigkeit oder Sicherheitslücken beim Dienst oder Nutzer. Im Extremfall können die Daten für sogenanntes Cyber-Mobbing verwendet werden; die Nutzung des sozialen Graphen und anderer persönlicher Daten seitens der Dienstbetreiber für kommerzielle Zwecke. Allerdings wurden noch nie zuvor so detailliert, kategorisiert persönliche Informationen von Nutzern abgefragt und veröffentlicht, wie es bei den umfangreichen Webformularen der heutigen sozialen Netzwerke üblich ist. Die automatisierte Analyse dieser Daten wurde dadurch enorm vereinfacht und die oben genannten Probleme verschärft.

Globale soziale Netzwerke, wie sie in Form von Netzgemeinschaften durch die Verwendung von Sozialer Software entstehen, sind hinsichtlich ihrer soziologischen, kulturellen und politischen Folgen noch nicht hinreichend erforscht, während es zu den ökonomischen und nutzungsspezifischen Aspekten bereits eine Reihe von Studien gibt. Für die Friedensforschung wäre zum Beispiel wichtig, ob solche globalen Sozialen Netzwerke eher dazu führen, neue Feindbilder (z. B. gegenüber Minderheiten) entstehen zu lassen oder ob sie eher dem Frieden dienen, da interessengeleitete, vorgeschobene Begründungen der Machthabenden für Feindseligkeiten durch den weltweiten Austausch von Informationen rasch entlarvt und entkräftet werden können. In jedem Fall gehen globale Soziale Netzwerke mit einer bislang nicht gekannten Eigendynamik der Meinungsbildung der Weltöffentlichkeit einher.

Senypostol A.

Dneprodzerzhinsk State Technical University

Scientific supervisor: Busyrevska O.V.

CHEMISTRY OF EMOTIONS

Z. Freud dissembled when he said about libido: "All starts here..." In fact, all starts in the brain.

Everybody knows about emotions and always feels them; but every feeling, every emotion has a complex chemical base caused by our hormones.

Hormones - signal chemical substances that have complex and multifaceted impact on the body as a whole or specific organs and systems. Hormones are the regulators of specific processes in specific organs and systems.

Our mood is determined by the presence of a hormone called *serotonin*. Serotonin, a neurotransmitter, is one of the substances – chemical transmitters of impulses between nerve cells in the human brain. It plays an important role in our life:

- 1) Serotonin in the front part of brain stimulates areas responsible for the process of cognitive activity.
- 2) Coming to the spinal cord serotonin positively effects on motor activity and muscle tone. This state can be described by the phrase "devil-may-care attitude."
- 3) And, finally, the most important thing –serotonin activity raise in the cerebral cortex creates a feeling of a good mood.

In different combinations with other hormones serotonin – we get also a whole such emotions as "satisfaction" and "euphoria". The lack of it causes a “bad” mood and depression. Serotonin is also responsible for self-control and emotional stability (Mehlman et al., 1994), controls the sensitivity of brain receptors for stress hormones epinephrine and norepinephrine. The lack of serotonin causes excessive stress response. Some researchers believe that the dominance of some individuals in the society occurs due to high levels of serotonin.

For the production of serotonin we need two things: intake of the amino acid tryptophan necessary to direct the synthesis of serotonin in the synapses and the glucose from carbohydrate foods => insulin goes into the blood => protein catabolism stimulation => increasing the level of tryptophan in the blood. Bulimia, so-called “sweet tooth syndrome”, is connected with these facts. Serotonin can cause a subjective sense of satiety. When we eat products containing tryptophan, production of serotonin increases improving our mood. And in case of depression (due to the lack of serotonin) our body "requires" addition of food with tryptophan or glucose.

It's interesting that the tryptophan richest products mostly consist of carbohydrates – bread, bananas, chocolate, figs, or only carbohydrates: fructose or sugar. This confirms the common saying that fat people kinder than thin ones.

Our “Day and Night”. Serotonin has its opposite – *melatonin*. They are both synthesized from serotonin in the epiphysis. Its secretion is directly dependent on the overall level of illumination – the lack of light inhibits its formation, and the decrease of illumination, on the contrary, increases the melatonin production. That is why we want to sleep in the darkness, at night, but not during the day.

Pleasure: dopamine. The maximum level of dopamine is observed during such activities as eating and sexual intercourse. Dopamine is also said to be involved in the decision-making process. At least a great number of people with “poor” synthesis / transport of dopamine have difficulties in making decisions. Due to the fact that dopamine is responsible for "a reward sense" which often helps to make a decision.

Fear and Fury: epinephrine and norepinephrine. Adrenalin is not a neurotransmitter, a hormone; it does not “work” with nerve impulses. But entering the blood it causes many reactions in the body. It enhances and speeds up the heartbeat, causes stricture, relaxes the muscles, extends pupils (eyes). Really, the phrase "fear has

big eyes" has a completely scientific basis. The main mission of adrenaline is to adapt us to stressful situations. It improves the functional capacity of skeletal muscles. During the long time it effects increasing the size of the myocardium and skeletal muscles. However, a prolonged exposure to high concentrations of adrenaline leads to increased protein metabolism, decrease in muscle mass, going slim and exhaustion. This explains the emaciation and exhaustion in distress (stress, more than the adaptive capacity of the body).

In the same way, a great number of emotions have their "own" hormones. Falling in love - *phenylethylamine*, trust – *oxytocin*, attachment: *vasopressin*, attraction: *pheromones (androsterone and kopuliny)*, libido: *androgens (testosterone)*, femininity: *estrogen (estradiol)*, preparing to conceive: *progestins (progesterone)*, maternal instinct: *prolactin*, etc. Knowing that helps to make a lot of drugs and develop methods of treatment. For example, to cure depression, they use tryptophan; the sunlight helps to improve insufficient synthesis; we try to use pheromones to attract.

Unfortunately we can neither eat, nor even take intravenously both serotonin and dopamine. They should be produced in brain. Being taken from outside, these substances are not capable of overcoming the blood-brain barrier that protects brain from entering of "bad" substances.

But nicotine, opiates and, of course, alcohol can easily go through the blood-brain barrier. It's really dangerous for our health!

To the conclusion I'd like to say that our organism is a complex system that can hardly be controlled, but we can help it and make it stronger. It needs our help and attention.

Starischko M.
Nationale Bergbauuniversität der Ukraine
Sprachliche Beratung: Ignatova N.N.

WAS IST WASSER? VON WO KOMMT DAS WASSER AUF UNSERE ERDE?

Der Blaue Planet wird die Erde nicht umsonst genannt. Den berechtigten Namen hat sie bekommen, weil über 70% ihrer Oberfläche mit Wasser bedeckt sind – einschließlich Seen, Flüsse, Meere, Ozeane, Eis und Wasserdampf in der Luft. Auch wir selbst sind größtenteils Wasser. Meistens ist Wasser eine Flüssigkeit, die weder Geschmack noch Farbe, noch Aroma hat. Nur Meerwasser schmeckt salzig.

Das Wasser auf der Erde ist immer in Bewegung.

Wasser kann sich in Wasserdampf oder in Eis verwandeln. Das hängt von der Temperatur ab.

Die Aufgaben des Wassers sind vielfältig: es transportieren Nährstoffe zu jeder einzelner Zelle und schwemmt Schadstoffe aus. Wasser dient als Schmiermittel für Gelenke und Augen und spielt eine wesentliche Rolle bei der Regulierung der Körpertemperatur. Also ist Wasser für uns alle genau so wichtig wie die Luft zum Atmen.

Ohne Wasser wäre die Erde tot. Durch Wasser wurde das Leben auf der Erde überhaupt erst möglich.

Unser Sonnensystem hat sich vor 4.6 Milliarden Jahren aus heißem Solarnebel gebildet. Wie konnte das passieren?

Der Baustoff unserer Erde liegt zu dieser Zeit noch ganz unordentlich, so wie aus einer Nebelwolke gefallene Staubkörner. Die Sternstaubpartikel verklebten nach und nach, und werden zu riesigen Brocken. Auf der zusammengeklebten Masse aus Staub haben einige Gase aufgestiegen, genau so, wie aus einem frisch gebackenen Kuchen der Geruch aufsteigt.

Zwischen diesen Gasen waren dazumal auch Wassermoleküle. Sie waren so lange in Gasform am Reisen, bis unsere Erde genug abgekühlt war, und aus der Atmosphäre schließlich der erste Regentropfen auf unseren damals noch heißen Planeten fiel.

Es dauerte viele Millionen Jahre, bis unsere kleine Erde so geworden ist, wie sie heute ist.

Sydorenko I.
Nationale Bergbauuniversität Dnipropetroewsk
Sprachbetreuerin: Galushko T.V.

DEUTSCHLAND IM INNOVATIONSWETTBEWERB

In Deutschland, das als einer der weltführenden Technologiestaaten anerkannt ist, spielen die Innovationen eine große Rolle in der modernen Unternehmenskultur. Auf dem Europäischen Markt nimmt die deutsche Wirtschaft die Position № 1 ein.

Der Anteil von Deutschland auf dem Weltmarkt von hochtechnologischen Waren betrug vor einigen Jahren 14,4%. Die Bundesrepublik Deutschland steht damit nur den USA (18,8%) und Japan (15,8%) nach. Besonders entwickelt sind Maschinenbau, Elektrotechnik, Automobil- und Chemieindustrie.

Deutschland hat sich Ende des XIX. Jahrhunderts als das größte Exportland beim Ausfuhr von elektrotechnischen und elektronischen Ausrüstungen bewährt. Weltweit sind in diesem Bereich solche Konzerne wie Siemens AG, Hager, Robert Bosch GmbH. Die Hauptzentren der elektrotechnischen Industrie sind München, Stuttgart, Nürnberg, Erlangen, Frankfurt am Main und andere.

Schnelle Entwicklung der elektronischen Industrie ist in der BRD mit der Einführung von Informationstechnologien, Schaffung der Kernindustrie, sowie mit den Aufträgen des Militär-Komplexes verbunden. Aus der elektrotechnischen Industrie ist die elektronische Industrie hervorgegangen, die durch den größten wissenschaftlichen Aufwand gekennzeichnet ist. Das größte Unternehmen in diesem Bereich ist Siemens.

Z.B. zu den medizinischen Erzeugnissen von Siemens gehören Ultraschalluntersuchungssysteme, Mammografiegeräte, Hörgeräte, Computertomographen, Magnetresonanztomographie, sowie Strahlentherapiesysteme und Partikeltherapiesysteme auf der Basis von Teilchenbeschleunigern. Siemens baut zur Zeit das neue Ge-

schäftsfeld In-Vitro-Diagnostik auf. Besonders innovativ ist elektronische Patienteneakte, die die komplette medizinische Historie eines Patienten, aktuelle Befundbilder, Diagnosen und Medikationen enthält.

Die Siemens AG verwirklicht das Projekt „Computer helfen heilen und leben“, um behinderten Menschen den gleichberechtigten Zugang zur Informations- und Kommunikationstechnologie zu ermöglichen und ihre motorischen Funktionsdefizite durch technische Lösungen auszugleichen.

Siemens AG macht Rieseschritte auf dem Wege der Verbesserung der Lebensqualität und des Progresses, weil die Verzögerung die Entwicklung der Menschheit verlangsamen kann.

Die langfristige Schaffung neuer, versorgungssicherer Infrastrukturen auf der Basis regenerativer Energieträger stellt sowohl eine ingenieurtechnische als auch eine gesellschaftspolitische Herausforderung der Gegenwart und der kommenden Generationen dar.

Der Bau einer eigenen Anlage zur Nutzung regenerativen Energien ist für viele Eigenheimbesitzer erschwinglich geworden. Vor allem Holzheizungen, solarthermische Anlagen und Photovoltaikanlagen kommen hier in Betracht. Jeder Bürger hat die Möglichkeit, sich finanziell an größten Anlageprojekten (z.B. Windkraftanlagen oder Photovoltaik-Kraftwerken) zu beteiligen und von den Renditen zu profitieren.

**Tschepur W.
Mittelschule № 53 Dnipropetrowsk
Sprachbetreuerin: Petrenko W.M.**

DEUTSCHE MUSIK VOM ANFANG DER 80-er BIS HEUTE

Deutschlands Ruf als bedeutende Musiknation stürzt sich noch immer auf Namen wie Bach, Beethoven, Brahms, Händel, Wagner und Richard Straus. Aber ohne darauf zu achten, gibt es eine Reihe von Teams im Bereich der Pop- und Rockmusik in Deutschland, die nicht nur in seinem Land, sondern auch in der ganzen Welt sehr beliebt sind. Dazu gehören die meisten Bands der frühen 80-er Jahren C.C.Catch, Bad Boys Blue, Sandra, Arabesque, Neva, Boney M., Dschinghis Khan, Modern Talking.

Das Pop-Duo Modern Talking war Mitte 80-er Jahre ein Phänomen. Vor genau 25 Jahren stieg das Duo in den deutschen Charts ein. Die Teilnehmer-Duo Thomas Anders und Dieter Bohlen waren in der ganzen Welt beliebt, einschließlich der UdSSR. Der Musikstil war vorwiegend durch eingängige Melodien und Rhythmen mit Texten in englischer Sprache geprägt. Das Duo machte einen großen Beitrag zur Entwicklung der europäischen und teilweise asiatischer Musik.

Deutschland ist seit 2010 aus ökonomischer Sicht der drittgrößte Musikmarkt der Welt. Es hat sich eine sehr vielfältige Musik- und Kunstszene ausgeprägt, die vermehrt von der Hauptstadt Berlin ausgeht. Im Bereich der Pop- und Rockmusik

wurden Künstler wie Udo Lindenberg, Herbert Grönemeyer, Sarah Connor, Nena, Dieter Bohlen und Xavier Naidoo über die Landesgrenzen hinaus im gesamten deutschsprachigen Raum populär.

Seit der Entstehung in den 80-er Jahren ist deutschsprachiger Punkrock verbreitet. Zu den erfolgreichsten Punkbands gehören: Die Ärzte, Die Toten Hosen, Accept, U.D.O., Scutter. International erfolgreich sind und waren Scorpions und Rammstein.

„Skorpions“ sind eine der ältesten deutschen Hard-Rock-/Heavy-Metal-Bands aus Hannover. Der Einfluss dieser Gruppe auf die Entwicklung des deutschen und die europäische Metall-Szene kann kaum überschätzt werden. Rockhits wie „Rock You Like a Hurricane“, „Still Loving You“ und „Wind of Change“ werden bis heute zur Rockklassik gezählt. Mit mehr als 100 Millionen verkauften Tonträgern gehört die Band zu den erfolgreichsten Bands der Musikgeschichte.

„Rammstein“ ist eine der populärsten Rockbands in Deutschland, weit in den Rest der Welt bekannt. Ihre Musik verbindet Elemente der industriellen Metall- und die Tradition der deutschen Schwerindustrie Szene. Fast alle Lieder sind in deutscher Sprache durchgeführt. Rammstein ist auch berühmt für Bühnenshows und empörende Texte.

Die Volksmusik ist auch eine sehr interessante Seite des deutschen Musiklebens. In Deutschland schenkt man viel Aufmerksamkeit der Aufbewahrung und weiterer Entwicklung dieses Musikzweiges.

Zusammenfassend kann man sagen, dass das kulturelle Leben in Deutschland vielfältig und spannend ist, deshalb wird Musikszene jedes Jahr immer beliebter.

Voloshina J.
Vladimir Dahl East-Ukrainian National University
Scientific supervisor: Bekresheva L.A.

TOO SMALL PLANET

The main feature of the XXI century is the aspiring of the mankind to intercourse. Though Russian is a very popular language in Europe, English has **become** the language of international communication, so it's natural to speak of the burning problems of nowadays in this one language.

As we know October, 3 is the International Day of Surrounding. It's maybe the only day when we remember that our planet is too small. It holds more than 6 billion people today. Global population has doubled in the last 40 years and it is expected to double again by 2050. It may cause the lack of food on the planet. Besides, the planet is overloaded with humans, towns, factories, weapons, so we must take care of the environment. The problem is: we don't do that. Air, water and soil are suffering from dumping. Hong Kong, for example, dumps more than 1,000 tons of plastic a day. Remember that plastic is a very light material! The average Lugansk citizen produces about 620 grams of wastes per day, i.e. more than 226 kilograms a year.

Some experts consider that it is practically impossible to protect big cities from any kind of pollution. A new term urban climate has been created recently to mark high temperature, oppressive atmosphere and intensive smog modern cities have. Many enterprises are dangerous for the workers' health – a worker of Alchevsk Steel-making Plant breathe inside a number of smoke equal a packet of smoked cigarettes for a working day.

Utilization of hard wastes has some more problems. The bulk of wastes is stored at the special place out of town. The rubbish dump occupies the territory that could be used for agriculture or for living people there. Some of rubbish is then buried in the ground or burnt. Burning rubbish is harmful, as it contributes to CFC-s producing and the smoke from different chemical units causes diseases of people. Burying of rubbish sometimes can't solve the problem of utilizing as it takes years for rotting. The only solution is to cut the amount of rubbish produced through increasing the proportion of goods' packing which can be recycled.

From ancient times recycling of wastes was a part of everyday life in many countries and in Ukraine too. The rubbish was collected and taken to the suburban fields to be used as fertilizers. In the 20th century toilet paper and serviettes were made from old newspapers and magazines, which were being bought up by waste-paper collectors who sold it for re-processing. Newspapers and books were printed on the recycled paper. Bottles for liquids were made of glass and were of the same shape. It helped their re-using for filling with another drink. The system of collecting the bottles was rather developed.

For a long time such basic forms of consumer recycling were considered quite normal. Later new goods began making their trade appearance: bottles of an unusual shape what made them specific but unsuitable for re-use, tinned drinks and plastic bottles became typical for us, tea became packed in plastic or metallic boxes. Although beer bottles are still re-used, they are an exception from the trend of recent years of not re-using old containers.

Looking at basics, it is easy to see that the whole of our eco-system functions on the principle of constant recycling. Sea water evaporates to form clouds which fall on the Earth in the form of rain. Grass and trees convert carbon dioxides into the oxygen so essential to animal and human life. Plants are a vital link in the food chain, supporting animal life and contributing to the constant enrichment of the soil. However, the perfect Earth's recycling system is ruined by people. So, all efforts should be directed at restoring the natural balance of the planet. It can be only achieved by implicating every member of society – a task for government institutions, schools and residents groups.

Of course, new manufacturing techniques are needed which will permit the waste to be re-used and that needs money the country is pressed in due to economic crisis. Today people of Ukraine began paying money for driving out the rubbish. The sum isn't large, but still it's a step to modern approach to the problem of waste utilizing.

One of the problem is that our country doesn't have much experience in recycling of the wastes, but some other countries do have. We consider knowing of English to be the powerful means to study the modern approaches to the problem and to drive people's attention to it. We hope, people of Ukraine will realize one day that the planet needs our care. And we should begin this care from the place we live in. Let's save the planet while saving our native region!

ЧАСТИНА ЧЕТВЕРТА

ФІЛОЛОГІЧНІ ТА ЛІНГВОКУЛЬТУРОЛОГІЧНІ ПРОБЛЕМИ У КОНТЕКСТІ НАУКОВО-ТЕХНІЧНОГО ПЕРЕКЛАДУ

**Агафонова А.
Дніпропетровський національний університет
імені О. Гончара
Науковий керівник: Мисишина Л.В.**

ЛЕКСИКО-СТИЛІСТИЧНІ ПОКАЗНИКИ ТЕКСТУ КОМІКСУ ГОСІНІ «ПРИГОДИ ГАЛІВ»

Тема даної доповіді присвячується основним структурним компонентам та лексико-стилістичним показникам тексту коміксу у сучасній французькій літературі. Виходячи з цього виникає необхідність розглянути текст як комунікативну одиницю цілісного мовного твору, яка має організований характер в умовах реальної комунікації. Текст є орієнтований на певні комунікативні умови, певні типологічні ознаки, якими займається перш за все теорія тексту. Вона охоплює будь-які знакові послідовності, однак основним її об'єктом є текст вербальний.

Текст можна розглядати з прагматичних позицій (текст – це матеріал для сприйняття, інтерпретації); його можна характеризувати з боку його структури, мовної організації, його стилістики, наприклад, стилістики тексту, синтаксису тексту, граматики тексту, ширше – лінгвістики тексту.

Текстове ціле як результат мовомисленневого процесу вибудовується завдяки рефлексії автора, а "добудовується" в ході інтерпретаційної діяльності реципієнта, тобто є продуктом первинно-творчої й вторинно-творчої праці. Це

пов'язано з тим, що текст є відкритою структурою, спрямованою на інтерпретаційну відповідь, яка формується в ході естетично зорієнтованої комунікації.

Як вважають Р.Гальперін, М.Мороховський текст характеризується передусім певними закономірностями своєї організації, яка завжди поєднує в собі і зміст, і форму. В ньому існує постійна прогресія теми, її динаміка розвитку залежить від жанру художнього твору. І він (текст) може бути охарактеризований через поступовий лінійний розвиток, коли тема пропозиції формується від попереднього речення, яка і є його частиною.

Для забезпечення логічної послідовної текстової зв'язаності між окремими повідомленнями, фактами, діями і подіями, використовуються так звані засоби, які можна класифікувати за різними ознаками: логічними, асоціативними, образними, композиційно-структурними, стилістичними. У лінгвістиці тексту цей зв'язок називають когезією. У художньому тексті когезія забезпечується також формальними зв'язками (прийменниками, сполучниками і т. ін.), різними мовленнєвими формами : нарацією, дескрипцією та діалогом.

У ньому легко і невимушено виражаються почуття тих, хто говорить, їх суб'єктивно-оцінне ставлення до предмета висловлювання. Звідси – емоційно-забарвлений характер розмовного стилю, який домінує у коміксі.

Комікс – це послідовність малюнків комедійного плану зазвичай з короткими текстами, які створюють певну зв'язну розповідь. Цей жанр набув найбільшої популярності у ХХ столітті особливо серед дитячої читацької аудиторії завдяки поєднанню комедійних малюнків і такого ж плану текстів нерозгорнутого характеру. Початково комікси використовували як карикатури для ілюстрації і розважали цікавими і простими історіями, але тепер розвинулись в літературне середовище з багатьма піджанрами. Такий своєрідний жанр існує на стику малюнку і літератури, завдяки чому народжується своєрідна стилістика тексту, яка потребує детального аналізу і яка на сьогоднішній день лишається не дослідженою.

Комікси бувають такого плану, як дорослі, дитячі, "хлопчачі", "дівчачі", "бізнесові", історичні. Розглянемо стилістичні показники історичного коміксу Госіні «*Aventures des Gaulois...*»(Пригоди Галів).

Щоб надати особливого колориту розмовній мові того часу, автор широко використовує латинізми: «...à *caius obtus*». Для передачі реальної розмовної тональності в репліках персонажів Госіні дуже часто сегментує фрази: «...*mais ces Gaulois sont féroces !*». Значне місце у тексті коміксів займають звертання: «*Ô, Abraracourcix, notre chef*».

Цілісність та зв'язність текстової структури в її системі реалізується завдяки конекторам: «*mais, alors, lorsque ; Alors, sous mes ordres, nous allons attaquer ce village et le mettre au pas !* ». Психологічна напруга персонажів передається повторами : «*assez, assez ; ce n'est pas juste, ce n'est pas juste ; Non monsieur, Non minsiieur.....*» .

Для створення автентичної атмосфери спілкування, в особливо напружених місцях опису військових подій, автор запобігає до розмовної лексики: «*Ben ! Van ! Bon, c'est pas tout, ça... ; Bande de lâches; être à tout le monde; puisque c'est comme ça* ». Треба також зазначити, що у діалогах коміксу зустрічається безліч модальних слів: «*Allons! Tiens!*», які надають текстові більшій виразності та колориту розмовної мови.

Як показує лінгвостилістичний аналіз, текст коміксу «*Aventures des Gaulois...*» стислий, локалізований, речення коротенькі, але чіткі та динамічні. Також відмінною рисою тексту коміксів є широке використання звуконаслідувальних лексем: «*Ah ? Eh, Oh ! O ! Tatatatata*».

Госіні дуже вдало передає комічні ефекти за допомогою міміки та жестикуляції головних героїв, що знаходить відображення в дрібних деталях на малюнках (оплески долонями, розмахування руками, почісування підборіддя). Отже, Госіні використовує **розмовні лексеми**, латинізми, звуконаслідувальні слова, модальні слова, звертання, сегментацію фраз, міміку та жестикуляцію, повтори для створення комічних ситуацій, в яких перебувають його персонажі.

Але треба зазначити, що текст коміксу, наближений до діалогу та полілогу, існувати самостійно без малюнків не може. Він носить допоміжний характер і створює комунікативно-вербальний зв'язок між малюнком та читачем.

Кремінська А.
Національний гірничий університет
Науковий керівник: Орел М.В.

ПРОФЕСІЙНА КОМПЕТЕНЦІЯ МАЙБУТНЬОГО ПЕРЕКЛАДАЧА

Нині близько 250 університетів і вищих учбових закладів Європи готують перекладачів. Попит на перекладачів у світі постійно зростає. За даними вивчення ринку лінгвістичних послуг Європейського Союзу, його оборот зростає, щонайменше, на 10% щороку, і може досягти 20 млрд. євро до 2015 року.

Вихід України на Європейський ринок та стрімкий розвиток міжнародних відносин не тільки відкривають перед перекладачами нове поле для діяльності, але й ставлять їх в умови гострої конкуренції, що веде до посилення жорстких вимог до представників цієї професії.

Вивченням особливостей підготовки майбутніх перекладачів та їх професійної компетентності займаються вітчизняні та зарубіжні науковці.

Успішна реалізація майбутніх перекладачів повною мірою залежить від їхньої професійної підготовки, якостей і вмінь. Професія перекладача вимагає

широких знань (лінгвістичних, екстралінгвістичних, загальнокультурних з галузі країнознавства, історії і літератури, а також знань, необхідних для перекладу в спеціальних галузях – економіці, техніці, юриспруденції, політиці, освіті, медицині і т. ін.). Крім того, професійна підготовка майбутніх перекладачів є процесом формування їхньої комунікативної компетентності, що передбачає нормативно-правильне й функціонально-адекватне володіння всіма видами мовленнєвої діяльності іноземною мовою на рівні, близькому рівню носія мови.

Як правило, фахова підготовка потенційних перекладачів у вузі здійснюється в рамках курсу теорії та практики перекладу, метою якого є формування у студентів базових знань, умінь та навичок, які дозволяють перекладачу успішно вирішувати свої професійні завдання.

Особливе місце у структурі підготовки перекладачів займає базова лінгвістична підготовка, яка закладає фундамент для професійної перекладацької освіти, головною метою якої повинно стати формування професійної мовної особистості перекладача. У процесі лінгвістичної підготовки перекладача професійно значимими стають такі компетенції як:

1. Семантична – здатність мобілізувати ресурси (системні знання, вміння, особистісні якості), необхідні для вилучення і передачі змісту.

2. Інтерпретативна – здатність мобілізувати ресурси, необхідні для визначення контекстуального значення мовленнєвих засобів та їх трансформації.

3. Текстова – здатність мобілізувати ресурси, необхідні для текстової діяльності: відтворювати текст, а також розрізняти тип, жанр і стиль тексту.

Формування на рідній мові і розвиток цих компетенцій на іноземній сприятиме утворенню первинних перекладацьких навичок. Тому, базова лінгвістична підготовка є фундаментом для професійної перекладацької освіти.

Важливою умовою, яка сприяє формуванню і розвитку вищезазначених лінгвістичних компетенцій у навчальному процесі є розв'язання різних перекладацьких завдань і ситуацій, направлених на розвиток навичок контекстуальної здогадки, компресії, трансформації граматичної структури висловлювання, переформулювання і перефразування змісту, оперування синонімічними та антонімічними засобами, прогнозування ситуації, вилучення і утримання в пам'яті основної інформації прослуханого висловлювання (власних назв, дат, цифр, імен) тощо.

Швидкий ріст комп'ютеризації та стрімкого розповсюдження найновіших технологічних засобів змінили зміст і умови сучасної професійної перекладацької праці. В умовах сьогодення необхідними стають такі професійні якості перекладача як здатність працювати в стресових умовах;

аналізувати, компресувати, редагувати текст, дотримуючись обмеженості часу; відчувати мову, характерну для засобів відеоінформації; швидко приймати рішення і брати на себе відповідальність за якість перекладів перед замовниками, телевізійними кампаніями, розповсюджувачами відеофільмів, виробниками СД; здатність працювати в команді, співпрацювати з спеціалістами інших галузей і різним рівнем авторитарності; юридична грамотність.

Збільшення обсягу і диверсифікація вимог до перекладу як професійної діяльності призвели до зміни ринку перекладацьких послуг. Змінюються традиційні уявлення про перекладацьку діяльність, ускладнюється професійна модель перекладача, з'являються нові перекладацькі спеціальності: переклад супровід (гід-перекладач), переклад фільмів, відеоконференції, перекладач-укладач технічної документації, субтитрів, перекладач реклами тощо.

Але в сучасних умовах, здійснюючи переклад значного обсягу інформації, перекладачі часто вдаються у своїй діяльності до буквального перекладу іншомовних лінгвістичних конструкцій в результаті чого переклад перестає бути адекватним та якісним. На даний час при наявності достатньої кількості перекладачів лише певна її частина може успішно вирішувати питання перекладу з урахуванням вимог сьогодення. Перекладацька робота частіше виконується у стресовій обстановці в колективі. Це вимагає від перекладача умінь встановлювати контакти, вести переговори. Уявлення про письменного перекладача, який працює в кабінеті серед словників, змінюється. Тепер це людина, яка вступає в діалог, це спеціаліст, який діє, визначає свою галузь і роль в багатомовній комунікації. Сьогодні він сам вирішує, які завдання він може чи не може виконувати. Перекладач сам встановлює контакти з замовниками, проявляє ініціативу у пошуку замовників, розповсюджує пропозиції про свої послуги. Тому професію перекладача може засвоїти лише людина, яка володіє певним складом мислення, стабільною нервовою системою, високим рівнем вербального інтелекту, інтерпретативними здібностями.

Кузик Д.

**Дніпропетровський національний університет
імені Олеся Гончара**

Науковий керівник: Правда В.І.

**ОСОБЛИВОСТІ ВЖИВАННЯ ТА ПЕРЕКЛАДУ РОЗМОВНОЇ
ЛЕКСИКИ У РОМАНІ А.ТРУАЙЯ «СІМ'Я ЕГЛЕТЬЄР»**

Проблема проникнення розмовної лексики в літературу дуже актуальна на даний момент. Адже розмовна мова використовується переважно для усної комунікації, безпосередньої і спонтанної, в повсякденному спілкуванні.

Поява розмовної мови в літературі викликана перш за все бажанням автора передати мовлення персонажів. Це потрібно для того, щоб більш точно їх охарактеризувати, дати читачеві більш яскраве уявлення про них. Адже манера мовлення може багато розповісти не тільки про характер людини, але і про її вік, виховання, соціальний статус,

Зазначимо, що елементи розмовного стилю зустрічаються в мові майже всіх персонажів. Однак існують певні відмінності в тому, яку саме лексику вони вживають. Для більш глибокого аналізу мовлення необхідно розділити персонажів на групи. Оскільки, як уже говорилося вище, основний конфлікт роману ґрунтується на протиставленні двох поколінь, перш за все можна виділити молодь («дітей») і людей середнього віку («дорослих»). Молодь включає студентів і школярів. Тобто, мова йде саме про учнівську молодь. Саме між мовленням цих двох груп, покоління «дорослих» і покоління «дітей» і спостерігаються основні відмінності.

Однак тут виникає ще одна проблема: якщо перша група, учнівська молодь, в романі представлена як досить цільна соціально-вікова група, то персонажі, яких ми віднесли до другої групи, так звані «дорослі» - люди абсолютно різних соціальних верств населення. Ця неоднорідність проявляється на всіх рівнях.

Таким чином, група «дорослих» в даній роботі виділяється тільки з метою її протиставлення групі молоді, «дітей». В «Сім'ї Еглетьер» молодь представлена двома основними пластами: школярі і студенти. Так, молодь використовує у спілкуванні величезну кількість розмовної лексики. Значна частина цієї лексики, уживаної школярами та студентами, пов'язана з навчанням і утворена методом апокопи, як, наприклад, вищезазначені слова *Bac* (від *baccalauréat*), *Fac* (*faculté*), *le prof* (Від *professeur*) а також уживані школярами *math.* (Від *mathématiques*), *trigo* (від *trigonométrie*), і т.д.. При чому останнє слово з перерахованих слів, *trigo*, відноситься до шкільного аргю.

Розглянемо детальніше засоби перекладу деяких з цих слів. Наприклад, слово *Fac* (від *faculté*) не має еквівалента ні в російській, ні в українській мові. Однак, аналогічно тому, як це слово використовується у французькій, у вищезазначених мовах перекладу використовується слово *university*, або *univer*. Так, Le Robert визначає слово *fac* як «*faculté ou université*», а як приклад приводить фразу «*Elle est étudiante à la fac de Lille*», де це слово скоріше означає *university*, аніж *faculty*. Тобто фраза Даніеля «*Une chambre pour lui tout seul, à deux pas de la Fac!*» могла б бути перекладена на українську

мову так: «*Окрема кімната в двох кроках від універса*». Проте в російськомовному перекладі Н. Стрельникова (Труайя А. Семья Эглетьер. – М., «Прогресс», 1977) воліє зберегти точну семантику оригіналу, зі стилістичним відтінком: «*Отдельная комната на улице Ассас, в двух шагах от факультета*».

Слід звернути увагу також на переклад слова *bas*. Справа в тому, що іменник *baccalauréat*, від якого воно походить, означає *іспит на ступінь бакалавра*. При цьому значення самого слова бакалавр не відповідає його значенню в російській і українській мовах. Якщо в Україні ступінь бакалавра отримують, склавши іспити після чотирьох років навчання в університеті, то у Франції цей ступінь отримує людина, що склала іспити за курс середньої школи. Еквівалентним ступеню бакалавра у Франції вважається українська освіта середньої школи і два роки навчання в університеті.

У наведеному нами прикладі, в розмові Філіпа і Мадлен мова йде саме про шкільні випускні іспити Даніеля. І тому слово *бакалавр* не може бути використане в перекладі. Н. Стрельникова перекладає це речення наступним чином: «*Он должен готовиться к экзаменам*». Цей переклад узагальнює початкове значення слова, тобто використаний прийом генералізації. Адже *baccalauréat* - це не просто іспит, а скоріше випускний іспит. Тому в українському варіанті можна було б перекласти цю фразу так: «*Він має готуватись до випускних іспитів*».

Одним з найцікавіших прикладів перекладу молодіжної лексики є переклад фрази, яку Даніель читає на парті: «*Le bac, c'est comme la lessive: on mouille, on sèche, on repasse...*» Цей вислів є порівнянням, побудованим на грі слів. Першим значенням дієслова *mouiller*, згідно зі словником В. Гака, є *мочити, змочувати, намочувати*. У той же час, в одному зі своїх другорядних значень це дієслово є просторіччям і перекладається як трусити, боятися. Переносне значення слова *sécher* вже було розглянуто раніше. Останнє дієслово, *repasser*, може перекладатися і як прасувати і як перездавати. Таким чином, ми маємо справу з грою слів, заснованої на полісемантизмі.

Однак цей вираз неможливо не тільки перекласти слово в слово, але і зберегти при перекладі образи оригіналу. Застосувати ж у цьому випадку описовий переклад неможливо. Таким чином, цей вислів можна перекласти лише підібравши аналогічний до нього в мові перекладу. Так, у російському перекладі Н.Стрельникової ми бачимо таку інтерпретацію цього виразу: «*Здесь я погубил свои лучшие годы и утратил все иллюзии...*». А українською його можна було б перекласти так: «*Тут було безжально вбито час*».

Підсумуємо сказане. Існує багато варіантів перекладу молодіжної лексики. Для перекладу слів-реалій, що не мають еквівалента в мові перекладу

слід використовувати описовий переклад. Для деяких слів можна знайти аналогічні слова і вирази. При перекладі власних назв цілком виправдане використання прийому транскрипції. А в деяких випадках можна вдатися до створення оказіоналізму для більш точної передачі стилістичного наповнення.

Шишкова О.
Восточноукраинский национальный университет
им. Владимира Даля
Научный руководитель: Бекрешева Л.А.

ФИТОНИМЫ В МАГИЧЕСКОЙ ПРАКТИКЕ СЛАВЯН

Фитонимы – это филологический термин, объединяющий названия всех растений. Растения – это часть природы, которая считается самым близким связующим звеном между миром людей и миром духов, богов или демонов.

Существует представление о том, что определенные растения имеют магические свойства. Поклонение, так называемым, священным деревьям может быть принципиальным лейтмотивом для происхождения храмов. Как известно, в Древней Британии существовал Орден Друидов, поклоняющийся деревьям, но славяне также имели много легенд и мифов о деревьях, как о домах Богов: например, дуб считался домом Перуна. Есть также поверья, что определенные растения соотносятся с духами умерших мужчин, или женщин, хорошими или злыми Духами, и, конечно, с различными Богами.

Период вегетации деревьев демонстрирует ритм и регулярность изменения мира, которое адекватно регулярности течения времени. Рост листьев, цветение, плодоношение и умирание на зиму соотносятся с аналогичными периодами жизни человека. Неудивительно, что растения составили важный пласт в мифологизированном сознании древнего человека. Полное описание символических растений в культуре славян содержит длинный список различных *фитонимов*, но самый разнообразный пласт составляют именно деревья.

Фруктовые деревья чаще всего использовались как символы человеческой жизни. Это происходило, скорее всего, потому, что они располагались ближе всего к человеку, составляя часть его питательного рациона, что может быть сравнено со статусом домашнего скота. В определенных регионах Украины

есть свидетельства запрета на использование фруктовых деревьев в печах, выпекания хлеба специально для фруктовых деревьев по праздникам или описание ритуала символического приглашения деревьев на обед накануне нового года, и т.п. Существовало поверье, что во фруктовые деревья могут вселиться души умерших членов семейства, которые впоследствии будут защищать род от житейских невзгод. Если срубить фруктовое дерево и сжечь его в печи, это означало навлечь беды на свой род или даже вызвать смерть кого-нибудь из семейства.

Наиболее часто упоминаемые в символике славян фруктовые деревья, это *яблоня, слива, груша, вишня и грецкий орех*. **Слива** и **вишня** использовались для украшения жилищ во время празднования Нового года задолго до того, как ель стала главным символом этого праздника. Вместе они символизировали долгую и счастливую жизнь, но врозь **слива** символизировала обещания богатства и веселья, которые, однако, являлись даром злых духов, развращающих душу человека. **Вишня** ассоциировалась с богиней Макошью, которая считалась матерью-землей и обещала долголетие, трудолюбие и плодovitость. Она была незаменимым атрибутом празднования летнего солнцестояния, которое именовалось днями Ярилы или Купалы.

Яблоко использовалось очень часто в славянских веснянках, которые являлись поклонением Богине любви Полели и отмечались в начале мая песенными хороводами девушек, держащих яблоки в руках. На половинках яблок девушки гадали, парни дарили яблоко своей избраннице как признание в своих чувствах. В свадебных обрядах яблоки также играли большую роль. Жених и невеста должны были вдвоем съесть одно яблоко. По величине съеденной доли яблока угадывалось, кто будет главенствовать в этой семье. Тарелка яблок обязательно стояла перед женихом и невестой, как символ долгой любви этой пары. Яблоко часто упоминается в ритуальных песнях, пословицах и сказках как символ здоровья, красоты или средство, способное показать правильный путь к объекту. (Вспомните сказку, в которой яблоко катится по тарелочке, показывая мир.)

Калина – также одно из самых популярных символических растений в славянской культуре. Она символизировала чистоту, нежность, верность и красоту. Очевидно, что все эти особенности соответствовали женскому образу. В некоторых народных песнях калина символизирует образ матери. У славян существовала традиция приносить новорожденного ребенка к калине, чтобы духи умерших женщин этого семейства благословили ребенка и взяли его под свою защиту.

Из дикорастущих деревьев в символическом значении наиболее часто упоминаются *тополь, верба и бузина*.

Бузина растет у воды, источников и ручьев; ее ягоды остаются на ветвях до середины декабря. Хотя цветы и кора бузины издавна служили целительными средствами, тем не менее, считалось, будто запах бузины призывает болезни и смерть. В захоронениях мегалитической культуры были найдены ритуальные кремневые ножи, выполненные в форме листьев бузины.

Это позволяет предполагать, что жрецы издавна связывали бузину с обрядами, посвященными смерти. Считалось, что сопилка, сделанная из бузины, сможет разговаривать голосом умершего человека, что позволяет считать бузину посредником между миром мертвых и живых.

Тополь – символ здоровья и долголетия во многих славянских регионах. Это был Артур Кук (Arthur V. Cook), кто сумел усмотреть связь между именем Бога Аполлона и сербско-хорватским словом *apellón* – черный тополь. Этот золотоволосый юноша мог лечить людей от всяких ран и даже мог вернуть живого из мертвых.

Ответ на вопрос, почему тополь ассоциируется с долголетием, если известно, что дуб живет гораздо дольше, очевидно следует искать в его технологических особенностях: черный тополь горит медленно и поэтому он был самым подходящим для создания лучин, чтобы освещать дома в старину. Так возникло поверье о нетленности тополя, а, значит, и о долголетию.

Верба символизировала дом, Родину. Листья вербы зашивались в швы одежды воинов в качестве амулетов, способных уберечь от ранений и смерти в бою, а также считалось, что вербные листья послужат указателем пути домой из дальних стран.

Верба считалась также оберегом от злых духов, которые попадали из подземного мира в мир людей в основном через поверхность воды. Вот почему у славян сложилась традиция высаживать вербы у колодцев и родников. Празднование весенней сечи (праздника начала весны), которое было заимствовано христианством и известно нам сегодня как *вербное воскресенье*, проходило с обязательным ритуалом запекания в хлеб сережек вербы. Согласно крестьянским поверьям, если съесть девять вербных сережек, то можно уберечься от всех болезней. С этой целью в сеченские дни сережки вербы обязательно скармливали и скотине.

Если попытаться обобщить представления славян о сверхъестественных свойствах деревьев, то можно выявить определенный архетип:

1. Деревья (и прочие растения) имеют нетленную душу, обязанную своим происхождением единой энергетической подоснове вселенной. Священные деревья обладают ощущениями и чувствами и реагируют на все, что причиняет им боль или доставляет радость.

2. Деревья являются одним из возможных телесных воплощений духов божественного происхождения, а также души человека.

3. Разновидности деревьев и других растений соответствуют образам богов (яблоня – Богиня Помона, тополь – Аполлон, дуб – Перун и т.д.)

4. Различные деревья приобрели ритуальное значение в определенных праздниках и обыденной жизни славян, исполняя роль оберегов, медиаторов и символических реалий.

Чтобы подвести черту в этой статье, заметим, что изучение символических значений *фитонимов* интересно как с точки зрения лингвистики, так и с точки зрения истории этносов. Это очень актуально в свете тенденции гуманизации жизни современного общества.

ІСТОРИЗМИ УКРАЇНСЬКОЇ КУХНІ

Подорож у світ харчування є цікавою не тільки для гурманів, але й для фахівців з лінгвістики, адже це частина словнику, що накопичила так багато елементів, які мають свої історизми, архаїзми, екзотизми та інші підсистеми, які варті наукової уваги в світі антропологічності сучасної науки. До того ж, Україна, як молода держава, що прагне євроінтеграції, намагається дати світові свій історико-соціальний портрет, отже спроба накопичити словник українських історизмів, які можуть бути презентовані світовій спільноті за допомогою засобів романізації цих слів та WEB-технологій, є *актуальним* завданням сьогодення. Автор зацікавлений в збиранні і збереженні **кулінаронімів**, що називають блюда старовинної української кухні, а отже виступають **історизмами** щодо рідної культури та **екзотизмами** щодо британської.

Як ми знаємо, кожна нація має свої культурні традиції, серед яких їжа та ритуал її приготування і споживання займає центральне місце. Історично склад продуктів і блюд, які вживає нація, залежать від кліматичних умов та ступеню соціального розвитку, на якому знаходиться нація. Первісне людство застосовувало такі продукти і засоби їх приготування, які сучасна кулінарія з її технологічним обладнанням не може навіть уявити. Процеси глобалізації призвели до того, що людство споживає продукти, завезені з далеких країв, що призводить до думки, що національної кухні більше не існує. Разом з тим, підвищення національної свідомості породжує прагнення пізнати й зберегти елементи національної культури, до яких відноситься і національна кухня.

Мало хто з сучасних українців знає такі блюда питомої української кухні як: **січеник (sichenyk)** – каша з манної крупи з різними овочами, найперше, капустою; **саламата (salamata)** – каша з гречаної крупи з мілкими кусочками пташиного потруху, **калья (kal'ya)** – специфічна юшка з дрібної риби з медом, **верещака (vereshchaka)** – свинина, тушкована в квасі, **гусянка (guslianka)** – молочно-сметанний десерт тощо.

Значною мірою на характер кухні впливає основний спосіб термічної обробки продуктів, який багато в чому залежить від конструкції домашнього вогнища. В Україні це було вогнище закритого типу – **вариста піч**. Тому в Україні переважно готували варену, тушковану й печену їжу. Навіть чумаки, які возили сіль з Криму й Приазов'я, та запорозькі козаки у походах робили у землі тимчасову пічечку – **кабицю** і готували в ній традиційні страви – куліш і кашу, лемішку й галушки. Навіть з упольованої дичини переважно варили юшку, а не смажили її на рожні.

Історично **борщ (borsch)** та **юшка (ushka)** були найбільш типовими першими блюдами української кухні. Слово **юшка** в сьогоденні звузило своє

значення до поняття **риб'ячий суп**, але в давнину вона готувалась з печериць, свинини або птиці. Зробимо зауваження, що до 18 ст. картопля була неznана українською нацією, тому юшка насичувалась за рахунок гороху та тістових компонентів – **галушок (galushki)**, **нудлів (noodles)**, **локшини (lokshina)** тощо. Український **борщ** нерідко мав в своєму складі до 20 компонентів, що включали різні пахучі трави та заквашений червоний буряк (**leavened red beet**), що замінював неznані тоді помідори. До речі слово «борщ» в перекладі зі старослов'янської позначає «буряк».

Каші (porridge) відігравали значну роль в харчуванні українців. Найчастіше вони готувалися з пшона, гречки та манної крупи і в залежності від їх густоти та доданих інгредієнтів називалися **крупником (crupnik)**, **лемішкою (lemishka)**, **кашею (kasha)**, **кашкою (kashka)**, **бабкою (babka)**, **саламатю (salamata)** чи **січеником (sichenyk)**.

Свинина й яловичина були найбільш популярними для приготування других блюд. Специфікою їх приготування було скручування пластів м'яса в рулет з шпигуванням салом, потрухом, луком, капустою чи вареним яйцем. Найчастіше ці блюда називалися **кручениками (cruchenik)** та **завиванцями (zavivanets')**.

Українці були першими в Європі, хто почав використовувати тісто для млинців (**batter**) та дріжджове тісто (**dough**). Уже в період трипільської культури населення Правобережної України вирощувало пшеницю, ячмінь і просо. Значно пізніше, близько тисячі років тому, з'явилося жито. Розвиток зернового хазяйства пояснює велику кількість виробів з тіста, що склали окрасу національної української кухні: **галушки (galushki)**, **пампушки (pampushki)**, **гречаники (grechanyki)**, **пухкеники (puchkenyki)**, **балабушки (balabushki)**, **пундики (pundyki)**, **буцики (butsyki)**, **птушечки (ptushechki)** та багато інших.

Як ми бачимо, світ національної української кухні дуже багатий і розгалужений. Завдання нашого покоління – зберегти і відновити цей світ і, по можливості, ознайомити світову спільноту з нашим історично-культурним надбанням.

**Chobanyán J.,
Senkévych A.**

Universidad Alfredo Nóbels de Dnipropetrovsk

Consultora científica: Oníschenko M. Y.

Consultor lingüístico: Pluschay A. A.

EL ESPAÑOL Y LOS PRÉSTAMOS INGLESES COMO FENÓMENOS DE LA INTERCULTURALIDAD

En el universo de la palabra existe un fenómeno de influencias, mezclas y modificaciones léxicas donde intervienen factores tales como: vecindad de poblaciones de diferente idioma, influencia social y económica, consumo de la moda y la acción de los medios de comunicación masiva.

Spanglish... Este “lenguaje” ha estado causando un gran fenómeno en el mundo hispano en los EEUU que se está convirtiendo en realidad día tras día. Este “lenguaje” ha sido criticado por muchas personas cultas y abogados de la lengua española que luchan por conservarla pura y original. Es probable que en futuro, spanglish se convierta en una sublengua, algo parecido a la subcultura hispana en los Estados Unidos.

El término “spanglish” es relativamente nuevo, fue formado entre el año 1965 y 1970. Podría ser definido de la manera siguiente: “es cualquier forma de español que emplea una gran cantidad de palabras prestadas del inglés, especialmente como sustitutos de palabras ya existentes en español”. El término es lingüísticamente impreciso; agrupa sin un criterio común al empleo de préstamos lingüísticos, normal en el desarrollo de la lengua entre hablantes bilingües o en las jergas profesionales. El spanglish es la fusión morfosintáctica y semántica del español con el inglés. Suele confundirse con el uso de anglicismos en el idioma español, pero dicho fenómeno no es de uso oficial, sino del coloquial.

El spanglish se da principalmente en los Estados Unidos, en las comunidades castellanohablantes de algunos estados de los EE.UU., tales como Flórida, Georgia, Texas, California o Nueva York debido a la influencia de películas, televisión o música.

Spanglish se utiliza más en la esfera de tecnología. Muchísimos términos especializados, sobre todo los de Internet, no tienen correspondencias directas en español. Sin embargo, para los angloparlantes estadounidenses, especialmente en las zonas con una gran cantidad de población hispanoparlante, la denominación “spanglish” es dada al uso de palabras españolas morfológicamente “anglificadas”.

La mayoría de hispanos usan spanglish por que algunas veces es más fácil describir algo en inglés. Esto se debe a que ellos no saben la traducción correcta de una palabra española en particular y por eso usan la inglesa.

Entre los hablantes con conocimiento de más de una lengua, pero con dominio limitado de una de ellas, es normal la mezcla, a menudo inconsciente, de varios idiomas en la misma oración.

Un hablante puede decirle a otro una frase como “*I'm sorry I cannot attend next week's meeting porque tengo una obligación de negocios en Boston, pero espero que I'll be back for the meeting the week after*”, en que va cambiando de idioma inconscientemente.

También es típico del spanglish la confusión de significados entre palabras castellanas y otras inglesas que suenan de forma parecida (falsos amigos). Un ejemplo de esto sería la frase “*vacunar la carpeta*” (del inglés, “*vacuum the carpet*”) en lugar de “*aspirar la alfombra*”. Se confunde asimismo la pronunciación. El

proceso inverso afecta al inglés con respecto al español por tener el inglés status de lengua franca en varias regiones del mundo.

El nivel de uso de “spanglish” no tiene límites y es evidente que existe un empleo generalizado en las minorías hispanoparlantes de estructuras gramaticales o léxico del inglés en el lenguaje cotidiano.

Es común oír expresiones tales como: *vivo en un flat pequeño* (en vez de *apartamento*); *voy a vestir mi dress* (en vez de *vestido*); *la librería de la city es grande* (en vez de *ciudad*) etc. Pero todas esas palabras se pronuncian a la manera española. En este caso ellas se consideran préstamos que no deben confundirse con las de spanglish.

Otra cosa muy curiosa es que han aparecido también las formas gramaticales de utilizar verbos y sustantivos a la inglesa según las normas del fenómeno spanglish.

Como conclusión, podemos decir que la libertad de la expresión no encuentra barreras significativas en la diversidad lingüística del planeta aunque las presiones culturales y las de la política internacional estén ejerciendo presión sobre el colectivo cultural de nuestra gente

La plástica del lenguaje no deja de ser una manifestación clara de nuestras formas de pensar y las de vivir.

**Deglina J.,
Garkusha A.,
Mudriyán E.**

**Universidad Alfredo Nóbel en Dnipropetrovsk
Consultor de investigación científica: Zayets O.S.**

RASGOS ESPECÍFICOS DE TRADUCCIÓN DE PROVERBIOS ESPAÑOLES AL RUSO

El contenido del diccionario de cualquier lengua del mundo contiene la multitud de construcciones estables del habla. El español no es excepción. Él se distingue de otros idiomas por la variedad extraordinaria del uso del material léxico y gramatical.

En el contexto de la actividad de traductor el análisis de los proverbios presenta el interés especial. El uso de los proverbios se hace el medio eficaz de la lengua para mostrar su carácter expresivo que da a los textos el matiz estilístico especial. Por eso la interpretación correcta y precisa de su significado contribuye a la reconstitución de la figuración, de los rasgos lingvoestilísticos y del específico carácter emocional-expresivo del original.

Habiendo analizado la variante de la traducción de los proverbios españoles que da el diccionario, se puede dividirlos en tres subgrupos:

1. Los proverbios, que tienen la igualdad completa en la lengua meta. Son los proverbios del carácter internacional. Pueden ser traducidos al ruso según los términos propios conforme a la coincidencia de la forma interior:

Más vale tarde que nunca. – *Лучше поздно, чем никогда.*

Costumbre es otra naturaleza. – *Привычка – вторая натура.*

El apetito viene con la comida. – *Аппетит приходит во время еды.*

Una golondrina no hace verano. – *Одна ласточка не делает весны.*

2. Los proverbios, que coinciden con los proverbios de la lengua meta en el sentido que contiene, pero se diferencian por el modo de expresar este sentido, o sea, por la base figurativa, el carácter metafórico. Es necesario notar que tales proverbios constituyen la mayoría aplastante. Se traducen por el equivalente parcial o el análogo:

Al ruín de Roma, que en mentándole luego asoma. – *Легок на помине.*

A falta de pan, buenas son tortas. – *На безрыбье и рак рыба.*

Antes son mis dientes que mis parientes. – *Своя рубашка ближе к телу.*

Asno con oro, alcánzalo todo. – *С деньгами всего можно добиться.*

Asno de muchos, lobos le comen. – *У семи няnek дитя без глазу.*

Cuentas viejas, barajas nuevas. – *Кто старое помянет, тому глаз вон.*

El que se pica, ajos come. – *На воре и шапка горит.*

En la vida no me quisiste, en la muerte me plañiste. – *Что имеем – не храним, потерявши – плачем.*

No se ganó Zamora en una hora. – *Москва не сразу строилась.*

3. Los proverbios, que son vinculados a las realidades del país concreto y no tienen el equivalente en la lengua meta. Tales proverbios se traducen, como regla, al pie de la letra y exigen a menudo un cierto comentario o la explicación: *Хорошее вино не нуждается в ярлыке* (Por la costumbre vieja, los taberneros suspendían las ramas de la hiedra como señal que en la venta hay un vino). En España en las casas, donde se vendía el vino, colgaban la rama del olivo o romero, sin embargo, el proverbio español *quien ramo pone, su vino quiere vender* tiene otro sentido: el que cuelga la rama, quiere vender el vino (es decir la persona declara claramente el deseo de hacer algo).

En español hay un proverbio semejante por el sentido:

La buena mula en el establo se vende. – *Хорошая ослица в стойле продается.*

El buen paño en el arca se vende. – *Хорошее сукно в сундуке продается.*

Si excluimos las realidades, es posible encontrar el equivalente aproximado ruso a los proverbios arriba mencionados: *хороший товар сам себя хвалит*.

Los proverbios vinculados a las realidades son ampliamente difundidos en español:

Nueve meses de invierno y tres de infierno. – *Девять месяцев зимы и три месяца ада* (Sobre el clima severo de Castilla).

Hay a menudo una imagen de la vid y el olivo, que son unos de los símbolos de España:

Cávame en polvo y bíname en lodo y darte el vino hermoso. – Всканывай меня в пыли и пропалывай меня в слякоти и дам тебе хорошее вино.

Fortuna y aceituna, a veces mucha y a veces ninguna. – Удача как маслины – иногда вдоволь, иногда ни одной.

**Drobycheva K.,
Novokreschenova V.
Université Alfred Nobel de Dnipropetrovsk
Consultante scientifique: Davydenko J.E.**

FAUX AMIS DU TRADUCTEUR

L'appellation faux amis n'est guère attestée dans les grands dictionnaires français contemporains, à l'exception du Trésor de la langue française et du Nouveau Petit Robert(1993).

Les élèves en déduisent souvent un principe et tombent par là en erreur. Ainsi on traduit fautivement le mot “ *conférencier* ” par “*конференсьє*”, “ *lecteur*” par “*лектор*”, “*trace*” par “*траса*”.

On appelle ces mots “faux amis” du traducteur parce qu'ils créent l'impression d'une facilité. Cette facilité tend un piège au traducteur. La situation est aggravée par l'existence de vrais amis qui sont nombreux: aviation, diplomatie, linguistique, géographie.

Des faux amis sont des mots appartenant à deux langues différentes qui ont entre eux une grande similitude de forme mais dont les significations sont différentes. Une langue emprunte un mot à une autre langue. Plus tard, le mot change de sens dans une autre langue ou bien deux langues différentes utilisent un même terme issu d'une autre langue, mais chacun dans un sens différent. Un locuteur d'une certaine langue risque d'omber dans un piège du faux amis quand il apprend l'autre langue et rencontre le mot en question.

On peut distinguer les faux amis totaux et les faux amis partiels. Les faux amis totaux ont un sens différent malgré les apparences. Par exemple, en anglais, le mot “*character*” signifie le personnage et en français “*le caractère*”, c'est une nature. Un autre exemple qu'on peut citer le mot “*actually*” qui signifie en fait, alors que “*actuellement*” signifie en français “en ce moment, maintenant”.

On constate entre les “faux amis” et leurs équivalents dans une autre langue des rapports suivants:

- a) Un mot dans une langue a un sens plus général, moins special: “*idiome*”- une langue particulière, “*ідіома*”- ідіоматичний вираз.
- b) Le mot a un sens vivant dans une langue et un sens archaïque dans l'autre: “*estrade*” signifie en français “les *planches, une scène*”, en ukrainien il désigne un genre d'art.

- c) Dans une langue le mot a un sens terminologique, dans l'autre c'est un mot ordinaire: "бензин"- *essence* (le mot français "benzine" correspond au mot ukrainien "бензол").
- d) Un seul mot dans une langue- un groupe de mots dans l'autre: "рояль"- *piano à queue*, "автомопрем"- (*Picasso*) *par lui-même*.
- e) Le mot ukrainien n'a pas toutes les acceptions du mot français correspondant: "бібліотека" ne peut pas signifier "meuble destiné à garder les livres" ce qui constitue le sens essentiel en français- *une bibliothèque vitrée*.
- f) Le mot français et le mot ukrainien désignent des réalités différentes: "aspirant" signifie "prétendant à un poste" et "élève d'une école maritime militaire", en ukrainien c'est un jeune savant qui prépare une thèse de l'agrégé.
- g) Le mot français neutre a pour son équivalent ukrainien un mot à valeur stylistique: "traiter"- se conduire avec qn de n'importe quelle manière, en ukrainien – *avoir une attitude négative à l'égard de qn*.

Ainsi, le terme "faux amis" propre à la linguistique appliqué à l'enseignement des langues est particulièrement utilisé dans l'apprentissage de l'anglais aux francophones ou du français aux anglophones.

**Dobrystia D.,
Páshyna L.,
Slavkov D.**

**Universidad Alfredo Nobel en Dnipropetrovsk
Consultores: Oníshenko M.Y., Pluschay A.A.**

ANGLICISMOS EN EL ESPAÑOL

El inglés es el idioma de mayor influencia en el mundo. Se puede decir que el inglés actúa como lengua franca en numerosos actos de la vida cotidiana de diferentes comunidades de la población que se ven condicionados al uso de una lengua funcionando como un instrumento de la comunicación habitual.

En el contexto extralingüístico los estudios indican que ha favorecido la entrada de anglicismos: el efecto de las dos guerras mundiales del siglo XX y el papel que desempeñaron los EEUU en las mismas, las agencias noticieras, prensa, industria, comercio, cine, deporte, el aumento del turismo de masas de procedencia anglosajona, moda, música, la influencia de los medios de comunicación, el auge de la informática, el desarrollo de las relaciones internacionales con los países del habla hispana o la preponderancia económica, científica y política de los países del habla inglesa. El inglés es la lengua que cuenta con mayor número de hablantes seguido por español.

Entre los anglicismos léxicos, los más frecuentes que habían oído eran: severo (por grave, intenso, agudo, fuerte – en español severo se aplica sólo a cosas, no a personas, y quiere decir adusto, hosco, rígido); condición (por enfermedad, afección, mal, estado morbosos o patológico); consistente con (por compatible con, de conformidad con, de acuerdo con); ignorar (hacer caso omiso de, no hacer caso de, o como dicen ahora en España "ningunear a uno", como si no existiera); médula o

medula (por bulboraquídeo), randomizar (por asignar o distribuir al azar, aleatorizar); tópico (por asunto, tema – tópico en español significa lugar común); privación (por privación – no existe privación en español); bizarro (por extraño, raro, cuando en español quiere decir valiente, arrojado); medicación (por medicamento, fármaco), embolismo (por embolia), cajal (como en inglés, donde no se han enterado de que Cajales, el apellido materno de Santiago Ramón y Cajal, y que en español es necesario decir Ramón y Cajal); y el mal deletreado autoregulación (por autorregulación).

Los más importantes son los anglicismos y de formaciones gramaticales, como hubieron muchos casos de convulsiones (en vez de hubo muchos casos..., por tratarse de un verbo impersonal); se les examinaron los cerebros (por se les examinó el cerebro); el uso preferencial de la voz pasiva, cuando en español se prefiere la voz activa o la pasiva refleja con se: "el sida no puede ser curado" (por el sida no tiene cura o es incurable); aunque un resultado positivo sea confirmado (en vez de aunque se confirme que el resultado es positivo; el organismo demostró ser (por el microorganismo resultó (lo que fuese, sin necesidad de agregar "ser")); o se demostró que el microorganismo era...; esto resultará en muchos problemas (por esto traerá, acarreará, dará por resultado, dará lugar a muchos problemas; consiste de (en vez de consiste en); muy difundido está el famoso que galicado: es por eso que no vine (por eso no vine, por eso es por lo que no vine); fue ayer que lo examiné (por fue ayer cuando lo examiné); fue allí que descubrió (por fue allí donde descubrió), fue así que lo hicimos (por fue así como lo hicimos; gerundio mal usado: una caja conteniendo instrumentos o instrumental (en vez de una caja que contiene instrumentos o instrumental). Lo más allá, lo más los vamos a observar los anglicismos.

Fedyaeva A.
National Mining University
Scientific supervisor: Nesterova O.Y.

ADVERTISING AND TRANSLATION

With the development of Ukrainian market and globalization of economy, such service as translation of the advertising becomes more and more urgent. It is necessary to have good skills in ads translation, because the text of advertisement must be both grammatically correct and make the proper influence on people.

It is well known that it is almost impossible to translate the text of advertisement literally, because it loses its sense and affection. That is why the problem of the adequate translation seems to be very urgent to modern translators.

By the way it is necessary to pay attention to the ethic and psychological features of the audience and its stereotypes that may differ greatly in various countries. Sometimes the text, that makes people of the one country laugh, can provoke perplexity and even anger in another country.

The translation of the catchwords is another problem. For example making translation from English into Russian, you should notice that these languages differ in their

typology. The English language is analytical and Russian is synthetical. This means that in English the sense of text is shown through the changes of the forms of words; and in Russian – through the combination of different words' senses. That is why the literal translation of a phrase is often impossible. And even if it is possible, it will never reflect the sense which was given to it by the author.

It seems to be easy to translate the name of the brand. There are common methods of transcription and transliterating the foreign words. Although it is important to remember ambiguity.

This problem is extremely important to the advertisements. The advertising campaign will fail, if the name of brand makes people of various countries react negatively.

The well known auto company Ford had several confusing situations. For example a cheap track Fierra intended for developing countries was not sold in Latin America. The fact is, Spanish “fierra” means “an old woman”.

Concrete nouns and qualitative adjectives are commonly used in advertisements. The usage of the categories of person and number is of great importance for translators. For example pronoun “I” denotes an addressee, and “we” points out to an addresser of the advertisement. There are also such affixes as super-, ultra-, over-, extra- etc that add emotionality.

Advertising is very useful and popular nowadays. It influences global economy and of course our life. Adequate translation will help improve sales by engaging more and more customers. That is why we consider that the problem of translation advertisements is very urgent for now.

**Garkusha A.,
Mudrián E.,
Universidad Alfredo Nóbel en Dnipropetrovsk
Consultor de investigación científica: Zayets O.S.**

TRADUCTOR CIENTÍFICO-TÉCNICO Y NEOLOGISMOS

El traductor especializado en el ámbito científico-técnico encuentra día a día los términos difíciles de traducir no sólo por la especificidad del texto en cuestión sino también, no pocas veces, por el hecho de que la mayor parte de los descubrimientos e investigaciones en esta materia suelen venir de los países extranjeros y su reciente descubrimiento no ha permitido a la lengua de llegada, en este caso hablaremos del español, acuñar un término adecuado para evocar esa nueva realidad a la que se hace alusión. La presencia de los neologismos en los ámbitos de especialidad es un fenómeno bastante frecuente y consideramos interesante comentar brevemente el modo en el que el profesional de la traducción lo aborda.

En particular, la presencia del inglés en el campo científico-técnico es más que evidente porque prácticamente todos los hallazgos o avances se suelen divulgar en este idioma, por lo que, por desgracia, la traducción al español de estos términos suele derivar en el uso de calcos y préstamos y términos ingleses que, en nuestra

opinión, son muchas veces innecesarios. La terminología técnica está estrechamente relacionada con el desarrollo de la ciencia y se hace necesario que la creación de nuevos términos vaya a la par del dicho desarrollo, aunque para terminólogos, traductores y lingüistas se antoje complicada la misión, ya que las tecnologías y la ciencia avanzan en un ritmo vertiginoso, tratan de recopilar información, documentos, revistas, etc. y ponerlos en conjunto para crear glosarios o bases de datos terminológicos, para ese momento su contenido puede resultar obsoleto.

Además, muchas veces los mismos profesionales, debido precisamente a esta carencia en la traducción de términos nuevos, suelen crear sus propios vocabularios para distinguirse en sus campos de especialidad, haciendo aún más complicado el trabajo del traductor que pretende que su traducción llegue a todos por igual.

Todo trae como consecuencia directa que los traductores recurran a los extranjerismos o, en la mayoría de las veces, a dejar el término en la lengua original, principalmente del inglés, por no poder encontrar una mejor opción, quedándose más o menos tranquilos pensando que los profesionales que leerán la traducción conocerán el término en inglés al estar acostumbrados a verlo así. Además, debido a la inmediatez en la divulgación de la información del mundo globalizado de hoy y de las tecnologías de la información que lo permiten, algo que se descubre en un lugar determinado en 24 horas ya se conoce en el resto del mundo.

Aunque existe la alternativa de tratar de ofrecer una versión del término mediante una explicación o definición del mismo, no resulta tampoco satisfactoria ya que en la mayoría de los casos haría pesada la traducción, sobre todo en los documentos en los que se repiten ciertos términos técnicos infinidad de veces (como en el caso de las patentes); y ni hablar de notas del traductor al pie, algo de poca aceptación hoy en día (más que en casos muy concretos).

Lamentablemente, parece que no existen organismos que puedan regular y normalizar este tipo de terminología técnica y científica, y cuando el traductor trata de recurrir a profesionales del sector en busca de un equivalente éste le dice que mantenga el término en inglés y hasta puede sorprenderse de que insistamos en una versión española para dicho vocablo.

De todo lo dicho resulta el título de nuestro trabajo, pues el traductor no tiene una fuente real y fidedigna para resolver estas cuestiones de manera satisfactoria en lo que se refiere a traducción.

Aunque creemos que esta situación no hace sino ir en detrimento de la riqueza de la lengua, parece que hasta que esto no se normalice de alguna manera realmente válida para todos, la tendencia es dejarlo en la lengua de origen (principalmente el inglés) o recurrir a algún calco o extranjerismo.

**Gez A.,
Zubenko A.**
Universidad Alfredo Nobel en Dnipropetrovsk
Consultores: Oníshenko M.Y., Pluschay O.O.

DON QUIJOTE – IMAGEN CONTRADICTORIA

La novela conocida “El ingenioso hidalgo don Quijote de la Mancha” es una epopeya sobre el Caballero de la Triste Figura y su fiel escudero Sancho Panza.

Alonso Quijano, hidalgo pobre, y Sancho Panza, campesino listo y astuto, son protagonistas de la novela que siguen atrayendo a lectores de todo el mundo. Estos personajes traspasan perfectamente todas las contradicciones y todos los contrastes de España de aquellos tiempos. Surgen aventuras extraordinarias con molinos de viento, rebaños de ovejas, presidiario y teatro de marionetas. La conducta de don Quijote provoca risas y sólo de vez en cuando inspira compasión. Sin embargo, sus reflexiones son llenas de sabiduría profunda e inalterable amor a la gente. El viaje del caballero y su escudero les frustra todas las ilusiones después de muchos episodios tragicómicos. Antes de morir, después de haber regresado a casa, don Quijote condena a todos los libros de caballería. Hoy en día la figura de don Quijote sigue siendo un atrayente símbolo del luchador infatigable y paladín de la bondad.

La pregunta, si era Don Quijote un prototipo real, era puesta ya por los contemporáneos de Cervantes. En el siglo XVIII el escritor inglés, el de un héroe carismático de la literatura mundial Robinson Crusoe, Daniel Defoe contaba que Cervantes en la imagen de Don Quijote ha reproducido a un comandante desgraciado de la Armada invencible, mandado someter Inglaterra y que ha sufrido el fiasco completo — el duque la Medina-Sidoniya. Había otras versiones. En total esta imagen de Don Quijote es tanto puesta, contradictoria, en relieve que es posible con seguridad afirmar su carácter colectivo.

¿En que consiste la adivinanza de Don Quijote, donde se esconde el secreto de su actualidad que no envejece, que vence el espacio y el tiempo? Pensamos que Cervantes consiguió agarrar y reproducir en esta imagen la dualidad genesiaca de la cultura humana, que se base a la contradicción entre lo real e ideal, entre el sueño y la realidad, mientras que la persona quiere hacer, y que está obligado hacer.

Novela de Cervantes es un libro sobre el libro, la literatura que continúa en la vida, y la vida, que se hace por la literatura. El efecto asombroso, absolutamente postmodernista, que permite mirar en el abismo de la realidad cultural. Algo a manera del infinito, que crean los espejos puestos uno contra otro.

Además, esta imagen posteriormente se usaba varias veces en la literatura por otros autores, que le daban propia interpretación, la parodiaban, o se la referían. Ya algunos contemporáneos y los próximos descendientes literarios de Cervantes han comenzado a crear las imitaciones de su novela, donde describían a los desconocidos al lector de la aventura del Don Quijote. Esta tendencia se continuaba en lo sucesivo. Las variaciones del tema de "Don Quijote" no siguen apareciendo durante a continuación. Es posible mencionar entre ellos «La Vida de Don Quijote y Sancho» de Miguel de Unamuno, «Don Quijote Liberado» de A.V. Lunacharsky, «Per Menar, el autor de Don Quijote» de H. L. Borjes, y otros.

Se puede hablar durante mucho tiempo sobre esta novela inmortal de Cervantes, pero, sin embargo, es mejor leer gran literatura con más reflexión. En este

caso la lectura se convierte en un juego fascinante intelectual y espiritual, un misterio original, que es necesario aceptar y sentir.

**Grechko I.,
Pukha D.,
Stoyeva K.**

**National Mining University
Scientific supervisor: Cherkashenko O.M.**

ADVANTAGES AND DISADVANTAGES OF ENGLISH AS AN INTERNATIONAL LANGUAGE

Communication plays a vital role in today's global challenge, be it in business or personal affairs. Among the often used mediums for communication, the English language serves as a pivotal force in bridging barriers in communication which can make or break international relations and state of affairs. Of the thousand or so business transactions that occur around the world in any given day, English dominates the front lines. English primarily directs a surreptitious existence in the formation of global awareness and progress. English is definitely a widely spoken language, brandishing 400,000,000 individuals who speak it as a second language and 350,000,000 or so claims it as their native tongue. Though the numbers do not necessarily imply the dominance of the English language or the exact number of users, it does, however depict the significance of English in the mainstream of universal growth. If a company speaks the English language, they are considered to be globally competitive.

Nevertheless, in spite of the fact that English has become the main auxiliary language, there are certain ideas against English as the international language. Thus, the aim of the report is to consider pros and cons of the English language as an international one. First of all, it is the language itself and its linguistic characteristics. On the one hand, it is certainly expressive, having more words than any other language. On the other hand, this means you have more words to learn. English grammar is fairly simple compared to other European languages, but this is offset by its ridiculous spelling, which makes even many native speakers semi-literate. English is also a highly idiomatic and metaphorical language.

There have been proposals to regularise and simplify English for international consumption. Spelling reform would obviously benefit everybody (including the English themselves), and there is also something to be said for agreeing on a basic vocabulary for international broadcasting and publication (as Voice of America does). We might even go as far as to get rid of some irregular verbs and eliminate adverbs altogether (something Americans and sports commentators seem to be doing already). However, any radical simplification of English would essentially be a different language, and one which would not have much to recommend it.

Then, there is an ethical issue to be concerned with. At present all EC documents have to be translated into over a dozen languages, and debates need

simultaneous translation. In fact, most EC delegates and business representatives speak English, but to adopt English as the official language of Europe would be politically unacceptable.

Finally, some linguists, politicians think that if English is the world language, it could burn away the cultural differences that make our world so interesting, reducing our vibrant global inheritance of culture to. Our entire concept of everyday reality is shaped around language. If you speak multiple languages, you start to see things in many more shades because some concepts just cannot be translated, directly or indirectly.

To conclude, we would like to say that we should respect any language as different languages have shaped who we are, our history, our heritage, our culture, and our identity.

Kovalchuk K.,

Oníshenko S.

Universidad Alfredo Nóbel en Dnipropetrovsk

Universidad Nacional Olés Gonchar en Dnipropetrovsk

Consultores científicos: Oníshenko M.Y., Pluschay A.A.

ORIGEN Y DESARROLLO DEL CASTELLANO Y DE LAS DEMÁS LENGUAS PENINSULARES

El castellano y el resto de lenguas peninsulares, excepto el vasco, derivan del latín, por lo que su origen se remonta al proceso de colonización de la Península Ibérica emprendido por los romanos en el año 218 a. C. La romanización supuso la implantación de la lengua, la cultura y la civilización de Roma, y la desaparición de las diversas lenguas que se hablaban hasta entonces en ese territorio, a excepción del vasco, como ya se ha dicho.

En efecto, a la llegada de los romanos se hablaban en la Península Ibérica varias lenguas. Esta diversidad será una de las causas que favorecerán la posterior fragmentación del latín, pues cada lengua indígena afectará de manera distinta a la latina antes de ser absorbida por ella.

Por otra parte, la lengua traída por los conquistadores era el latín vulgar, el hablado espontáneamente por las clases populares, muy distinto del homogéneo latín clásico empleado en la literatura. Aun así, el latín arraigó profundamente en la antigua Iberia y se convertiría en la lengua dominante. Un nuevo elemento en la formación de las lenguas peninsulares lo constituyen los visigodos con su lengua germánica, que dominarán la Península cerca de tres siglos. Escasos en número y portadores de una civilización rudimentaria, no tardaron en adoptar la de los indígenas sometidos, y con ella, su lengua, aunque también ellos dejaron su huella en el latín vulgar de la Península, con una serie no muy amplia de palabras que todavía hoy se conservan, y con la herencia dejada en la toponimia y en la antroponimia.

Posteriormente se produjo la invasión árabe (año 711). Todo el territorio cae en manos musulmanas, excepto unos pequeños reductos en el Norte. Sin embargo, pese a la duración de su dominio y el poderío de su cultura, los árabes serán incapaces de imponer su lengua, que, no obstante, influirá decisivamente sobre el latín hablado en la península, sobre todo en el léxico. Por otra parte, bajo la dominación musulmana permanecerá un fuerte contingente de pobladores cristianos que mantendrán su lengua romance, que conocemos con el nombre de mozárabe.

En esta época, la vida en los reinos del Norte era dura y la cultura, apreciada, pero escasa. Las comunicaciones entre ellos eran difíciles y la vida se reducía a círculos cerrados, lo que favoreció la evolución de la base latina de forma distinta en cada uno de ellos y dando mayor realce a las divergencias territoriales.

Así, la zona occidental, aislada geográficamente, da origen al gallego y al asturiano-leonés. En la zona oriental, conquistada por los francos, surge el catalán, que ya en el siglo XII ocupaba un territorio equivalente a la actual Cataluña y que aún se extenderá más en el futuro. Más al oeste, al amparo del antiguo reino de Aragón, surge el navarro-aragonés. El castellano aparece en la región de Cantabria, La Rioja y norte de Burgos, un territorio comprendido entre el límite del reino astur-leonés y la región del dominio vasco. Históricamente, podemos considerarlo como la primitiva frontera oriental del reino de León, cuya vigilancia y repoblación se encomendó a unos condes que terminan independizándose, primero, y absorbiendo después al propio reino leonés. Es el poderoso reino de Castilla.

La evolución del romance de Castilla fue mucho más rápida que la de las otras lenguas de la Península. El castellano nace con unas peculiaridades que no poseían los otros dialectos peninsulares, con soluciones lingüísticas mucho más innovadoras, lo que unido a la pujanza política del reino lo convertirá en la lengua dominadora de la Península.

Al margen de toda esta evolución se halla el vasco, la única lengua superviviente de época prerromana y la única lengua preindoeuropea que se ha conservado en el occidente de Europa. Nada se sabe a ciencia cierta sobre su origen y ninguna de las hipótesis planteadas para explicarlo (posible relación con lenguas africanas, o con lenguas caucásicas, o con ambas) ha podido confirmarse satisfactoriamente.

La infiltración de voces francesas aumenta ya en tiempos de Carlos II, pero desde el siglo XVIII se intensificó extraordinariamente. Al incrementarse las actividades comerciales y bancarias y desarrollarse el sistema capitalista, su terminología se nutrió de galicismos o de voces venidas a través de Francia. Pero la infiltración no se quedó ahí. Son también legión los galicismos sintácticos que pone en circulación el descuido con que se redactan y traducen noticias, libros, documentos oficiales, fruto de la ignorancia gramatical de gran parte de la población instruida y que habrían desaparecido si la enseñanza del español fuera más eficaz.

La lengua inglesa, que había permanecido ignorada en el continente durante los siglos XVI y XVII empezó a ejercer influencia, primero con su literatura y pensadores, más tarde por prestigio social. Los románticos fueron especialmente receptivos a las voces inglesas. También a través del francés se han incorporado

numerosos anglicismos durante el último siglo. El el siglo que acaba, el anglicismo ha ido aumentando en intensidad, primero en los países hispanoamericanos más estrechamente afectados por la expansión política y económica de los Estados Unidos y después en todo el mundo hispánico, incluida España. Muchos anglicismos son voces pasajeras que desaparecen en cuanto surge el sustituto adecuado.

Krishtahovich A.
Universidad Nacional de Minería
Profesora dirigente: Gavrilova A.V

VIDA NOCTURNA EN MADRID

Hablar de la que se ha dado en llamar la "Capital Europea de la Noche" en unas pocas líneas sería imposible, y decirles "vayan a donde quieran, hay de todo", resultaría poco exhaustivo (ya nos inventaremos algo en un futuro).

La vida nocturna de Madrid, como en casi toda España, se caracteriza por el carácter nómada de sus asiduos, que no pasan mucho tiempo en su local favorito sino que van continuamente cambiando de local. Es ésto es lo que da esta atmósfera a la calle y ocasiona el que los locales incesablemente cobren vida o se adormezcan. Y todo ello sucederá durante toda la madrugada, hasta que llega la hora de desayunar en cualquier temprana panadería o cafetería. Hay locales clásicos que no cambian y otros que duran solo un año, y viven de esa moda esporádica, sobre estos últimos no podemos hablar, pues cuando leas estas páginas pueden estar "out". La más clásicas zonas de "la movida" son:

Santa Ana y Huertas

Desde la Puerta del Sol hasta la Plaza de Santa Ana, pasando por la calle Huertas te vas a encontrar con una zona animadísima, con todo el tipismo, donde estudiantes, modernos y tradicionales se sumergen para crear una atmósfera de lo más divertida.

Puedes comenzar la noche tapeando o cenando algo típico de cualquier región de España en uno de sus numerosos restaurantes de la calle Huertas o en las cervecerías de Santa Ana; o dejarte sorprender con alguna representación en los cafés teatro, cafeterías o locales de copas. Y si al salir te encuentras con alguna de esas callejuelas solitarias, informa al "Guinness" para que lo incluyan como record, o pregunta a alguien, pues te has perdido.

En esta región te puedes permitir el lujo de permanecer hasta bien entrada la noche sin andar mucho, solo saltando de local en local, pues la oferta es amplísima.

Alonso Martínez y Bilbao

Partiendo de la Plaza de Santa Bárbara te encontrarás con una cantidad de bares de tapas, cervecerías, pubs y cafeterías de gran animación. Las zonas más aglomeradas son las de las calles Campoamor, Fernando IV, Santa Teresa y Barquillo.

En Bilbao, por los alrededores de Fuencarral y San Vicente Ferrer hay una gran cantidad de locales como en el anterior, algunos con actuaciones, y aquí está la más famosa discoteca de Madrid; Pachá, donde es difícil que el portero te deje entrar, por ello de proteger a las guapas niñas que se encuentran en su interior.

Argüelles y Moncloa - Ciudad Universitaria

Aunque no seas universitario no te pierdas la infinidad de locales animadísimos para tapear, beber, charlar, ver o dejarse ver. Pues en esta zona te vas a encontrar mucho de esa atmósfera que tan famosa ha hecho la vida nocturna de Madrid y un montón de gente guapa.

En invierno: Los viejos Cafés

Pero si llegas en algún mes frío de invierno y no tienes las ganas de trashumante para saltar de local en local, o quizás, ahora que la noche llega antes, es todavía muy temprano para la loca vida nocturna, quizás lo más recomendable es probar alguno de los numerosos y tradicionales cafés madrileños.

Muchos de ellos decorados en ese estilo de la "belle époque", todavía recuerdan los tiempos en que famosas tertulias de literatos ocuparon sus mesas durante horas, como es el caso del famoso "Café Gijón". Algunos, pero los menos, conservan esta tradición, aunque en todos queda esta encantadora atmósfera que invita a escribir (aunque sea una postal) o a disfrutar de una relajada conversación.

En verano: Las terrazas

Durante 5 meses al año podrás disfrutar de las cálidas noches en la bulliciosa y sureña atmósfera de los centenares de terrazas que encontrarás por la ciudad. Algunas están formadas cuando los locales sacan sus mesas a la calle en las pequeñas plazas o en las más grandes avenidas, pero otras, las más curiosas, son el despliegue de quioscos que todos los años se montan en algunas regiones muy concurridas.

En este caso se encuentran las situadas en el Paseo de la Castellana, sobre todo entre Cuzco y el Paseo del Prado, muy aconsejables si quieres ver "gente guapa". O las del Pintor Rosales y las del Paseo de Camoens, también muy populares entre la gente joven.

Las de la Gran Vía, en cambio, no están tanto en la onda y el público es mayor. Sin embargo te ofrecen el más pintoresco espectáculo, ya que allí se mezclan todos los tipos habidos y por haber, desde el tradicional matrimonio burgués hasta los últimos marginados, desde el más moderno hasta el personaje como salido de la postguerra. Adicionalmente por allí se pasea gente de todos los colores, desde blanco

rosado hasta marrón oscuro, realmente interesante. En cuanto a las de la calle Alcalá son variadas y dispersas, pero algunas bellísimas y relajantes.

**Leleka A.,
Zakharyan O.
Universidad Nacional de Minería
Profesora dirigente: Gavrilova A.V.**

LOS DIALECTOS DE LAS LENGUAS DE ESPAÑA

En el conjunto de los idiomas españoles actuales existen notables diferencias de pronunciación, entonación, vocabulario y expresiones. A estas variedades geográficas se las denomina dialectos.

El español hablado en Extremadura (el extremeño) se diferencia del que se utiliza en Andalucía (el andaluz), en Canarias (el canario) y en Murcia (el murciano).

El catalán hablado en Cataluña se distingue del que se habla en las islas Baleares y del valenciano, que la Comunidad Valenciana siente como idioma.

También el gallego y el vasco ofrecen destacadas peculiaridades en algunas de sus zonas, es decir, tienen dialectos.

Las variedades del español difieren entre sí por infinidad de razones. Entre las de tipo fonético destacan la distinción o no de los fonemas correspondientes a las grafías c/z y s (ausencia o presencia de ceceo/seseo) y la distinción o no de los fonemas correspondientes a las grafías ll y y (ausencia o presencia de yeísmo). Estas diferencias no suelen ocasionar problemas de inteligibilidad entre sus hablantes. Los diversos dialectos también difieren en usos gramaticales, como el voseo o el empleo o no del pronombre informal de segunda persona del plural (vosotros). En el plano del vocabulario, se dan notables diferencias especialmente en determinados ámbitos semánticos, como la nomenclatura de las frutas, así como en las expresiones coloquiales o insultantes.

Lista tentativa de clasificación de los dialectos:

1. Dialecto castellano septentrional
2. Dialecto andaluz
3. Dialecto canario
4. Castellano churro
5. Dialecto murciano

Todos los dialectos son diferentes, pero queremos considerar aquí el dialecto canario. El habla canaria es un dialecto del español hablado en las Islas Canarias. El español hablado en las Canarias es muy parecido al español caribeño. Algunas teorías la definen como una fusión entre la lengua portuguesa y el español, cada vez menos

notoria debido a que cada vez se van asimilando más términos del castellano que sustituyen a los lusos.

Debido a su situación geográfica, las Islas Canarias han recibido mucha influencia exterior, lo cual ha cambiado tanto su cultura como su dialecto. Es importante recordar la influencia canaria en el desarrollo del español hablado en Cuba y Puerto Rico debido a los miles de canarios que emigraron a esas islas durante la época colonial. En el Estado de Luisiana, Estados Unidos, se concentra una colonia de descendientes de emigrantes canarios, isleños que siguen manteniendo el dialecto canario como lengua vernácula.

Conclusión: con todo esto se puede ver que el canario es el dialecto español que tiene su propia historia. No se comprende bien o, digamos, hasta final por otros españoles. Requiere tiempo de entenderlo para los que aprenden esa lengua. Pero es español por su origen, igual que otros dialectos que conviven y entremezclan con la lengua oficial – castellano.

**Matveychuk O.,
Nikitchenko E.**

**Lugansk Small Academy of Science of School Youth
Scientific supervisor: Bekresheva L.A**

PHYTONYMS IN HERALDRY OF CANADA

Canada is the country which is not often mentioned in the researchers though it is worth attention due to its high economic position promoting high social standards and due to specific multispectral culture. In fact it is formed mostly by immigrants, so the citizens are tolerant to various cultural traditions that are being followed by representatives of those cultures. On state holidays the Canadians decorate their houses with the state flags alongside with ones of other countries. You can see the flags of Britain, France, Germany, Italy, Russia, Ukraine among them. The aim of our article is to make you acquainted with **heraldry** of Canada and especially with floristic elements used in it.

Phytonyms are the names of all the plants from the point of view of Philology. Plants surround people throughout all their life. They give people shelter, food, warmth, light, health and so on. Certainly, people paid much attention to plants studying their medical and pragmatic qualities. Besides, **Phytonyms** came into human folklore all over the planet through forming religious cults, beliefs, superstitions which were reflected in folk songs, poems, myths, proverbs and etc. **Phytonyms** formed large systems of different **symbols**, which still give the researchers varied material for their investigations.

Heraldry is the studying and using of **coats-of-arms**. **Coat-of-arms** is a group of patterns or pictures usually painted on a shield, used by a noble family, town council, university etc. as their special sign. Nowadays studying of national emblems

is considered to be a subject of Heraldry too. By **emblem** is meant not only a specific pattern adopted as a visual sign of subject determination, but also different things of nature or material culture which represent a subject symbolically.

Symbol is a sign or an object which represents an idea associated with this definite object in mentality of some social or national group of people. A **symbol** can express, designate, denote a very wide and spacious concept in laconic and succinct form. **Symbols** represent definite objects: banners, arms, companies' trade marks, etc. alongside with the human features. For example: a *pink common heath* (розовый вереск обычный) is considered a *symbol of courage and strength* in Canada. Usually the set of a **symbol's** meaning is reflected in national myths, songs, tales, proverbs, customs and so on.

Phytonyms are widely used in symbolic meaning not only for creation an artistic image but they can be a visit card of the nation being included as to the **emblem** in both senses (an element of an adopted picture or a plant itself) or to the **coat-of-arms**.

Canada's **coat-of-arms** was proclaimed by King George V on November, 21 in 1921. It contains some elements symbolizing Canada's historic connection to France and Britain because many immigrants from those countries promoted Canada's growth and development. But our attention is drawn by phytonyms used in the official coat-of-arms of Canada. **Coat-of-arms** includes a chain of red and white *maple leaves, white lilies, thistles, clover foliage and roses*. In fact, just *maple leaves* symbolize Canada itself, the other phytonyms are the national symbols of Britain and France.

The **coat-of-arms** of Alberta contains *green grass* to symbolize prairies and many ears of *wheat* to emphasize wheat cultivation in the province.

The **coat-of-arms** of British Columbia uses *pacific dogwood flowers* entwining the sign *Splendor sine occasu* (Splendour without diminishment). The motto reveals the reason of that *phytonym* using. Province of Manitoba uses a *prairie crocus, fir tree* and *wheatears*.

The **coat-of-arms** of New Brunswick contains a coronet of *maple leaves*, the *purple violet* and *fern*.

The Northwest Territories have got *compass rose* in their **coat-of-arms**. The treeline of *fir trees* symbolizes the forestry of those lands.

The **coat-of-arms** of the Province of Nova Scotia is the oldest provincial emblem which contains national phytonyms of Scotland – *the thistles*, a bouquet of *lilies* and a chain of *laurel*. A *trailing arbutus* or *mayflower* (цветок земляничного дерева) was added to Nova Scotia's **coat-of-arms** when the arms were reassumed in 1929.

The **coat-of-arms** of the province of Saskatchewan depicts three gold sheaves of *wheat*, or garbs, a chain of *Western red lilies* and *maple leaves*. The province of Quebec has *white lilies* as the national phytonym.

Many Canadian cities use phytonyms in their personal emblems. For example: Saskatoon city contains the ears of *wheat*; Ottawa city has a *fir* with many cones and so on.

As we see *phytonyms* can represent not only aesthetic function but also the function of national self-determination and unity, being included into the **coat-of-arms** of a definite territory.

Pupova V.
Lugansk Small Academy of Science of School Youth
Scientific supervisor: Bekresheva L.A.

BALLROOM DANCES REALIA IN BRITISH CULTURE

Nowadays thesis about parallel studying of foreign language with history, traditions, mentality and culture as a whole of that definite nation is generally accepted. That need promoted the appearing the science of Lingua-culturology, which studies the relations of language and culture.

Cultural values form the ideal according to which a person is being valued in the society. To be up to date a person has to be able to dance as any wedding, holiday or rest party in our country requires dancing. Globalization process has brought wide penetration of other cultures elements to any definite target culture. English culture has absorbed much from the world's one, names of dances among the other items. The world of dance is a world of specific words and cultural information that is hidden after any borrowed dance. *Menuet, passadoble, jive* – the names that hide nationally marked information from an ignorant person. As a rule the names of dances are absorbed by the language without changing their form, being the *realia*.

Every nation has formed its own musical rhythm and melodies. That influenced the rhythm of movements in a dance and finally formed the system of national dancing. National dances made the background for ballroom dancing. Balls and public festivities were a significant part of the social life, so ballroom dances gained much popularity. Though social life has changed recently ballroom dances hasn't lost their popularity staying attractive entertaining show and a prestigious pastime for the youth. In this light the theme of our article has topicality.

Ballroom dance appeared in the 14th century in Italy due to stormy development of cities and public gentlefolk. The most popular dances in Italy were the dances of *Branl, Kuranta* and *Volta*. In the 16th-17th centuries France became the centre of cultural life and began dictating the laws of ballroom dance. *Low dances (bass dances)* with curtsies, salutes, bows, often performed as processions with candles or torches, accompanied by singing, playing the flute, harp, tambourine, pipe prevailed at that time. Those dances have formed *Kuranta* style. *Kuranta* dances came to Britain in the 16th century and became especially popular at the royal ceremonies. Another popular dance that was accepted by the British culture was *Volta*, which was being danced by small groups of dancers and even by two of them. They were mostly slow dances with much spinning as *Voltare* means “to turn” in Italian. *Kuranta* and *Volta* styles dominated not only in British but in the world's culture. *Menuet* was the most popular French dance of *Kuranta* style which was accepted by the British at the

end of 17th century. It is the *line dance* which means that a group of dancers make the line or two and are performing the same slow and magnificent movements.

Ballroom dance *Pavana* came to Britain from Spain at the end of the 17th century too. It was also *Kuranta* style dance with triumphal and proud movements of large group dancers (both men and women).

Polonaise is a Polish dance of *Kuranta* style, which became very popular in Britain in the beginning of the 18th century. It reminded the march of pairs of dancers with candles, artificial flowers and so on. Usually *polonaise* opened any royal party.

Folia came to British culture from Portugal in the 18th century too. It was a pair ballroom dance of love story, accompanied by playing guitar.

Polish culture attracted the European attention again after the national Polish strike in 1830-1831. *Polka* – fast dance for two dancers – has caught the British and the world's attention at that time. Lively, simple in movements *Polka* stayed very popular for long time. It has gained some national features in Britain from the Welsh *clog-dance* which was a fast rhythmic dance for dancing in pairs. The name originates from the habit to hit the floor with wooden boots – *clogs* – worn specially for this dance.

Polish culture has introduced one more dance for the British culture – *mazurka*, which became associated with officers' dancing. Total militarization of culture at the end of the 18th century made *mazurka* very popular pair dance in Britain.

Waltz, mostly known as *Viennese Waltz*, originated from *Volta* dance. Firstly, it was danced by a pair of dancers under the *volta* music. This type of dance is full of swift and graceful turnings of both partners together in harmony, so *waltz* formed the so-called *swing style dancing*. *Waltz* became so popular in Britain that the whole Europe became calling this dance the *English waltz* in the beginning of the 19th century.

In fact the 19th century has become the time of rapid import of culture in the whole world. British culture absorbed Hungarian *chardash*, Italian *saltarello*, Argentinian *tango*, American *tap dance* – all of them lively in rhythm.

20th century brought some more borrowings mostly from the North American culture. The British felt much freedom after the death of Queen Victoria in 1901, so fast, rhythmic dances of the American were swallowed by the British culture. *Twostep* is a ballroom dance which appeared in America in about 1900 and just after 2-3 years it became especially popular in Britain. It was replaced by *onestep* soon which became the prototype of *foxtrot* – another American ballroom dance, which really reminded fox moving at the hunt. But specialists claim that the dance name originates from the vaudeville actor Harry Fox. The British modified it a little to make it faster and it gained the name *quickstep*.

Another ballroom dance of the American origin is *Shimmy*. It was born in 1910 and by 1920 became extremely popular. Its movements were like attempt to take off the clothes with a bit sexual gliding of hands alongside the body. *Shimmy* was popular in Britain before World War II.

Jive is a ballroom dance that has come to Britain from the American continent, but it has the African origin. It became an item of competition still in 1880 in

American poor districts. The prize for the best dancers was a cake so it was often called a *cakewalk* there. In Britain it gained the nickname *Bunny Hug* for its specific movements. Later *Jive* brought to life the dances of *Charleston, Boogie-Woogie, Be-Bop, Rock, Twist, Hustle and Disco*.

As we see, British culture has borrowed many foreign dances which formed a specific set of cultural realia which are rather interesting field for studying.

Overkovskaya V.
National Mining University
Scientific supervisor: Nesterova O.Y.

CULTURAL DIFFERENCES AND NON-VERBAL COMMUNICATION

Globalization in our times means widening of horizons of communication. It is well-known that communication is a complicated multy-level process. To be a good communicator a person should know how to deal with different items of information. This issue is considered as a subject matter of linguistics, psychology, sociology and other humanities.

Many researchers are concerned with the information sent by communication that is independent of and different from verbal information; it is the non-verbal communication. Non-verbal communication includes facial expressions, eye contact, tone of voice, body posture and motions. It may also include the way we wear our clothes or the silence we keep.

We consider, that non-verbal communication plays a great role in person's interaction, because firstly it repeats the verbal message, secondly it may be a substitution for the verbal message, especially if it is blocked by noise or interruption. Also it can regulate interactions, because non-verbal cues convey when the other person should speak or not speak.

Much research and debate has been done to discover whether non-verbal signals are inborn, learned, genetically transferred or acquired in some other way. The conclusions different researches indicate that some gestures fall into each category.

From our point of view, the set of facial expressions, gestures and postures is a real wordless language. It differs from culture to culture and it is very important for every person to know, at least, basic cues of international communication. We should mention that some cultures are animated and others are restrained, an acceptable gesture in one's own culture may be offensive in another.

There is no doubt, that gestures are the inherent part in human interactions and we should consider it, when we are abroad. While some say that facial expressions are identical, the meaning attached to them differs. The emotions vary from culture to culture.

Every nation is unique and its culture, mimicry, gestures differ from others. To our mind a person should take into consideration not only what he says to a foreigner, but what he means with body language. Thus, not knowing the differences of non-verbal communication in other countries, will bring you in awkward situation, also

you can hurt or, what is worse, insult your interlocutor. To avoid this, every intelligent person should be aware of the differences in the interpretation of gestures, facial expressions and body movements of representatives of different countries. We think that people should be aware in non-verbal communication cues in order to understand better another people and feel confident in every communication act.

We should study non-verbal language of other nations so as to become good communicators and good interpreters as our task is to be an intermediary between cultures.

Prolis K.
National Mining University
Scientific supervisor: Vvedenskaya T.U.

THE SPECIFICITY OF USING ANTONYMS FOR THE TRANSLATION OF SCIENTIFIC-THESIS LITERATURE

During translation of the specialized information with high exactness and blameless transmission of original we need to use technical translation.

Scientific-thesis translation is characterized by impersonal and unemotional style, literacy, exactness and exact transmission of technical terminology.

One of the most popular problems in translation of scientific-thesis texts is translation of antonyms.

There are a lot of definitions of antonyms in modern linguistics but to our opinion the most exact and complete is the next one: “Antonyms are words of the same part speeches, different on sounding and writing, having opposite lexical value”. Nowadays there are a lot of antonym classifications. The most popular and complete among them, to our mind, is the classification by L. A. Novikov. He marks such classes of antonyms as contradictory correlates, contrary correlates, vector correlates, converse terms, enantiosemy, and pragmatic antonyms.

We analyzed great number of scientific texts and came to the conclusion that antonyms are used in scientific-thesis literature very rare. We found some examples of vector correlates, contradictory correlates and pragmatic antonyms. Such types of antonyms are the most common and often used ones in the scientific texts. We didn't find at all such types of antonyms as contrary correlates, converse terms, enantiosemy.

For our opinion, vector correlates, contradictory correlates and pragmatic antonyms are the most widely spread types of antonyms in scientific-thesis literature. They express contrasts that elaborate each other and always are opposed in the context. Moreover, some oppositions are displayed not only by one word, but by the antonymic pairs. That's why they point out the importance and depth of the information in the text more clearly.

Antonyms are used in scientific texts in special cases. As we know, scientific text is characterized by preciseness, brevity and special norms of its writing. In whole, this kind of the texts is enough “dry” and there are no lyrical sentences in

technical texts unlike belles-letters. But sometimes antonyms are used in scientific-thesis literature. Most commonly they are used for intensive and comprehensive describing of important information or for the giving access to the contrast of terms and notions. In this way the reader can better understand and be imbued with given information.

We can make a conclusion that antonyms are not used in scientific-thesis text so often but nevertheless they are very important in such kinds of texts.

Radchuk L.
Universidad Alfredo Nóbel en Dnipropetrovsk
Consultora científica: Oníshenko M.Y.
Consultora lingüística: Oníshenko M.Y., Zayets O.S.

PARTICULARIDADES DE TRADUCCIÓN DE MODISMOS ESPAÑOLES AL RUSO E INGLÉS

¿Quieres aprender modismos en español? Los modismos, también conocidos como costumbres lingüísticas, hacen parte imprescindible en todos los idiomas porque están llenos de tradiciones y de cultura lingüística. Como es sabido, el idioma español es bastante amplio y por lo tanto, los modismos son numerosos y varían de país a país.

Sin embargo, se puede aprender algunos modismos generales y otros típicos en ciertas regiones. En muchas ocasiones, la traducción de los modismos no tiene sentido, pues son expresiones coloquiales que contienen un gran significado a veces imperceptible a primera vista si se desconoce el contexto. Por ejemplo: “comer más que un remordimiento”. Se refiere a que una persona come demasiado, pues en español los remordimientos cuando son muy intensos comen o carcomen.

Así mismo, existen otros con equivalentes en inglés, es decir, que existen en ambas lenguas, de formas un poco diferentes, pero que significan lo mismo. Algunos buenos ejemplos son:

1. El tiempo no perdona- Time and tide wait for no man
 2. Matar el tiempo - To kill the time. (Este modismo tiene la coincidencia total y completa en la traducción, aunque en ruso transmitimos este sentido con el verbo «perder»)
 3. El tiempo todo lo cura - Time can cure everything
- Estos son varios modismos usualmente utilizados en ciertos países.
1. Amargarle el día a alguien - To spoil someone's day (El verbo «amargan» no significa lo mismo que «spoil», porque se refiere primordialmente al sabor)
 2. Pisar la chocolatera (béisbol) (Mex.) - To score a run, cross home
 3. Repartir insultos como dulces (Esp.) - To throw out insults left and right
 4. Meter la cuchara (Ven.) - To butt in
 5. Echarse a alguien al bolsillo (Col) -To charm completely someone

Y también, hay modismos españoles que no tienen nada que ver con expresiones de Rusia. Al encontrar las equivalencias podemos ver esta diferencia.

1. Белая ворона – Mirlo blanco (букв.: «белый дрозд»). En este caso, podemos ver diferentes especies de aves utilizan
2. Вилами на воде писано. – Escrito en la arena (букв.: «написано на песке»)
3. Зарубить на носу – Tenerlo presente (букв.: «иметь перед собой»)
4. Излить душу – Hablar con corazón en la mano (букв. «говорить с сердцем в руке»)
5. Как гром среди ясного неба – Caer algo como una bomba (букв.: «упасть как бомба»)
6. Кататься как сыр в масле – Nadar en la abundancia (букв.: «плавать в изобилии»)
7. Плевать в потолок – Tenderse a la bartola (букв.: «лечь кверху брюхом»)
8. Пройти сквозь огонь и воду – Estar fogueado (букв.: «быть прокалённым в огне»)
9. Убить двух зайцев – Matar dos pájaros de un tiro (букв.: «убить двух птиц одним выстрелом»)

Es necesario tener en cuenta las observaciones arriba mencionadas para no hacer ridículo durante la interpretación de una lengua a la otra.

Safonova E.

Lugansk Small Academy of Science of School Youth

Scientific supervisor: Bekresheva L.A.

GLASTONBURY MYTHONYMS

The topicality of our research lies in great interest of modern science to folklore as the source of precedent information to be studied alongside with that definite nation's language. We focused our attention on the myths connected with a small British town of Glastonbury which is world-known sacred place, recognized by most religions. Glastonbury contains not very high hill named Tor, which is the main producer of myths and legends. We aimed to examine and classify **mythonyms** of this mysterious place. **Mythonyms** are all the creatures, people and objects having magic features and mentioned in myths, legends, tales and other types of folklore.

Having studied great number of Old British myths we classified Glastonbury **mythonyms** according to their pragmatic meaning: human-like characters – **mythoantroponyms**, geographic places – **mythotoponyms** and hand-made objects – **mythochrematonyms**.

Let's begin with the most significant *mythotoponyms* to understand better the place of Glastonbury.

Glastonbury is a small town about 220 km west of London. For some, it's an ordinary, provincial town. For others it is a global, multi-faith spiritual centre. It has been a pilgrimage place since Megalithic times, 4.000 years ago. In the Middle Ages a great Abbey was built here to attract believers and the town grew up to service it.

The Tor is 145 metres high hill surrounded by green fields and water. If you climb the Tor on a clear day, you will be astonished by the extent of the view from

there, but on a misty day you can experience for yourself what it must have been like when Glastonbury was an island – the Isle of Glass or Avalon. Glastonbury Tor stands on a former island (actually, an isthmus), surrounded by the Somerset Levels, a large partially-drained lake which used to be a part of sea before. “Somerset” is short for “summer settlement” because the area was too flooded to inhabit in winter.

The name **Avalon** originates from the Celtic God’s name of **Gwyn ap Nudd** or **Avalloc**, the Lord of the Underworld and the King of the Fairies who is believed to live at the Tor up to now. The legend has been known since around the 3^d century BC. According to legends, **Avalon** was the meeting-place of the dead – the point where they passed to another level of existence. The entrance to the Underground world is thought to be situated on the top of the Tor.

Modern scientists state, that the terracing on the slopes of Glastonbury Tor is the remains of a great three-dimensional Neolithic labyrinth, a ceremonial way dedicated to the ancient British Goddess – the **Primal Mother of the world** who laid the world-egg on the willow boughs. This legend comes from the 5th millennium BC.

Avalon is also associated with the King Arthur’s tomb. According to the legend, **King Arthur**, after being mortally wounded by Mordred, was taken by a sacred boat to **Avalon**. And it is in **Avalon** that Arthur waits the day when Britain requires his services as the "once and future king".

Camelot – a mysterious fort of the King Arthur. Nobody knows exactly where it was situated in Glastonbury, but most people believe that remains of a fortress of the 5th century, found on the Tor present **Camelot** – a place where the Round Table of the Knights was situated.

Chalice Well is a natural spring at the foot of the Tor. The spring is associated with blood, because of the red colour of the water. This has been interpreted in different ways. Christianity says that it represents the blood of Christ’s crucifixion. There are undertones in that story of older blood sacrifices to propitiate the gods. Many people today prefer to think that **Chalice Well** water represents the life-giving blood of the **Earth Mother**.

There are some other mythotoponyms connected with Glastonbury but we are pressed in time to mention all of them. Let’s speak of **mythoanthroponyms** of Glastonbury.

The first will be the above-mentioned **Gwyn ap Nudd** or **Avalloc** the Lord of the Underworld and the King of the Fairies. **Gwyn ap Nudd** often changes sex and visual forms and never wears any clothes except the red cloak. He is said to create visual hallucinations which are being observed by the visitors on the Tor. His fairy folk lives under his ruling inside the Tor.

Joseph of Arimathaea is said to be an uncle of Jesus Christ, who followed Christ at his crucifixion, gathered his blood into the grail and offered him his own grave when Christ was deprived of his personal grave on the earth. **Joseph of Arimathaea** built a church on the Tor – the world’s first surface purpose-built Christian church named after St. Mary. This was followed in the early 1100s by a chapel, St Michael de Torre. The church was destroyed in a powerful earthquake in 1275. The tower is all that remains today, so the whole Tor sometimes is called St

Michael's Hill. According to the legends **Joseph of Arimathaea** brought a Holy Grail with Jesus's blood to Glastonbury and hid it somewhere near the Callice Well.

King Arthur – the Legendary English King who was born out of wedlock and raised by the wizard Merlin. When he was only a boy, after many men had tried and failed, Arthur gained the throne by withdrawing the magic sword Excalibur from a stone. He lived in the 6th century and according to legends he founded the Knights Order and headed the war against Saxons. There are many myths of his brave affairs.

Guinevere – the second wife of King Arthur. She is a prototype of Fairy Lady in Middle Age literature.

We can also mention the names of Merlin – the wizard, Mordred – the son of King Arthur, Hallahaad – so holy man that the Bible mentioned him, Morgan le Fay (Fata Morgana) and some others, but now we are going to make you acquainted with some **mythochrematonyms** from our research.

Holy Grail – the Christian sacral cup used by Christ at his Last Supper. His blood was taken into this cup during the crucifixion. One who sees it will be healed from any disease and will be given wealth. One who drinks from Holy Grail will be immortal.

Excalibur – the legendary sword of King Arthur, sometimes attributed with magical powers or associated with the rightful sovereignty of Great Britain. Sometimes **Excalibur** and the **Sword in the Stone** are said to be the same weapon, but in most versions they are considered separate.

So, no matter how one perceives Glastonbury Tor – as a magnetic centre, as a cosmic power point, as an ancient fairytale castle – the evidence unavoidably indicates the existence of a prehistoric culture deeply concerned with the forces of the earth and sky, forces from which our descendants were depended upon, which were understood and worshipped and which has yet to be fully re-discovered.

Shtokalova N.
Lugansk Small Academy of Science of School Youth
Scientific supervisor: Bekresheva L.A.

MYTHONYMS OF THE TWELFTH NIGHT HOLIDAY

The topicality of our research is that folklore is valued greatly as the source of extralinguistic information about the nation. Scientists of many branches can find some aspects to be learned from that store of valuable information. *Mythonyms* – the images mentioned in folklore – attract great attention of Linguistics. Our interest lies in the sphere of studying mythonyms of one of many traditional British holidays – the Twelfth Night Holiday.

The evening of January 5, preceding Twelfth Day, the eve of the Epiphany, formerly the last day of the Christmas festivities is observed in Britain as the time of merrymaking. Many specific rituals are being followed on this day. They are organized by actors and ordinary people who personify the ritual images of the holiday.

The matter of the Twelfth Night (5th January) is that all Christmas Decorations should be removed not to bring bad luck upon the home. If decorations are not removed on the Twelfth Night, they should stay for the whole year.

Long ago people believed that tree-spirits lived in the greenery they decorated their houses with. The greenery of yew, laurel and mistletoe was brought into the house to provide a safe haven for the tree-spirits during the harsh midwinter days. Once this period was over it was necessary to return the greenery back outside to release the tree-spirits into the countryside once again. Failure to do this would mean that spring would not return, leading to an agricultural disaster.

Twelfth Night itself was a traditional day for plays or “mumming” and it is thought that Shakespeare’s play, *Twelfth night*, took its name from the fact that it was first performed as a part of Twelfth Night celebrations about 1601.

Each year Twelfth Night is celebrated on London’s bankside riverside. To announce the celebration, the **Holly Man**, dressed in fantastic costume from evergreen foliage, appears from the Thames River. He heads the procession of the mummers (the characters of the holiday) and all holiday’s participants offering them specific drink of the holiday from his bowl.

Afterwards the traditional St. George play is performed. Mumming plays are based on the legend of **St. George** and the **Dragon** (both performed by the actors) battle. The plays are intended to show the struggle between good and evil. Half a dozen heavily disguised characters perform the play. The characters vary from play to play, although the hero is always **St George**, who fights with the power of evil traditionally represented by the **Turkish Knight**. Other characters include the **Turkey Sniper, Clever Legs, the Old Oss** and many others, all dressed in their spectacular “guises”.

At the end of the play Twelfth Night Cakes are distributed by the character called the **Twelfth Bake**, usually a woman. Those who find the hidden bean or pea inside the cake are crowned **King** and **Queen** for the day. They are crowned with ceremony and lead the people through the streets to the historic place in Borough High Street for a fine holiday with Storytelling, the Kissing Wishing Tree and more Dancing.

The **Mayor** is elected to serve for twelve months by a special council assembly called Mayor Making held in May.

Town Crier is another character who is necessary at the holiday. The job of a **Town Crier** is to deliver news and instructions for the participants. **Town Criers** carry and use a hand bell with which they try to summon the attention of citizens before giving a proclamation.

Cue The Quack Doctor performs a comedic image curing everybody with some whiskey or wine, performs the symbolic act of re-awakening the earth from the death of winter.

There are two more characters that may also appear in Mummers’ Plays. One is **Father Christmas** and the other is a hooligan **Johnny Jack** or a bad girl **Gill Finney**. They try to interrupt people from having a pleasure of the day.

The show ends by getting free the **Holly man**. It may be an air balloon or a helicopter, which take away the spirit of the forest.

The Twelfth Night characters are very interesting for studying as they are not widely-known by the Ukrainian learners of English. We hope our research will contribute to this studying.

Sukhopleshchenko K.
Volodymyr Dahl East-Ukrainian National University
Scientific supervisor: Bekresheva L.A.

STEGANOGRAPHY

As soon as people have mastered writing, they began using different type to protect the written text from the strangers. The epoch of Renaissance with its scientific discoveries caused the burst of encryption of written documents. I hope everybody has heard about Sir Isaac Newton' tractate about Alchemy encrypted in unknown way that hasn't been deciphered up to nowadays. Voynich Manuscript, Fest's disk, Mên Scryfa and many other texts difficult for reading – this is the demonstration of people's aspiring to code information with the help of different ciphers. That is the way *Cryptography* has appeared.

Steganography (from the Greek for “covered writing”) is the secret transmission of a message. The first recorded use of the term was in 1499 by Johannes Trithemius in his *Steganographia*, a guidebook on *cryptology* and *steganography*. *Steganography* is distinct from encryption, because the goal of encryption is to make a message difficult to read while the goal of *steganography* is to make a message altogether invisible. A steganographic message may also be an encrypted as an extra barrier to interception, but need not be. *Steganography* has the advantage that even a talented code-cracker cannot decipher a message without knowing it is there.

The advantage of *steganography*, over *cryptology*, is that messages do not attract attention to themselves. Plainly visible encrypted messages – no matter how unbreakable – will arouse suspicion to the addressee, while steganographic messages can cross the borders, enemies' hands without any barrier, protecting both messages and communicating parties.

The first recorded uses of *steganography* can be traced back to 440 BC when Herodotus mentions two examples of *steganography* in his *Histories*. A tyrant Histiaeus who was under Tsar Darius control shaved the head of his most trusted slave and tattooed a message on it. After his hair had grown, the message was hidden and the slave was sent to Histiaeus' motherland. The purpose was to instigate a revolt against the Persians. Demaratus sent a warning about a forthcoming attack to Greece by writing it directly on the wooden backing of a wax tablet before covering its surface with beeswax. Wax tablets were in common use as reusable writing surfaces, so clean tablets couldn't cause any suspicion.

Physical steganography was widely used up to the end of last century. It included such technologies as:

- writing with invisible ink (milk, fruit juice, urine and so on) between the visible lines of a private letter;
- using human body through tattooing, swallowing messages, special gestures on photo;
- a photograph of a large group of people might contain a Morse-code message in the expressions of the people in the photograph (e.g., smiling for *dot*, blank for *dash*) etc;
- messages written in Morse code on knitting yarn and then knitted into a piece of clothing worn by a courier;
- messages written on envelopes in the area covered by postage stamps;
- miniaturizing a message, as on microfilm;
- during and after World War II, espionage agents used photographically produced microdots to be embedded in the letter. When being enlarged they contained the texts or photos;
- the commonest form of steganography involves the embedding of messages in apparently innocent texts, with the letters or words of the message indicated either by subtle graphic emphasis (e.g., heavier ink, lighter ink, a small defect) or by special positioning. For instance, reading the first word of every sentence;

Modern *digital steganography* entered the world in 1985 with the advent of the personal computer. Modern "stego" programs are as follows:

- concealing messages within the lowest bits of noisy images in sound files;
- concealing data within encrypted data. Ciphertext looks perfectly random if you don't have the private key;
- pictures embedded in video material (optionally played at slower or faster speed);
- injecting imperceptible delays to packets sent over the network from the keyboard;
- changing the order of elements in a set and so on.

Today the computer *steganography* continues to develop: the theoretical base is formed, development of new, more proof methods of embedding of messages are conducted. The aiming of modern *steganography* is attacking PC by viruses, sending advertising messages against your will, involving you into blogosphere and so on.

Until the early nineties, information hiding techniques had received very little attention from the research community and from industry, but this changed rapidly. The First Academic Conference on the subject was organised in 1996. It was followed by several other conferences focussing on information hiding. Since new conferences and journals on the subject have continued to flourish as modern scientists have no vaccine from steganographic messages today. Therefore, in the near future it is possible to expect new publications and development in this area.

Teplyuk A.

Universidad Alfredo N6bel en Dnipropetrovsk

ALGUNAS CONSIDERACIONES SOBRE LA TRADUCCIÓN MÉDICA

La medicina, o quizá mejor dicho las ciencias médicas, engloba un área del saber humano extensísima por lo que se halla dividida en numerosas especialidades. Ningún clínico puede abarcarlas todas, de ahí que tampoco ningún traductor, ni siquiera teniendo una formación en medicina, puede aspirar a dominarlas todas. Por consiguiente el traductor profesional que se dedique a trabajar en este campo ha de prepararse bien, con una formación superior preferentemente en la traductología; documentarse adecuadamente mediante diccionarios y otras obras de consulta especializadas; consultar textos paralelos; revisar cuidadosamente su texto meta, sobre todo prestando especial atención a los puntos generales en terminología de medicina, finalmente, solicitar a un experto en la materia traducida

Se puede destacar los rasgos específicos de la traducción médica entre el inglés y el español. El orden de los puntos tratados no implica una jerarquía de importancia. En primer lugar surge la mayor admisibilidad en inglés de la yuxtaposición de la terminología técnica médica con la menos técnica. En segundo lugar encontramos un mayor empleo en español de marcas comerciales para los fármacos en contraposición con el inglés que utiliza los compuestos químicos. En tercer lugar, en algunas áreas de la medicina existen distintas medidas y convenciones entre las dos comunidades. En cuarto lugar, y asociado a anterior punto, se encuentran diferencias en la forma de denominar algunas sustancias químicas. En quinto lugar entre los dos idiomas hallamos a veces una discrepancia en la denominación de ciertas enfermedades y síndromes así como variaciones en la ortografía de algunos nombres propios. Para poner fin al apartado léxico, no debemos olvidarnos de los llamados «falsos amigos»:

- Abortus - no es **aborto** (*abortion*) sino feto no viable o engendro
- Anthrax - no es **ántrax** (*carbuncle*) sino carbunco
- Constipated - no es **constipado** (*a cold*) sino estreñido
- Disorder - en el lenguaje médico habitualmente no significa **desorden** sino alteración, trastorno o enfermedad
- Drug - en castellano se prefiere medicamento, fármaco, o sustancia farmacéutica a **droga**, este último se reserva para las drogas de adicción
- Expiration - además de **expiración** (muerte), es también **espiración** (acción de expeler el aire respirado)

TÍTULOS DE PELÍCULAS Y SUS TRADUCCIONES

¿Porque al *traducir* al castellano los títulos de las películas... los cambian totalmente? En ocasiones esto se debe a problemas de derechos de autor, pero en la mayoría de las ocasiones responde únicamente a decisiones de *marketing*. Los expertos del *mercadeo* consideran que el *espectador-español-medio (EEM)* es básicamente un imbécil: un ser incapaz de recordar el título de la película que quiere ver.

Por lo visto, el *EEM* elige la película que ver en la puerta del cine; relacionando los títulos de las películas en cartelera con el recuerdo difuso de los *trailers* que ha visto en la tele y de comentarios de amigos. Parece que, pese a su grado de imbecilidad, el *EEM* desarrolló esta habilidad en su primera infancia con ejercicios de unir con flechas. **Por eso, con el fin de asistirnos en esta difícil prueba nemotécnica, las distribuidoras nos ayudan, dejando sutiles pistas en el título.**

Supongo que si veis muchas películas, os habréis fijado en los títulos originales, es decir, el título que tenía la película antes de ser adaptada al castellano. Y bien, unas veces hacen la traducción literal (por ejemplo, como *The Godfather*, *El Padrino*), o lo dejan en versión original (*Blade Runner*) o adaptan algún título para que quede bien (*12 angry men*, *Doce hombres sin piedad*). Por poner algunos ejemplos. Pero hay otras veces que del título original al título que se le da en España hay un mundo. Podemos recordar algunos títulos, junto con la traducción literal que 'intuí' del título original (en caso de que sea capaz, que mi inglés es muy de pueblo).

Título Original – Traducción Literal – Título en España

- *The Shawshank redemption* – La redención Shawshank – *Cadena perpetua*
- *North by northwest* – Norte por noroeste – *Con la muerte en los talones*
- *Eternal Sunshine of the Spotless Mind* – Eterno resplandor de una mente sin recuerdos – *¡Olvídate de mí!*
- *Some like it hot* – ... – *Con faldas y a lo loco*
- *Jaws* – Mandíbulas – *Tiburón*
- *On the waterfront* – En el muelle – *La ley del silencio*
- *High noon* – Pleno mediodía – *Sólo ante el peligro*
- *Cool hand Luke* – Luke mano tranquila – *La leyenda del indomable*
- *The killing* – El asesinato – *Atraco perfecto*
- *Butch Cassidy and the Sundance kid* – Butch Cassidy y el chicho Sundance – *Dos hombres y un destino*
- *Die hard* – Duro de matar – *Jungla de cristal*
- *The day the Earth stood still* – El día en que la Tierra aguantó – *Ultimátum a la Tierra*
- *Groundhog day* – El día de la marmota – *Atrapado en el tiempo*
- *The Searchers* – Los buscadores – *Más corazón que odio*

- The Sentinel – El centinela – *Bajo sospecha*

Tselúyko B.
Universidad Alfredo Nobel en Dnipropetrovsk
Consultores: Pluschay A.A., Oníshenko M.Y.

BREVES APUNTES SOBRE LOS TEXTOS DE MEDIOS MASIVOS

En el estudio de los medios de la comunicación hay una gran cantidad de problemas que todavía no están resueltos debido a la complejidad y diversidad específicas de este tema, lo que es tan importante y necesario en la actualidad. La elección de un tema determinado por un hablante es una buena oportunidad de hacer conclusiones para sí mismo.

Toda la gente puede comprender o recibir la información, pero, en este caso, el problema más preocupante consiste en el grado individual de la comprensión. Uno de los objetivos más importantes del hablador, cualquier que sea: interlocutor, reportero o periodista – es hacer comprender a la audiencia más de 50 por ciento de lo dicho. Para conseguirlo, todos los factores son muy importantes, a saber: duración de discurso, manera individual de hablar, mímica, gestos, etc.

Hay diferentes áreas de medios de comunicación, y cada uno tiene su estilo, sus peculiaridades. Es necesario poner énfasis en que el contenido de textos de los medios de comunicación, que a menudo no es constante y variable, influye mucho sobre la opinión pública permitiendo manipularla. La comunicación masiva es única, porque, gracias a su aparición, se crean nuevas formas de la comunicación en todo el mundo. Los textos de este tipo tienen una serie de rasgos tanto poéticos como retóricos y estilísticos que siguen siendo el foco de estudios filológicos.

Gracias al interés de los científicos, la cantidad de la literatura sobre la psicología del lenguaje y la social es bastante amplia. Dicha literatura es muy variada, desde la psicología experimental, la percepción de los textos que se refieren a los medios de comunicación, hasta las obras filosóficas y psicológicas, la sociedad en términos de comunicación masiva.

Según los investigadores, sólo un diez por ciento de nuestra imagen del mundo se compone de conocimientos basados en nuestra propia experiencia, o sea conocimientos de fondo. Todo lo demás sabemos (o nos hace ilusión que es así) de libros, periódicos, radio y televisión. Los medios de comunicación tales como radio, cine, televisión, publicidad, Internet son componentes integrantes de la vida social contemporánea, la forma principal de la iniciación de los acontecimientos en el mundo, un “intermediario” especial en la formación de la cultura.

A menudo el público posee de toda la diversidad de fuentes informativas para sacar la información que le interese. Aumenta el riesgo de perder la identidad nacional, incluso la identidad lingüística.

En este sentido, hay que tener en cuenta que la información, lengua y cultura son conceptos interdependientes directamente del problema de la existencia y el desarrollo de la sociedad moderna, el problema de su entorno espiritual y social.

Zhylina A.
Universidad Alfredo Nobel en Dnipropetrovsk
Consultores: Oníshenko M.Y., Pluschay A.A.

EL ESPAÑOL NEUTRAL – LA TENDENCIA BUENA O MALA?

El español tanto como el inglés lideran en la comunicación internacional. De décadas para acá los países y la gente se comunican más. Los millones de personas están comunicándose cada segundo. Ellos tienen la posibilidad de conocer la cultura y lengua de sus interlocutores. Es el desarrollo de las tecnologías modernas de la comunicación es enorme, pues la lengua no puede ser estática. La gente hace todo lo posible para mejorar y simplificar la vida, precisamente porque a menudo encontramos las variantes sencillos de idiomas como, por ejemplo, Globish - versión simplificada del idioma inglés y por supuesto el Español neutral.

Habitualmente el término el español neutral se refiere al Español estándar, español global o universal. Es una variación del español que se utiliza para permitir a la mayoría de los hablantes de español comprender unos a otros sin usar la terminología local y algunos tiempos verbales.

El español estándar es definido geográfica o regionalmente, pero muchos hablantes usan esta variante de la lengua más o menos regularmente junto con sus propios dialectos en las situaciones formales o lengua escrita.

A menudo el dominio del español estándar es importante en la sociedad para alcanzar algunas profesiones de prestigio, por ejemplo, ciencias humanitarias, enseñanza o medios de comunicación. Generalmente, el español neutral se utiliza en comercialización para comunicarse más efectivamente.

El español neutral existe un poco menos que diez años pero hoy 400 millones personas en España y América Latina constantemente escuchan y leen adaptándolo a su dialecto materno. Además los diccionarios grandes prestan mucha atención tanto a las diferencias regionales de la lengua, como a los rasgos del español neutral más y más. A menudo los extranjeros aprenden precisamente el español neutral. Los especialistas consideran que dentro de 40 o 50 años el español neutral va a ser la variante predominante de la lengua. Para entonces el español llegó a ser la lengua principal en los Estados Unidos de América. Hoy en este país públicamente hablan y escriben el español neutral donde sea posible. Hoy comoquiera se orientaran el futuro al mercado de Estados Unidos, nadie va a adaptarse a los dialectos.

Otro problema es que aun en realidad los hispanohablantes usan la misma lengua pero a menudo ellos no pueden comprender unos a otros por que viven en las partes diferentes del mundo, y el español se difiere bastante en cada dialecto. La simplificación de la lengua puede solucionar el problema, pero en este caso la lengua pierde la profundidad artística y la diversidad. ¿Qué es mejor, simplificar la comunicación entre la gente o conservar la peculiaridad de la lengua? El idioma es la base de la identificación nacional. La comunicación sencilla es el permiso a la paz en el mundo. Sólo el tiempo nos dirá qué variante de las lenguas nosotros vamos a utilizar.